

החלטות הוועדה להטלת עיצום כספי מחצית ראשונה – שנת 2018

י"ב כסלו תש"פ
10 דצמבר 2019

ריכוז החלטות הוועדה להטלת עיצום כספי – המחצית הראשונה לשנת 2018
כל המקרים מהווים הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000

מקרה 1/18 – אילן שיין:

נסיבות המקרה:

ביום ה- 08.01.18 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל התעופה בן גוריון ועבר במסלול הירוק כשברשותו סכום כולל של 64,200 אירו ו-646 דולר ארה"ב מבלי שהצהיר על כך, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 40,000 אירו (שווה ערך לכ-167,000 ש"ח).

יצוין כי ביום 7.12.2017 נכנס לתוקף תיקון לחוק אשר קובע כי סף הדיווח במעברי הגבול יעמוד על 50,000 ש"ח ולא על 100,000 ש"ח. עם זאת, ולפנים משורת הדין, כיוון שההפרה בוצעה זמן קצר בלבד לאחר כניסת החוק לתוקף והשלטים בנתב"ג טרם עודכנו, הוחלט לראות בסכום ההפרה את הסכום שעובר את רף הדיווח הישן, של 100,000 ש"ח, בלבד.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אילן שיין (להלן: "המפר").
2. לעניין מקור הכספים - המפר לא הציג בפני הוועדה אסמכתאות כלשהן לעניין מקור הכספים, תנועתם או המרתם לאירו, אך לאור הנסיבות והקשיים שתוארו על ידי המפר בהשגת המסמכים הנדרשים מאיראן, החליטה הוועדה, מחמת הספק ולפנים משורת הדין, לקבל את גרסתו לעניין מקור הכספים.
3. לעניין יעד הכספים- המפר לא הציג בפני הוועדה מסמך או ראיה שיכולה להצביע על יעד הכספים, אך הוועדה החליטה להאמין לגרסת המפר, לפיה ברצונו לקנות דירה בישראל להוריו.
4. לעניין נסיבות הפרת הדיווח – כאשר נשאל לראשונה על ידי בודק המכס להימצאות כספים ברשותו, השיב המפר כי יש ברשותו 30,000 ש"ח. בהמשך, כאשר עוכב על ידי בודקי המכס לצורך ספירת הכספים, ביקש לתקן את הצהרתו וטען כי יש ברשותו 39,000 אירו. בפועל ולאחר ספירת כל הכספים, נמצאו בכליו 64,200 אירו ו-646 דולר ארה"ב. בחקירתו, המפר הכחיש את השתלשלות העניינים המתוארת וטען כי אמר לבודקי המכס שיש ברשותו "60 ומשהו אלף אירו וקצת דולרים". כנשאל מדוע אמר לאחר מכן שיש לו רק 39,000 יורו ענה כי התכוון שזהו הסכום ששייך לו וכי השאר שייך לאביו. הוועדה החליטה לאמץ את גרסת בודקי המכס לעניין זה וקובעת כי המפר מסר פעמיים לעובדי המכס סכום שגוי ביחס לשווי הכספים שברשותו.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר, שלא הכיר את החובה לדווח על הכנסת כספים במעבר גבול מעל 100,000 ש"ח, כי הוא לא מרבה לטוס וכי זו הפעם הראשונה שהוא מביא סכומים כאלו לארץ.
6. בהקשר זה יצוין תחילה, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי היא הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
8. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 חביב שם טוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5), 397 (2005):

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

9. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
10. בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

11. CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

12. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר.

13. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות האירוע כפי שהן עולות מתיק הוועדה וכפי שנשמעו מפי המפר במהלך הדיון בפניה, לרבות סכום ההפרה. מבחינת שיקולים לחומרה, הוועדה רואה בחומרה את התנהלות המפר בעת שנבדק על ידי בודקי המכס ואת העובדה שפעמיים מסר כי ברשותו סכומים לא נכונים, לאחר שנשאל לסכום הכספים שהוא נושא עמו. מבחינת שיקולים לקולה, החליטה הוועדה להתחשב בעובדה שגרסאות המפר בכל הנוגע למקור הכספים ויעדם התקבלו על ידי הוועדה, בעובדה שמדובר בהפרה ראשונה וכן בנסיבותיו האישיות של המפר, כפי שהציג בפניה.

14. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **30,000 ש"ח** בלבד.

נסיבות המקרה:

ביום ה- 16.01.18 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל התעופה בן גוריון ועבר במסלול הירוק כשברשותו סכום כולל של 260,000 דולר ארה"ב מבלי שהצהיר על כך, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, נתפסו מידי 259,500 דולר ארה"ב (שווה ערך לכ-900,000 ₪). יצוין כי ביום 7.12.2017 נכנס לתוקף תיקון לחוק אשר קובע כי סף הדיווח במעברי הגבול יעמוד על 50,000 ש"ח ולא על 100,000 ש"ח. עם זאת, ולפנים משורת הדין, כיוון שההפרה בוצעה זמן קצר בלבד לאחר כניסת החוק לתוקף והשלטים בנתב"ג טרם עודכנו, הוחלט לראות בסכום ההפרה את הסכום שעובר את רף הדיווח הישן, של 100,000 ש"ח, בלבד.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מחמוד יחיא סעיד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום ה-16.01.18, נשמעה בשנית בפני חוקרי מע"מ ומכס ירושלים ביום ה-17.01.18 וכן בדיון בפני הוועדה ביום ה-23.01.18.
4. המפר הינו אזרח אמריקאי המתגורר בפוארטו ריקו. לפרנסתו, הוא מחזיק בשמונה תחנות דלק בפוארטו ריקו.
5. לענין מקור הכספים, טען המפר כי מקור הכספים מהכנסותיו מעסקי הדלק שבבעלותו, אשר חסך במהלך 3 שנים ושומר בביתו בכספת. לדבריו, רוב הכספים נמשכו מחשבונות הבנק של החברות וחלקם נלקחו מקופת העסק לפני שהופקד בבנק או הוחלף לשטרות של 100 דולר אמריקאי. לצורך הוכחת יכולתו הכלכלית, הציג המפר דוחות שהגיש למס הכנסה בארה"ב לשנים 2014, 2015 ו-2016 וטיוטת דו"ח לשנת 2017, מהם למדה הוועדה כי הכנסתו השנתית הממוצעת עומדת על כ-75,000 דולר. עוד הציג בפני הוועדה מסמכים בנקאיים הנוגעים לעסקים שבבעלותו בפוארטו ריקו, אותם מסמכים שהוצגו מהווים מעין מאזן סך כל הפקדות וסך כל המשיכות בכל חשבון. הוועדה עיינה במסמכים שהציג בפניה המפר, אך קבעה כי, לא ניתן להסיק מהם מסקנות בנוגע למקור הכספים שאותם הביא המפר לישראל שכן לא הוצג קשר ישיר בין הכספים שנתפסו לבין חשבונות הבנק. בנוסף, חלק מהכספים שנתפסו על ידי בודקי המכס, היו מאוגדים בתוך חבקים שעטפו את השטרות (בסך של 100 דולר), עליהם ניתן לראות חותמת של סניף הבנק הנושא תאריך משנת 2015. כאשר נשאל על כך המפר, ענה כי החליף בדלפק הבנק שטרות קטנים לגדולים. בשקלול כלל הנתונים שהוצגו בפניה לענין מקור הכספים, הוועדה לא השתכנעה שהסכום עולה בקנה אחד עם הסכומים של הכנסותיו מעסקי תחנות הדלק כפי שהציג בפניה.
6. לענין יעד הכספים, מאחר והוצגו בפני הוועדה אסמכתאות המצביעות על כוונת המפר לבנות בית, לרבות תכניות מפורטת, מצאה לנכון הוועדה לקבל את גרסתו לענין זה.
7. לענין המודעות לחובת הדיווח על הכנסת כספים, הוועדה אינה מקבלת את טענותיו של המפר בענין אי הכרת חובת הדיווח, שכן המפר הודה בגרסתו הראשונה בפני חוקר המכס שלא דיווח בארה"ב אך ורק מכיוון שאיחר לטיסה וכי הוא מודע לחובת הדיווח בארה"ב. לפיכך, מצופה מאדם שידוע כי חובת הדיווח מקובלת במדינות אחרות בעולם, לברר מה הדין החל בישראל בהקשר זה.
8. ממילא, יצוין, כי חובת הדיווח הינה חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה וכדי להטיל עיצום כספי. לשם קביעה כי הופרה חובת הדיווח לא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום החייב בדיווח ולדרך מסירת הדיווח, שהרי אלו הן הוראות החוק. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

9. כנגד מי שהפר את חובת הדיווח ניתן לנקוט בשני הליכים: הראשון, הגשת כתב אישום בשל הפרה לפי סעיף 10 לחוק (ובמקרים המתאימים לפי סעיף 3(ב) לחוק); והשני, ועדת עיצומים בהתאם לסעיף 15 לחוק. ההליך בפני ועדת העיצומים מיועד להשית סנקציה מנהלית, מהירה ואפקטיבית אשר אין בצידה הרשעה בפלילים. לכן, כל אימת שמתקיימים שני התנאים המצוינים בסעיף 12 לעיל, מתקיימים היסודות הנדרשים לקביעה שחובת הדיווח הופרה ולסמכות הוועדה לדון במעשה ההפרה ולהטיל עיצום כספי.
10. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
11. חוק איסור הלבנת הון, מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.
12. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר.
13. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 חביב שם טוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5), 397 (2005):
 "...ידענו כי דיווח הוא מאושיותו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".
14. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור. בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s)

or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

15. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו (קרי, כ- 3,600,000 ש"ח), לפי הסכום הגבוה יותר. (ראו בעניין זה תקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
16. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה זה בחנה הוועדה החלטות קודמות בניסיונות דומות, כמפורט להלן:
- א. בהחלטה מיום 10.8.2015 נדון עניינו של מר Vadim Bugaenko, אשר נכנס לישראל שברשותו סכום כספי בסך שווה ערך ל- 381,777 ש"ח. הוועדה הטילה על המפר עיצום כספי בסך 200,000 ש"ח לאור חוסר שיתוף הפעולה של המפר עם הרשויות, היקף הכספי הגבוה של ההפרה, מודעותו לחובת הדיווח ודיווחו הכוזב למכס ומאחר שלא קיבלה את גרסתו לעניין מקור ויעד הכספים.
- ב. בהחלטה מיום 30.12.2015 נדון עניינו של Jinhua Wang, אשר יצא מישראל כשברשותו כספים בסכום של 97,700 דולר. הוועדה הטילה על המפר עיצום כספי בסכום השווה לכספים אשר נתפסו 77,700 דולר לאחר שדחתה גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים ולקחה בחשבון שיקוליה את מודעותו של המפר לחובת הדיווח.
- ג. בהחלטה מיום 19.6.2016 נדון עניינו של מר Dawit Kashay, אשר יצא מישראל כברשותו סכום של 190,450 דולר ארה"ב עליו לא הצהיר. הוועדה הטילה על המפר עיצום כספי בסך 300,000 ש"ח לאור היקפה הכספי של ההפרה, שינויים בגרסאות המפר, מודעותו של המפר לחובת הדיווח, פעולותיו האקטיביות בניסיון להימנע מדיווח ולאחר שלא השתכנעה בנוגע למקור הכספים.
17. סיכומו של דבר, לאור מכלול נסיבות העניין סבורה הוועדה כי יש להטיל על המפר עיצום כספי משמעותי, שישקף את חומרת המקרה וירתיע אחרים מפני הפרת חובת הדיווח. בעניין פרג' נ' יו"ר הוועדה להטלת עיצומים קבע כבוד השופט ימיני: "קיימת מדיניות משפטית להטלת עיצומים כספיים בסכומים גבוהים יחסית, על מנת למנוע מצב בו ישתלם למפרי חוק למיניהם להפר את חובת הדיווח תוך נטילת הסיכון לתשלום עיצום כספי נמוך. רק מדיניות כזו תשרת נאמנה את מטרת החוק אשר עניינו המאבק בתופעת הלבנת ההון ומימון טרור ופשע". (ו"ע (רמלה) 1-08 פרג' נ' יו"ר הוועדה להטלת עיצומים, תק-של 2009(2), 8713 (2009)).
18. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות האירוע כפי שעולים מתיק הוועדה וכפי שנשמעו מפי מפר הדיווח במהלך הדיון בפניה. מבחינת שיקולים לחומרה, שקלה הוועדה את סכום ההפרה הגבוה העומד על מאות אלפי ש"ח, את העובדה שטענת המפר עניין מקור הכספים לא התקבלו וכן את העובדה שמדובר בניסיונות חמורות של הסלקת כספים. מנגד, התחשבה הוועדה בעובדה כי קיבלה את גרסת המפר ליעד הכספים, ובעובדה שמדובר בהפרה ראשונה ובנסיבותיו האישיות של המפר.
19. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 250,000 ש"ח.

מקרה 3/18 - סוזן אבו ג'מע

נסיבות המקרה:

ביום ה- 18.02.18 יצאה המפרה לכאורה מישראל דרך מעבר ארז כשברשותה סכום כולל של 34,250 ₪ ו-100 דולר ארה"ב מבלי שהצהירה על הוצאת הכספים, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיה 30,650 ש"ח בא.ב.ת. 606416.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גברת סוזן אבו ג'מע (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. לעניין נסיבות ההפרה, לאחר תשאול ראשוני בעל פה של המפרה על ידי בודקי המכס, התברר כי ברשותה סכום כסף החייב בדיווח. אי לכך, המפרה נשלחה למלא את טופס הדיווח כנדרש. המפרה מילאה טופס ורשמה בו כי ברשותה 30,000 ש"ח. בודקי המכס, אשר החליטו לבדוק את הצהרת המפרה, גילו כי המפרה דיווחה דיווח כוזב בשתי עובדות: הראשונה, היא לא דיווחה כי היא משמשת בלדריית להעברת כספים עבור אחרים לעזה; והשנייה, סכום הדיווח לא היה נכון ובספירה בפועל התברר כי ברשותה סכום של 34,250 ש"ח ועוד 100 דולר. לדבריה, התבקשה על ידי אנשים שונים שאינה מכירה להעביר עבורם כספים מישראל לעזה.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, טענה המפרה כי קיבלה סכומי כסף מאנשים שונים אותם לא הכירה, על מנת להעבירם לעזה. המפרה לא ידעה מה מקור הכספים ולא יזו מטרה הם יועדו.
5. ממילא, יצוין, כי חובת הדיווח הינה חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה וכדי להטיל עיצום כספי. לשם קביעה כי הופרה חובת הדיווח לא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום החייב בדיווח ולדרך מסירת הדיווח, שהרי אלו הן הוראות החוק.
6. הוועדה רואה בחומרה רבה את מעשיה של המפרה, הכרוכים בהעברת כספים עבור זרים אותם אינה מכירה באופן אישי. מעבר להפרת חוק איסור הלבנת הון, מדובר בפעולות שמהוות סכנה מהדרגה הראשונה לביטחון המדינה, ובמיוחד נוכח האיומים עימם מתמודדת המדינה.
7. לעניין המודעות יצוין כי חובת הדיווח הינה חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה וכדי להטיל עיצום כספי. לשם קביעה כי הופרה חובת הדיווח לא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום החייב בדיווח ולדרך מסירת הדיווח, שהרי אלו הן הוראות החוק.
8. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי היא הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. כנגד מי שהפר את חובת הדיווח ניתן לנקוט בשני הליכים: הראשון, הגשת כתב אישום בשל הפרה לפי סעיף 10 לחוק (ובמקרים המתאימים לפי סעיף 3 (ב) לחוק); והשני, העברת הדיווח להחלטת ועדת עיצומים שהוקמה בהתאם לסעיף 15 לחוק. ההליך בפני ועדת העיצומים מיועד להשית סנקציה מנהלית, מהירה ואפקטיבית אשר אין בצידה הרשעה בפלילים. לכן, כל אימת שמתקיימים שני התנאים המצוינים לעיל, מתקיימים היסודות הנדרשים לקביעה שחובת הדיווח הופרה ולסמכות הוועדה לדון במעשה ההפרה ולהטיל עיצום כספי.
10. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת

שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

11. חוק איסור הלבנת הון, מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.

12. במקרה דנן המפרה שימשה בפועל כבלדרית להעברת כספים עבור שולחיה, ולהחדרתם לעזה, ובכך למעשה מימשה את חשש הרשויות מהלבנת הון ומימון טרור באמצעות העברת מזומן במעברי גבול, חשש עמו נועדה חובת הדיווח להתמודד. בפעולותיה אלו סיכלה המפרה את מטרת החוק ותרמה לסיכוני הלבנת הון ומימון טרור עימן מתמודדת המדינה.

13. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 חביב שם טוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5), 397 (2005):

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לענייננו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

14. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור. בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

15. יישומה של המלצה זו הוא נדרש והכרחי, על מנת שמדינת ישראל תוכל הלימנות עם המדינות המשתפות פעולה ונוטלות במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

16. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר.
17. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות האירוע כפי שעולים מתיק הוועדה וכפי שנשמעו מפי מפרת הדיווח במהלך הדיון. הוועדה רואה בחומרה את העובדה שהמפרה בחרה להצהיר הצהרה כוזבת, וזאת עוד לאחר שניתנה לה ההזדמנות על ידי בודקי המכס טרם נבדקה. בנוסף, הוועדה רואה **בחומרה רבה** את העובדה שהמפרה נתנה הסכמתה לשמש בלדריית עבור מספר אנשים מבלי לדעת מי הם, מה מקור הכספים ולאילו מטרות הם אמורים לשמש. זאת ועוד, נוכח העובדה שלא מדובר בכספים השייכים למפרה ושלא הוכח מקורם, תמוה בעיני הוועדה מדוע אף אחד מבעלי הכספים לכאורה, לא פנה לוועדה ולא טען לזכותו בכספים. כל אלו מחזקים את המסקנה כי המפרה בחרה להסתיר את מקור הכסף ואת יעדו. מנגד, שקלה הוועדה את העובדה שמדובר בהפרה ראשונה את העובדה שהביעה חרטה על המעשה.
18. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה זה בחנה הוועדה החלטות קודמות בנסיבות דומות, כמפורט להלן:
- א. בהחלטה מיום 5.1.2017 נדונה עניינה של גב' איאת ערוקי אשר יצאה מישראל לעזה כשברשותה סכום של 41,400 ש"ח במזומן, עליהם לא הצהירה. ממצאי הבדיקה העלו כי המפרה אינה הבעלים של הכספים שהיו ברשותה, למעט 600 ש"ח, וכי שימשה בלדריית בשכר עבור אחרים אשר לא הכירה לצורך הכנסת הכספים לעזה. העיצום נקבע בהתחשב בחומרת הנסיבות, ולאור אי ידיעת המפרה את מקור ויעד הכספים. כשיקול לקולא שקלה הוועדה את נסיבותיה אישיות הקשות של המפרה. **לאור זאת הטילה הוועדה על המפרה עיצום כספי בסך 50,000 ש"ח.**
- ב. בהחלטה מיום 4.5.2014 נדון עניינו של מר יעקב דרעי, אשר נכנס לישראל כשברשותו 250,000 יורו במזומן. **הוועדה הטילה על המפר עיצום כספי בסך 500,000 ש"ח** לאור ההיקף הכספי של ההפרה ומאחר שלא קיבלה את גרסתו לעניין מקור ויעד הכספים, את היותו בלדר והחומרה בכך כסיכון להלבנת הון.
- ג. בהחלטה מיום 26.1.2016 נדון עניינו של מר עקיבה ז'רדון אשר נכנס לישראל כשברשותו 540,960 אירו במזומן אשר הוסלקו בצורה מקצועית בחפציו. **הוועדה הטילה על המפר עיצום כספי בסך השווה לסכום הכספים אשר נתפסו**, נוכח היקפה הכספי העצום של ההפרה, העובדה שהמפר שימש בלדר עבור אחר, העובדה שהכספים הוסלקו ואת העובדה שהמפר לא הצהיר על הכספים לאחר שהופנה למסלול האדום.
19. סיכומו של דבר, לאור מכלול נסיבות העניין סבורה הוועדה כי יש להטיל על המפר עיצום כספי משמעותי, שישקף את חומרת המקרה וירתיע אחרים מפני הפרת חובת הדיווח. בעניין פרג' נ' יו"ר הוועדה להטלת עיצומים קבע כבוד השופט ימיני:
"קיימת מדיניות משפטית להטלת עיצומים כספיים בסכומים גבוהים יחסית, על מנת למנוע מצב בו ישתלם למפרי חוק למיניהם להפר את חובת הדיווח תוך נטילת הסיכון לתשלום עיצום כספי נמוך. רק מדיניות כזו תשרת נאמנה את מטרת החוק אשר עניינו המאבק בתופעת הלבנת ההון ומימון טרור ופשע". (ו"ע (רמלה) 1-08 פרג' נ' יו"ר הוועדה להטלת עיצומים, תק-של 2009(2), 8713 (2009)).
20. לאור האמור, הוועדה החליטה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **30,650 ש"ח** בלבד.

מקרה 4/18- איאד עבד אלעאל

נסיבות המקרה:

ביום ה- 25.02.18 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר ארז כשברשותו סכום של 41,700 ש"ח מבלי שהצהיר על כך, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 29,700 ש.ח. בא.ב.ת. 606417.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר איאד עבד אלעאל (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דווח על הכנסת כספים לישראל.
3. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי מקור הכספים הנם מעסקיו ואף הציג בפני הוועדה מסמכים התומכים בטענותיו. הוועדה מקבלת את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכסף.
4. לעניין נסיבות הפרה, מדובר בסוחר ותיק העובר בתדירות יומיומית ומודע היטב לקיום חובת הדיווח במעבר על הכנסת והוצאת כספים לישראל, שאף הודה כי דיווח בעבר. המפר נתפס על ידי בודקי המכס ותושאל לאחר שחלף על פני עמדת המכס ויצא מדלת היציאה ללא שדיווח על הכנסת כספים לישראל.
5. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה", להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה חובה מוחלטת ועל שני תנאים להתקיים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק, כי במקרה זה שני תנאים אלו התקיימו, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
6. כנגד מי שהפר את חובת הדיווח ניתן לנקוט בשני הליכים: הראשון, הגשת כתב אישום בשל הפרה לפי סעיף 10 לחוק (ובמקרים המתאימים לפי סעיף 3 (ב) לחוק); והשני, העברת הדיווח להחלטת ועדת עיצומים שהוקמה בהתאם לסעיף 15 לחוק. ההליך בפני ועדת העיצומים מיועד להשית סנקציה מנהלית, מהירה ואפקטיבית אשר אין בצידה הרשעה בפלילים. לכן, כל אימת שמתקיימים שני התנאים המצוינים לעיל, מתקיימים היסודות הנדרשים לקביעה שחובת הדיווח הופרה ולסמכות הוועדה לדון במעשה הפרה ולהטיל עיצום כספי.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר.
8. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי, נשקלו מכלול נסיבות האירוע כפי שעולים מתיק הוועדה וכפי שנשמעו מפי מפר הדיווח במהלך הדיון. מחד, לא קיבלה הוועדה את הסבריו של המפר לעניין סיבת אי הדיווח, מעצם העובדה שמדובר בסוחר ותיק שפוקד את המעבר בתדירות יומיומית, מודע היטב לחובת הדיווח ואף דיווח מספר פעמים בעבר. מאידך, השתכנעה הוועדה, וקיבלה את גרסתו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים, זאת לאחר שהוצגו בפניה אסמכתאות מתאימות. בנוסף, הוועדה התחשבה בעובדה כי מדובר בהפרת דיווח ראשונה מצדו. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,000 ש"ח** בלבד.

מקרה 5/18 - אהרון אלימלך

נסיבות המקרה:

ביום ה- 26.02.18 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "בגין" כשברשותו סכום כולל של 6,400 דולר ארה"ב ו-520 ₪ מבלי שהצהיר על כך, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 3,000 דולר ארה"ב ו-320 ₪ בא.ב.ת. 762185.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אהרון אלימלך (להלן: "המפר").
2. לוועדה הגושה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי מקורם בהלוואה בנקאית שלקח ויעדם לטובת הימורים בטאבה. הוועדה קיבלה את גרסת המפר בעניין זה, וזאת לאור הצגת מסמכים התומכים בגרסתו.
4. לעניין חובת הדיווח, טען המפר, שלא הכיר את החובה לדווח על הכנסת כספים במעבר גבול מעל 12,000 ₪, אלא היה מודע לכך כי חובת הדיווח היא מעל 100,000 ₪. כמו כן, המפר הוסיף שהוא לא ראה את השלטים במעבר הגבול.
5. בהקשר זה יצוין תחילה, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
6. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. משכך, נקבעה הוראה המחייבת דיווח על הכנסת והוצאת כספים, בדומה לחובה הקיימת ברוב מדינות העולם, וזאת כחלק משיתוף פעולה ומאמץ בינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר.
8. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות האירוע כפי שהן עולות מתיק הוועדה וכפי שנשמעו מפי המפר במהלך הדיון בפניה. הוועדה רואה בחומרה את התנהלות המפר אשר לא דיווח על הכספים שהיו ברשותו גם ביציאתו מישראל, למרות השילוט הרב הפרוש ברחבי מעבר הגבול. מנגד, החליטה הוועדה לקבל את גרסת המפר בכל הנוגע למקור הכספים ויעדם, את העובדה שמדובר בהפרה ראשונה וכן החליטה הוועדה להתחשב בנסיבותיו האישיות הקשות של המפר כפי שהציג בפניה. עוד החליטה הוועדה, לפני משורת הדין, להתחשב בכך שמדובר בשינוי חקיקה שחל לאחרונה.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **500 ₪** בלבד.

מקרה 6/18-אחמד עאסליה

נסיבות המקרה:

ביום ה- 26.02.18 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו סכום כולל של 2,950 דינר ירדני ו-1,400 ש"ח מבלי שהצהיר על כך, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 500 דינר ירדני ו-1,400 ש"ח בא.ב.ת 742357.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אחמד עאסליה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסת המפר נשמעה בחקירתו בפני חוקרי המכס ביום 26.02.2018 וכן במהלך הדיון שהתקיים בפני הוועדה ביום 01.03.2018.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר מסר הסברים שונים לעניין סכומי הכסף שהיו ברשותו כשיצא לירדן ביום 12.2.2108. בחקירתו בפני חוקרי המכס, המפר ציין שיצא לירדן עם כ-18,000 ש"ח, בעוד שבפני הוועדה ציין שיצא לירדן עם כ-24,000 ש"ח. בנוסף, לעניין מקור הכספים, בחקירתו המפר ציין כי הכספים הם ממתנה שקיבל מאחותו ומשיכה מחשבון הבנק ואף הציג את חלוקת הסכומים בצורה אחרת מזו שהוצגה בפני הוועדה. כמו כן, לעניין יעד הכספים, המפר טען כי הכסף מיועד למימון שהייתו בירדן.
5. לעניין חובת הדיווח, מסר המפר גרסאות שונות, בחקירה ובוועדה. תחילה, טען המפר כי אינו מכיר כלל את חובת הדיווח על הכנסת והוצאת כספים והדגיש שהוא מכיר את חובת הדיווח על סיגריות ומשקאות אלכוהוליים בלבד. במעמד הוועדה, טען המפר שבשנה שעברה כשיצא לירדן השלט ציין כי חובת הדיווח היא מעל 100,000 ש"ח, ובהמשך טען בפני הוועדה שהשלט במעבר הגבול לא מעודכן- משמע הכיר וראה את השילוט מיציאתו מישראל.
6. בהקשר זה יצוין תחילה, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבועה שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן, נקבעה הוראה המחייבת דיווח על הכנסת והוצאת כספים, בדומה לחובה הקיימת ברוב מדינות העולם, וזאת כחלק משיתוף פעולה ומאמץ בינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר.
9. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות האירוע כפי שהן עולות מתיק הוועדה וכפי שנשמעו מפי המפר במהלך הדיון בפניה. הוועדה רואה בחומרה את העובדה שהמפר מסר גרסאות סותרות לעניין מקור הכספים והעובדה שהוועדה לא קיבלה את גרסתו לעניין מודעותו לחובת הדיווח. מנגד, החליטה הוועדה לקבל את גרסאות המפר בכל הנוגע ליעד הכספים, והחליטה להתחשב בעובדה שמדובר בהפרה ראשונה, בנסיבותיו האישיות של המפר, כפי שהוצגו במהלך הדיון בפני הוועדה וכן להתחשב בשינוי החקיקה שחל לאחרונה
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח בלבד**.

מקרה 7/18 - ציון חתוכה

נסיבות המקרה:

ביום 28.02.18 נכנס המפר לכאורה לישראל מנמל תעופה בן גוריון, דרך המסלול הירוק, כאשר ברשותו סכום של 200,000 אירו מבלי שהצהיר על כך בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 188,000 אירו באב"ת מס' 666178.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ציון חתוכה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הגושה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר הסביר כי הכספים הועברו לו במזומן בשתי מעטפות על ידי קונה בשם "נטשה" בנמל התעופה במוסקבה, לאחר שהיא נחתה בטיסה משוויץ, תמורת יהלום שמכר לה וכי יעד הכספים הינו הפקדה בחשבון הבנק של חברתו.
4. הוועדה מקבלת באופן חלקי את טענות המפר לעניין מקור הכספים. הוועדה קיבלה את טענות המפר כי הכספים התקבלו תמורת מכירת יהלום (הוצגה חשבונית לרכישת היהלום שנמכר בהמשך על ידי המפר), ואולם לא התקבלו טענות המפר לעניין הקונה שנתנה לו את הכספים, לאור היעדר כל פרט מזהה של הקונה או כל פרט מזהה אחר. עם זאת, הוועדה קיבלה את טענותיו של המפר לגבי יעד הכספים.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר, יהלומן ותיק במקצועו, כי הוא מכיר את חובת הדיווח ואף דיווח בעבר על הכנסת כספים. עם זאת, המפר ציין, כי לא ידע על שינוי החוק שהוריד את תקרת הדיווח מ-100,000 ₪ ל-50,000 ₪, לא ראה את השילוט ואת המודעות המוצבים ברחבי נתב"ג וכי דעתו הוסחה בגלל שיחת טלפון. הוועדה אינה מקבלת את טענות המפר בעניין נסיבות אי ההצהרה. אי מודעותו של המפר באשר לשינוי החוק והורדת סף הדיווח אינה רלבנטית לאור העובדה, כי הסכום שנשא עמו גבוה פי כמה מתקרת הדיווח הישנה. מעבר לכך, הוועדה רואה בחומרה את העובדה שהמפר נמנע מלדווח על סכום כסף משמעותי שנשא עמו במזומן, במיוחד לאור עיסוקו כיהלומן ותיק, אשר נוסע כפעמיים בחודש לחו"ל מזה כ-20 שנה ומודע היטב לחובת הדיווח על כספים במעברי הגבול.
6. מעבר לאמור יצוין, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבועה שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן, נקבעה הוראה המחייבת דיווח על הכנסת והוצאת כספים, בדומה לחובה הקיימת ברוב מדינות העולם, וזאת כחלק משיתוף פעולה ומאמץ בינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
8. חוק איסור הלבנת הון, מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות של ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.
9. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 חביב שם טוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5), 397 (2005): "...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות

ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר.

11. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות האירוע כפי שהן עולות מתיק הוועדה וכפי שנשמעו מפי המפר במהלך הדיון בפניה, לרבות סכום ההפרה הגבוהה. מחד, שקלה הוועדה את היקפה הכספי המשמעותי של ההפרה, את העובדה שהמפר נמנע מדיווח על הכספים שברשותו על אף שהכיר את חובת הדיווח ונהג לטענתו לדווח בעבר, וכן את העובדה כי גרסת המפר לעניין מקור הכספים התקבלה באופן חלקי. מאידך, הוועדה החליטה להתחשב בעובדה שהסברי המפר לעניין יעד הכספים התקבלו, בכך שהמפר הביע חרטה עמוקה על המעשה ובעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה.

12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **120,000 ש"ח** בלבד.

מקרה 8/18- אבו עאיש חליל

נסיבות המקרה:

ביום ה- 04.03.18 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו 2,900 דינר ירדני ו-1400 ₪ מבלי שהצהיר על כך, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 700 דינר ירדני.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אבו עאיש חליל (להלן: "המפר").
2. לוועדה הגושה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום ה- 04.03.18, נשמעה בשנית בפני חוקרי המכס ביום ה- 04.03.18 וכן בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום ה- 08.03.18.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי סכומי הכסף 2,900 דינר ירדני ו-1,400 ₪ אתם חזר לישראל שייכים לו ולתימוכין בטענתו הציג בפני חברי הוועדה מסמך בנקאי המעיד על הלוואה שנטל מהבנק. לגרסתו, הכסף יועד לתשלום שכר לימוד ושכר דירה לבנו הלומד באוניברסיטה בירדן, אך מאחר ובירדן מעדיפים לקבל את תשלום שכר הדירה כל חודש בחודשו, החזיר אתו את רוב הכסף.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח טען המפר כי אינו מכיר את החובה לדווח וכי לא ראה את השילוט הפזור ברחבי הטרימינל. הוועדה אינה מקבלת את הסבר המפר בעניין זה. מעבר לעובדה שהמעבר מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח ואת הדרך לבצעה, ניגש אל המפר פקיד מכס אשר שאל את המפר להימצאות כספים חבי דיווח בכליו ולאחר שהמפר ענה בשלילה, נערכה בדיקה והתגלה סכום הכסף.
6. בהקשר זה יצוין תחילה, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבועה שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
8. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום כספיים בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר.
10. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את היקפה הכספי הנמוך של ההפרה, את קבלת טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה, את שיתוף פעולה של המפר עם רשויות האכיפה ואת מכלול נסיבות העניין.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח** בלבד.

מקרה 9/18-עוטאללה עאוני

נסיבות המקרה:

ביום ה- 03.03.18 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו 1,000 ש"ח, 3,710 דולר ארה"ב ו-280 אירו מבלי שהצהיר על כך, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 900 דולר ארה"ב באב"ת מס' 742363.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עוטאללה עאוני (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום ה- 03.03.18, נשמעה בשנית בפני חוקרי המכס ביום ה- 03.03.18 וכן בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן "הוועדה") ביום ה- 08.03.18.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי נסע לירדן עם המעביד שלו כדי ללוות אותו לניתוח וחזר ארצה כאשר באמתחתו 1,000 ש"ח, 3,710 דולר ארה"ב ו-280 אירו. לגרסתו, חלק מהכסף, כ-2,000 דולר שייך למעביד שלו ואילו החלק האחר השייך לו מקורו בחסכונות והיה מיועד לשהותו בירדן. הוועדה החליטה לקבל את גרסת המפר לעניין מקור הכסף ולעניין יעדו.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי לא הכיר את חובת הדיווח וכי לא ראה את השלטים הפזורים ברחבי המעבר המסבירים על החובה לדווח ועל הדרך בה הדיווח אמור להתבצע. אין הוועדה מקבלת את גרסת המפר בעניין זה נוכח השילוט הפזור ברחבי המעבר, המורה על חובת הדיווח.
6. בהקשר זה יצוין תחילה, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
8. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את היקפה הכספי הנמוך של ההפרה, את קבלת טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה, את שיתוף פעולה של המפר עם רשויות האכיפה ואת מכלול נסיבות העניין.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 500 ש"ח בלבד.

מקרה 10/18 - אלנברי ג'ארח

נסיבות המקרה:

ביום ה- 03.03.18 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו סכום כולל של 5,170 ₪, 1,765 דולר ארה"ב ו-814 דינר ירדני, מבלי שהצהיר על כך, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 4,100 ₪ באב"ת מס' 742364.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אלנברי ג'ארח (להלן: "המפר").
2. לוועדה הגושה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 03.03.18, וכן בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן "הוועדה") ביום 08.03.18.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מדובר בכספים שלו שמקורם בעבודה ונועדו כולם למטרת החופשה אליה יצא. המפר הציג בפני חברי הוועדה תלושי שכר של שלושת החודשים האחרונים, אשר אימתו שכר ממוצע של כ-5,000 ש"ח בחודש. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
5. בניגוד לכך, הוועדה אינה מקבלת את טענת המפר לפיה הוא לא הכיר את חוק איסור הלבנת הון ולא היה מודע לקיומה של חובת דיווח על כספים שסכומם עולה על 12,000 ש"ח. בהקשר זה יצוין תחילה, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו.
6. ועוד יצוין כי התנהלותו של המפר במהלך בדיקתו אינה מאפשרת לקבל את טענתו כי לא היה מודע לחובת הדיווח. מנסיבות האירוע עלה כי המפר הגיע למעבר נהר הירדן במטרה להיכנס לישראל ונקרא לבדיקה על ידי בודקי המכס, לאחר סיום שיקוף כבודתו ובדיקת רכבו. המפר לכאורה נשאל אודות הימצאות כספים שחייבים בדיווח, השיב תחילה בשלילה ולאחר מכן אמר שיש לו סכום של בערך 8,000-9,000 ש"ח. בבדיקה שערכו הבודקים התברר כי קיימים בכליו של המפר לכאורה כספים שסכומם הכולל עולה על הסכום החב בדיווח, כפי שמפורט לעיל. כאמור, התנהלותו של המפר לקתה בחוסר רצון לשתף פעולה וניסיונו שלא להגיד פעם אחר פעם, את סכום הכסף המדויק שברשותו אינו מתיישב עם טענתו לפיה כלל לא ידע שחלה עליו חובת דיווח.
7. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
8. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות העניין, לרבות היקפה הנמוך של ההפרה, העובדה שמדובר בהפרה ראשונה והעובדה שטענותיו לעניין מקור הכספים- התקבלו. מנגד, נשקלה לחומרא התנהלותו החשודה של המפר ואי שיתוף הפעולה שלו עם אנשי המכס.

11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000** ש"ח בלבד.

מקרה 11/18- רייס פאתן

נסיבות המקרה:

ביום ה- 04.03.18 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותה סכום כולל של 10,000 דולר ארה"ב מבלי שהצהירה על כך, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיה 6,500 דולר ארה"ב באב"ת מס' 742367.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גב' רייס פאתן (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסת המפרה נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום ה-04.03.18, נשמעה בשנית בפני חוקרי המכס ביום ה-04.03.18 וכן בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום ה-08.03.18.
4. לעניין מקור ועד הכספים, הסבירה המפרה בחקירתה ובמהלך הדיון בפני הוועדה כי קיבלה את הכספים מאחיה כעזרה לטובת כיסוי חובות משכנתא. לתימוכין, הציגה המפרה בפני הוועדה מסמכים המצביעים על גובה חובותיה לבנק.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טענה המפרה כי הכירה את החובה לדווח על סכום של 100,000 ש"ח, אך לא ידעה כי סכום הדיווח ירד ל-12,000 ש"ח. הוועדה החליטה שלא לקבל את גרסת מפרת הדיווח בעניין זה מאחר ובמעבר הגבול קיימים שלטים רבים, מאירי עיניים, המפרטים את החובה לדווח על הכספים, את סכום הדיווח ואת דרך הדיווח. זאת ועוד, המפרה נשאלה על ידי פקידי המכס במעבר האם קיימים ברשותה כספים ובחרה להשיב בשלילה.
6. בהקשר זה יצוין תחילה, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
7. יחד עם זאת, היות ותיקון לחוק איסור הלבנת הון (תיקון מס' 26 והוראת שעה), התשע"ח-2017, פורסם ונכנס לתוקף יחסית לאחרונה, ביום 7.12.2017 שבמסגרתו ירד סף הדיווח במעברי גבול יבשתיים ל-12,000 ש"ח, הוועדה תתחשב בעובדה זו לעניין גובה העיצום הכספי.
8. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
9. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר.
11. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות העניין, לרבות היקף הכספי של ההפרה. הוועדה התחשבה בעובדה שגרסת מפרת הדיווח בקשר למקור הכספים וליעדם התקבלה, בנסיבות האישיות המיוחדות שתוארו על ידי המפרה, בעובדה שמדובר בהפרתה הראשונה. וכן, כן שקלה הוועדה לקולא את העובדה כי סף הדיווח במעבר הירדן שונה לפני זמן קצר.

12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של 500 ש"ח בלבד.

נסיבות המקרה:

ביום 05.03.18 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו סכום כולל של 62,000 ש"ח מבלי שהצהיר על כך, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 50,000 ש"ח באב"ת מס' 742368.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר סעיד פאוזי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום ה-05.03.18, נשמעה בפני חוקרי המכס באותו היום, וכן בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום ה-08.03.18.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר חזר ארצה עם סכום של 62,000 ש"ח. לגרסתו, מדובר בהכנסות שקיבל עבור הופעות שעשה במספר מדינות ערביות באזור ושכנגד אותם תקבולים הוציא חשבוניות מס כדין. כנשאל מדוע היה צריך לשאת עמו סכום כה גבוה במזומן ולא השתמש בהעברה בנקאית, ענה כי לצערו לא ניתן להעביר כסף ממדינות ערביות לישראל באמצעות העברה בנקאית ובגלל זה הוא נאלץ להעביר את הכספים במזומן. הוועדה החליטה לקבל את גרסת המפר לעניין מקור ולעניין יעד הכספים.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, הודה המפר לכאורה, כי הוא מכיר את חובת הדיווח על הכנסת כספים במעבר, אך לטענתו הופתע לגלות ששינו את החוק ושסכום הדיווח ירד ל-12,000 ₪. לדבריו, זכר כי ניתן להכניס או להוציא כספים בשווי של עד 100,000 ₪ ללא כל צורך בדיווח מצדו. הוועדה אינה מקבלת את הסברו של מפר הדיווח בעניין זה, לאור העובדה כי לאחר שינוי החוק מרושת מעבר הגבול בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
6. לכך יש להוסיף, כי המפר הוא מתוקף עבודתו יוצא ונכנס לישראל רבות וכי סביר היה לצפות ממנו שיכיר או לפחות יטרח לברר והתעדכן בנוגע לחובות הדיווח החלות עליו וינהג לאורן.
7. יחד עם זאת, היות ותיקון לחוק איסור הלבנת הון (תיקון מס' 26 והוראת שעה), התשע"ח-2017, פורסם ונכנס לתוקף יחסית לאחרונה, ביום 7.12.2017 שבמסגרתו ירד סף הדיווח במעברי גבול יבשתיים ל-12,000 ש"ח, הוועדה תתחשב בעובדה זו לעניין גובה העיצום הכספי.
8. בהקשר זה יצוין, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבועה שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
10. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

12. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את קבלת טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה של המפר, את שיתוף פעולה של המפר עם רשויות האכיפה ואת מכלול נסיבות העניין. כן שקלה הוועדה לקולא את העובדה כי סף הדיווח במעבר הירדן שונה לפני זמן קצר.

13. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה שלא למצות את הדין עם המפר ולהשית עליו עיצום כספי בסך של **2,500 ש"ח** בלבד.

מקרה 13/18 - פאיז שקילה

נסיבות המקרה:

ביום 04.03.18 הצהיר המפר לכאורה בכניסתו לישראל דרך מעבר ארז על סכום כסף בסך של 8,250 דולר ארה"ב. בספירה נתגלה כי ברשותו 400 ש"ח נוספים, עליהם לא דיווח, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 4,930 דולר ארה"ב באב"ת מס' 606418.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר פאיז שקילה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הגושה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח נכון על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום ה-04.03.18, נשמעה בפני חוקרי המכס באותו היום, וכן בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום ה-08.03.18.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר אשר במקצועו קרדיוולוג המתמחה בצנתורי לב, מסר כי מקור הכספים הוא מהלוואה שנטל מאחותו וזאת לצורך קניית "סטנדים" מספק ישראלי לצורך צנתורים שיבצע בעתיד, בעזה. לתימוכין, הציג בפני חברי הוועדה חשבונית על קניית הסטנדים מהספק הישראלי.
הוועדה מקבלת את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח ונסיבות המקרה, המפר, מכיר את חובת הדיווח על כספים במעבר, ואף דיווח בעבר מספר פעמים על כספים שהוציא ו/או הכניס לישראל. במקרה דנן, הסביר שכאשר היה לקראת סיום תהליך הבידוק במעבר, נזכר ששכח לדווח על הכספים שהביא עמו, חזר מיוזמתו לעמדת המכס, מילא טופס הצהרה על סך של 8,250 דולר ארה"ב ולאחר שמילא טופס הצהרה, נערכה על ידי בודקי המכס בדיקה וספירת כספים ונמצא כי למפר לכאורה היו 400 ש"ח נוספים שלא דיווח עליהם בטופס הדיווח. להגנתו, מסר המפר לכאורה שפשוט שכח מקיומם.
6. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין הטעות ברישום סכום שגוי בטופס הדיווח. יחד עם זאת, הוועדה מדגישה כי על המדווח חלה החובה לוודא כי הינו מגיש דיווח נכון ומדויק.
7. בהקשר זה יצוין תחילה, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
9. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי הנמוך של ההפרה, את קבלת טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים, קבלת גרסתו לעניין הטעות, את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה של המפר, את שיתוף הפעולה של המפר עם רשויות האכיפה וכן את מכלול נסיבות העניין.

12. על בסיס שיקולים אלה, בנסיבות העניין החליטה הוועדה שלא להטיל על המפר עיצום כספי.

מקרה 14/18 - סמיר אבו נסרה

נסיבות המקרה:

ביום 02.03.18 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו סכום כולל של 7800 דולר ארה"ב, ו-7,750 ש"ח מבלי שהצהיר על כך בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 6,560 דולר ארה"ב (שווה ערך לכ- 23,000 ש"ח) באב"ת מס' 733440.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אבו נסרה סמיר (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. המפר, אזרח ישראלי, לדבריו עובד מדי פעם אצל אחיו שהוא נותן שירות מטבע, יצא עם חברים לטאבה למטרת בילוי.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי הכספים שייכים לו, אותם חסך והביא מביתו. יעדם היה למטרת הבילוי כאמור. הוועדה החליטה לקבל את נימוקי המפר לעניין מקור ויעד הכספים וזאת לאור היותה אמינה ועקבית ולאור התרשמותה מהמפר.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, מסר המפר כי לא הכיר את חובת הדיווח על העברת כספים במעבר גבול, ולא ראה את השילוט במקום. לעומת זאת, בחקירתו אמר שיצא למצרים דרך מעבר בגין מספר רב של פעמים בעבר, למטרה דומה. בנוסף, אמר שאם היה יודע שצריך לדווח, היה מדווח ולא התכוון להסתיר את הכסף. הוועדה אינה מקבלת את טענת המפר בעניין זה. מדובר במפר שיצא, לטענתו, מישראל רבות וברחבי המעבר פזורים שלטים רבים המסבירים את חובת הדיווח במעבר.
6. בהקשר זה יצוין תחילה, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבועה שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
8. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספי בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר.
10. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות העניין, לרבות סכום ההפרה, את העובדה שהוועדה החליטה לקבל את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את שיתוף הפעולה של המפר עם רשויות האכיפה וכי מדובר בהפרה ראשונה של המפר. בנוסף, החליטה הוועדה להתחשב בנסיבותיו האישיות של המפר כפי שתוארו במהלך הדיון בפניה.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,500 ש"ח**.

מקרה 15/18-עבאס סלאח

נסיבות המקרה:

ביום 05.03.18 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו 2,965 דולר ארה"ב, 1,000 אירו ו-973 דינר ירדני מבלי שהצהיר על הכנסתם בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 2,100 דולר ארה"ב באב"ת מס' 742370.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עבאס סלאח (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום ה-05.03.18, נשמעה בפני חוקרי המכס באותו היום, וכן בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום ה-13.03.18.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מדובר בכספו האישי שנמשך מחשבון הבנק הפרטי שלו, והיה מיועד למחייה במהלך שהותו בירדן.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, המפר, הודה כי הוא מכיר את חובת הדיווח על כספים במעבר, אך הכחיש שידע על שינוי החוק ועל כך שהסכום החייב בדיווח נקבע על סך של 12,000 ₪. הוועדה התקשתה לקבל את טענת המפר בעניין זה. מנסיבות האירוע עולה שכאשר שנישאל על ידי פקיד המכס, טרם הבדיקה, על הימצאות כספים ברשותו, טען כי ברשותו סכום כסף של 3,000 דולר בלבד, סכום הנמוך מסכום החב בדיווח, כשבפועל לאחר ספירת הכסף התברר כי היה ברשותו סכום כסף אשר עליו היה צריך לדווח.
6. בהקשר זה יצוין תחילה, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבועה שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
8. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות האירוע, לרבות היקפה הכספי הנמוך של ההפרה. מחד, התחשבה הוועדה בעובדה כי לא קיבלה את טענת המפר לעניין סיבת אי הדיווח. מאידך, התחשבה הוועדה בעובדה שטענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו. בנוסף, החליטה הוועדה להתחשב בעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח בלבד**.

מקרה 16/18-נאדר חכים

נסיבות המקרה:

ביום 06.03.18 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו סכום כולל של 12,900 דולר ארה"ב, ו-1,350 ש"ח מבלי שהצהיר על כך בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 9,700 דולר ארה"ב באב"ת מס' 742374.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר חכים נאדר (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר סיפק הסבר ופירט כי לעניין סכום הדולרים שהיה ברשותו מדובר בתקבולים על חשבון שכר טרחה שקיבל מלקוח ירדני אותו מייצג משרד עו"ד בו הוא עובד ואף הציג בפני חברי הוועדה קבלה שהמשרד הוציא על חשבון שכר הטרחה. לגבי הסכום בשקלים, מסר כי מדובר בכספו האישי המיועד להוצאות מחייה במהלך שהותו בירדן.
4. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
לעניין חובת הדיווח, טען המפר, עורך דין במקצועו, כי בדק טרם הנסיעה באתר "רשות המסים" והבין שחובת הדיווח על כספים במעברי גבול היא על סכום ששוויו עולה על 50,000 ₪. עם זאת, המפר הכחיש כי ידע על שינוי החוק וטען, כי לא ידע שחובת הדיווח במעבר הגבול הינה על כספים ששווים עולה על 12,000 ₪. בנוסף, טען כי לא ראה את השילוט החדש הפרוס ברחבי המעבר, לא כאשר יצא מישראל ולא כאשר שב אליה. עוד הוסיף, כי לא הייתה לו כוונה שלא לדווח על הכסף. במעמד הדיון בוועדה בלבד העלה טענה חדשה והיא שאפילו אם רצה לדווח, המסלול האדום היה סגור.
5. הוועדה אינה מקבלת את טענת מפר הדיווח בעניין נסיבות אי ההצהרה, זאת בשל העובדה כי מעבר לכך שברחבי המעבר קיימים שלטים רבים המפרטים את חובת הדיווח ואת הדרך לדווח על כספים, כשנשאל המפר על הימצאות כספים ברשותו, ענה כי ברשותו סכום של 10,000 דולר בלבד ולא את הסכום שהיה ברשותו בפועל, בסך 12,900 דולר וסכום נוסף בשקלים.
6. בהקשר זה יצוין תחילה, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבועה שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן, נקבעה הוראה המחייבת דיווח על הכנסת והוצאת כספים, בדומה לחובה הקיימת ברוב מדינות העולם, וזאת כחלק משיתוף פעולה ומאמץ בינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר.
9. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות האירוע כפי שהן עולות מתיק הוועדה וכפי שנשמעו מפי המפר במהלך הדיון בפניה. מחד, הוועדה רואה בחומרה את התנהלות המפר, עו"ד במקצועו, מול הבודקים בשינוי הגרסאות שנתן להם לעניין גובה הכספים שהביא עמו ואת העובדה כי טענותיו לעניין נסיבות אי הדיווח לא התקבלו. מאידך, החליטה הוועדה להתחשב בעובדה שקיבלה

את הסברי המפר לעניין מקור ויעד הכספים ובנוסף החליטה להתחשב בכך שמדובר בסכום הפרה נמוך יחסית, שמדובר בהפרה ראשונה ובשינוי חקיקה שחל רק לאחרונה.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **8,000 ש"ח** בלבד.

מקרה 17/18-אבו מעמק מחמוד

נסיבות המקרה:

ביום 05.03.18 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו סכום כולל של 3,500 דינר ירדני, ו-3,800 ש"ח מבלי שהצהיר על כך בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 1,850 דינר ירדני באב"ת מס' 742371.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אבו מעמק מחמוד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. לעניין נסיבות המקרה, המפר הגיע למעבר נהר הירדן במגמת כניסה לישראל, נקרא לבדיקה אקראית על ידי פקיד המכס במקום, נשאל על הימצאות טובין ו/או כספים שחייבים בדיווח והשיב בשלילה. לאחר בדיקה שערכו בודקי המכס בכליו נמצאה בכיסו האחורי שקית שהכילה 3,500 דינר ירדני. לאחר מכן, נשאל האם יש ברשותו כספים נוספים, וזה הציג בפני הבודקים 3,800 ש"ח נוספים. נמצאו ונספרו בסך הכל 3,500 דינר ירדני, ו-3,800 ש"ח.
4. בוועדה מסר שכאשר נשאל במעבר על הימצאות כספים, השיב לבודק בחיוב ושיש לו משהו כמו 2,000 דינר ירדני, בפועל כאמור נמצאו סך הכספים שהזכרו לעיל. המפר בחר לענות כי ברשותו סכום של 2,000 דינר בלבד, סכום שאינו חייב בדיווח, זאת למרות שבפועל היה ברשותו סכום החייב בדיווח. התנהלותו של המפר מול פקידי המכס מלמדת על כוונתו שלא לדווח על הכנסת הכספים.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מדובר בכספים שלו שמקורם מיתרת הלוואה בסך 50,000 ש"ח שלקח בנובמבר 2017 וממכירת האוטו שלו גם כן, ונועדו כולם למטרת הטיפוליים הרפואיים באשתו, בירדן. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין חובת הדיווח, טען המפר כי לא הכיר את חובת הדיווח וכי לא שם לב לשילוט הקיים במעבר. בחקירתו אמר שאילו הכיר את החוק, היה מדווח וכי לא הייתה לו כוונה להסתיר את כספו. הוועדה אינה מקבלת את טענת המפר בעניין זה. מעבר לעובדה שברחבי המעבר מצויים שלטי הסבר רבים.
7. בהקשר זה יצוין תחילה, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבועה שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן נקבעה הוראה המחייבת דיווח על הכנסת והוצאת כספים, בדומה לחובה הקיימת ברוב מדינות העולם, וזאת כחלק משיתוף פעולה ומאמץ בינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר.
9. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות האירוע כפי שהן עולות מתיק הוועדה וכפי שנשמעו מפי המפר במהלך הדיון בפניה. מחד, לא קיבלה הוועדה את טענותיו לעניין נסיבות אי הדיווח. מאידך, החליטה הוועדה לקבל את גרסת המפר בכל הנוגע למקור ויעד הכספים, להתחשב בנסיבותיו

האישיות של המפר כפי שהוצגו על ידו במהלך הדיון, בעובדה שמדובר בהפרה ראשונה
ובעובדה שמדובר בשינוי חקיקה שנכנס לתוקף לפני זמן קצר.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **500 ש"ח**
בלבד.

מקרה 18/18-גנדור ויסאם

נסיבות המקרה:

ביום 05.03.18 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו סכום כולל של 6,600 אירו מבלי שהצהיר על כך בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 3,800 אירו באב"ת מס' 742369.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ויסאם גנדור (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. לעניין נסיבות המקרה, המפר הגיע למעבר נהר הירדן במגמת כניסה לישראל, נקרא לבדיקה על ידי בודקי המכס במקום ונשאל על הימצאות כספים החייבים בדיווח, ועל כך ענה בשלילה. בבדיקה שביצעו בודקי המכס בכליו של המפר נמצאו כספים בסך 6,600 אירו. המפר טען כי לא השיב בשלילה לשאלת בודקי המכס וכשנישאל על הימצאות כספים ברשותו ענה כי יש לו סכום של 6,600 אירו במזומן. הוועדה החליטה לאמץ את גרסת בודקי המכס כפי שהופיעה בדוחות התפיסה, לפיה טרם הבדיקה נישאל המפר להימצאות כספים המחייבים בדיווח ולאחר שהשיב בשלילה, נערכה בדיקה אשר הובילה לגילוי הכסף.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מדובר בכספים שלו שמקורם בעבודה ונועדו למטרת רכישת שיש למטבח הפרטי מירדן. מאחר והשיש לא מצא חן בעיניו, החליט שלא לבצע את הרכישה ולהחזיר את הכסף לארץ. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
5. לעניין חובת הדיווח, טען המפר בחקירתו כי חשב שחובת הדיווח היא בסכום של 10,000 דולר. לעומת זאת, בדיון בוועדה טען שחשב כי חובת הדיווח היא 50,000 ₪. וכן טען שלא שם לב לשילוט במקום, לא ביציאה ולא בכניסה לישראל. בחקירתו מסר המפר כי יצא לירדן ביום 04.03.18 כאשר היו ברשותו אותם כספים שעמם חזר ארצה, אותם כספים כאמור לא דווחו למכס על ידי המפר גם כאשר יצא מישראל. בנוסף מסר, שלו הכיר את גובה התקרה לצורך הדיווח, היה מדווח וכי לא הייתה לו כוונה להסתיר את כספו. על כן, החליטה הוועדה שלא לקבל את טענת המפר לעניין נסיבות אי ההצהרה, זאת בשל התנהלותו מול בודקי המכס וכן בשל הסתירה בגרסאותיו לעניין תקרת סכומי הדיווח כפי שמסר.
6. בהקשר זה יצוין תחילה, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבועה שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן, נקבעה הוראה המחייבת דיווח על הכנסת והוצאת כספים בדומה לחובה בקיימת ברוב מדינות העולם, וזאת כחלק משיתוף פעולה וממאמץ בינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר.
9. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות האירוע כפי שהן עולות מתיק הוועדה וכפי שנשמעו מפי המפר במהלך הדיון בפניה. מחד, הוועדה לא קיבלה את גרסתו של המפר לעניין נסיבות ההפרה ולעניין התנהלותו מול פקידי המכס. מאידך, החליטה הוועדה לקבל את גרסאות המפר בכל הנוגע

למקור ויעד הכספים, להתחשב בעובדה שמדובר בהפרה ראשונה והן בכך שמדובר בשינוי חוק שחל אך לאחרונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.

מקרה 19/18-סבדרמיש קובי

נסיבות המקרה:

ביום 05.03.18 נכנס המפר לכאורה לישראל מנמל התעופה בן גוריון דרך המסלול הירוק כשברשותו סכום כולל של 5,700 דולר ו-16,000 אירו מבלי שהצהיר על כך בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 5,700 דולר ארה"ב ו-4,600 אירו באב"ת מס' 661159.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר קובי סבדרמיש (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. לעניין נסיבות המקרה, המפר הגיע למסלול הירוק במטרת כניסה לישראל ונקרא לבדיקה אקראית על ידי בודקי המכס במקום. לאחר הבדיקה התגלו במעטפה בתוך כיסו כספים בסך כולל של 5,700 דולר ו-16,000 אירו.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, הסביר המפר כי מדובר בהכנסות ממכירות אבני חן בתערוכה בסין. לדבריו, הכספים נועדו כולם להפקדה בחשבון הבנק של החברה וזאת לאחר שקבלה הוצאה ללקוחות הסינים.
5. הוועדה החליטה לקבל את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים. לעניין חובת הדיווח, טען המפר בחקירתו כי מתווקף עיסוקו כיהלומן מכיר את חובת הדיווח על כספים, אך חשב שחובת הדיווח היא 100,000 ₪ ומעלה. עוד טען, שיום קודם לנסיעה בדק באינטרנט, דרך מנוע החיפוש "גוגל" את סכום חובת הדיווח, ומבלי להיכנס לאתר עצמו ראה בדף החיפוש כי חובת הדיווח היא 100,000 ₪. במהלך הדיווח הוועדה התוודה כי לאחר שנכנס לאתר רשות המסים ראה בבירור כי סף הדיווח עומד על סך של 50,000 ₪. בנוסף, טען שלא שם לב לשילוט החדש במקום. המפר לכאורה הביע חרטה על המעשה והסביר כי לא הייתה לו כל כוונה להסתיר את הכספים שהביא עמו. הוועדה אינה מקבלת את הסבריו של המפר לעניין נסיבות אי הדיווח. מדובר ביהלומן המכיר את חובת הדיווח ואף נשאל על ידי בודקי המכס על הימצאות כספים ברשותו. יצוין, כי הכספים נמצאו רק לאחר חיפוש שנערך בכליו של המפר.
6. בהקשר זה יצוין תחילה, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבועה שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן, נקבעה הוראה המחייבת דיווח על הכנסת והוצאת כספים בדומה לחובה בקיימת ברוב מדינות העולם, וזאת כחלק משיתוף פעולה וממאמץ בינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר.
9. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות האירוע. מחד, שקלה הוועדה את העובדה שטענות המפר לעניין נסיבות ההפרה לא התקבלו. מאידך, שקלה הוועדה את העובדה שגרסאות המפר בכל הנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו, בעובדה שמדובר בהפרה ראשונה והן בכך שהביע חרטה על מעשיו.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **4,000 ש"ח בלבד**.

נסיבות המקרה:

ביום 05.03.18 נכנס המפר לכאורה לישראל מנמל תעופה בן גוריון דרך המסלול הירוק כשברשותו סכום כולל של 17,500 דולר ארה"ב מבלי שהצהיר על כך בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 3,200 דולר ארה"ב באב"ת מס' 661160.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ערן קלר אפרים (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מדובר בכספים פרטיים ומקורם בירושה שקיבל מאמו המנוחה כמה שנים קודם לכן. לגבי יעדו של הכסף, טען כי היה מיועד לצורך רכישת שעוני יוקרה ולצורך מחייה במהלך שהותו בחו"ל. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
4. לעניין חובת הדיווח, טען המפר שהיה מודע לחובת הדיווח על כספים ששוים עולה על 100,000 ₪ וזאת לאחר שערך לפני כמה חודשים בדיקה באתר "רשות המסים". עוד הוסיף, כי לא ראה את השילוט הקיים בכניסה למסלול הירוק. הוועדה אינה מקבלת את טענת מפר הדיווח בעניין נסיבות אי הדיווח, זאת בשל העובדה כי מעבר לכך כי ברחבי הטרמינל קיימים שלטים רבים, מאירי עיניים, המפרטים את חובת הדיווח וכן את הדרך בה יש לדווח על הכספים, מדובר ביהלומן ותיק, המרבה לצאת מישראל (כ- 10 עד 15 נסיעות לחו"ל בשנה), המודע היטב ללשון החוק ולחובות הדיווח.
5. בהקשר זה יצוין תחילה, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבועה שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
6. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן, נקבעה הוראה המחייבת דיווח על הכנסת והוצאת כספים בדומה לחובה בקיימת ברוב מדינות העולם, וזאת כחלק משיתוף פעולה וממאמץ בינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר.
8. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות האירוע, לרבות סכום ההפרה. מחד, נשקלה לחומרה העובדה שטענותיו לעניין נסיבות הפרת הדיווח לא התקבלו. מאידך, החליטה הוועדה להתחשב בעובדה שקיבלה את הסברי המפר לעניין מקור ויעד הכספים, בגובה סכום ההפרה הנמוך ובנוסף, החליטה להתחשב בכך שמדובר בהפרה ראשונה ובשינוי חקיקה שחל רק לאחרונה.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,000 ש"ח** בלבד.

מקרה 21/18 מנצור זאיד

נסיבות המקרה:

ביום 06.03.18 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "ארז" כשברשותו 20,250 ש"ח מבלי שהצהיר על כך בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 8,250 ש"ח באב"ת מס' 606419.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מנצור זאיד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מקורם מהלוואה שקיבל מסוחר מנצרת ויעדם החזר חוב בסך 8,000 ש"ח לחברת החשמל. הוועדה החליטה לקבל את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
4. לעניין המודעות לחובת הדיווח, מסר המפר כי לא הכיר את חובת הדיווח על כספים במעבר, ולא ראה את השילוט במקום. הוועדה אינה מקבלת גרסת המפר לעניין זה, שכן, מדובר בסוחר ותיק, שבחקירתו טען שנוהג לצאת ולהיכנס לישראל דרך מעבר "ארז" לפחות פעמיים בשבוע וזאת במשך שנים רבות, ולמטרה זהה, ולכן לא סביר שאינו מכיר את חובת הדיווח. מעבר לכך, במעבר פרושים מספר רב של שלטים מאירי עיניים, המסבירים על חובת הדיווח במעבר, וכן את הדרך בה יש לדווח על הכספים.
5. בהקשר זה יצוין תחילה, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבועה שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
6. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
7. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות העניין, לרבות היקף הכספי של ההפרה. הוועדה התחשבה בכך שמדובר בהפרה ראשונה ובעובדה כי טענותיו לעניין המקור ויעד הכספים התקבלו. מאידך, הוועדה התקשתה לקבל טענה "לא ידעתי" מסוחר ותיק ומנוסה העובר רבות במעבר.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח** בלבד.

מקרה 22/18 שיהאב וואבי

נסיבות המקרה:

ביום 10.03.18 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו 2,500 דינר ירדני ו-5,900 אירו מבלי שהצהיר על כך בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 5,900 אירו באב"ת מס' 742209.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר שיהאב וואבי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הגושה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום ה-10.03.18, נשמעה בפני חוקרי המכס באותו היום, וכן בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום ה-13.03.18.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מדובר בכספים השייכים לו, אותם חסך ומקורם בעבודה בחברת הובלות גרמנית. לגבי ייעדם, אמר שמיועדים לחתונתו העתידית שאמורה להתקיים בירדן. הוועדה החליטה לקבל את גרסתו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר, כי כשהגיע לישראל לא הכיר את החוק ולא היה מודע לחובת הדיווח על כספים ששוים עולה על 12,000 ₪, אך לאחר שהגיע למעבר ולפני שהגיע לעמדת המכס, ראה, קרא והבין את השילוט הקיים, המורה לדווח על הכנסת כספים בסכום העולה על 12,000 ₪, אך הודה שלא דיווח מכיוון ש"לא חשב שזה יגרום לו לבעיות". טענתו זו של המפר, הנה טענה מופרכת שראוי ולא הייתה נטענת כלל. חובת הדיווח היא ברורה ומחייבת דיווח על כל סכום העולה על 12,000 ₪. השילוט במעבר הגבול אף הוא ברור ונהיר בהקשר זה, והמפר הודה כי אכן ראה את השילוט.
6. יתרה מכך, התנהלותו של המפר במהלך בדיקתו במעבר אינה מאפשרת לקבל את טענתו כי לא היה מודע לחובת הדיווח. דו"ח סיכום האירוע של המכס מעלה כי המפר לא הוציא את כל הכספים שהיו ברשותו בתחילת הבדיקה. המפר, הגיע למעבר נהר הירדן, נקרא לבדיקה על ידי בודקי המכס במקום ונשאל על הימצאות טובין ו/או כספים שחייבים בדיווח. לעניין הכספים, השיב שיש לו 2,500 דינר ירדני בלבד ואף הציגם בפני הבודקים. בבדיקה שנערכה בכבודתו, נמצאו מכנסיים אשר בשרוולם הוסלק נרתיק משקפיים ובתוכו נמצאו 5,900 אירו. המפר טען כי שכח מקיומו של הכסף וחשב שהשאיר אותו בירדן. אופן התנהלות זה של המפר מעורר ספקות כבדים באשר לתום ליבו. חוסר רצון שלו לשתף פעולה וניסיונו להסתיר ולהסוות, את סכום הכסף המדויק שברשותו אינו מתיישב עם טענתו לפיה כלל לא ידע שחלה עליו חובת דיווח. לפיכך, בנסיבות אלו אין הוועדה יכולה לקבל טיעון של "שכחתי" על הכספים שברשותו של המפר.
7. מסקנה זו אף מתחזקת לאור העובדה כי המפר הודה כי הבחין בשלטי ההסבר במקום, הבין אותם ובחר שלא לדווח על הכספים. וכשנשאל לסכום הכספים שברשותו, אמר לבודקי המכס שברשותו 2,500 דינר בלבד, היינו סכום נמוך אך במעט מסכום הדיווח. בהקשר זה עוד יצוין, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבועה שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ₪"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
9. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר (כאמור בסעיף 15 לחוק איסור הלבנת הון), ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות). בתקנה 10 לתקנות, נקבעו אמות מידה להטלת עיצום כספי בשל הפרה לפי סעיף 9 לחוק.
11. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות העניין, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה. מחד, הוועדה רואה בחומרה את אי שיתוף הפעולה עם המכס ועצם מודעותו לחובת הדיווח. מאידך, החליטה הוועדה להתחשב בכך שקיבלה את הסברי המפר לעניין מקור ויעד הכספים ובעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **10,000 ש"ח** בלבד.

נסיבות המקרה:

ביום 07.03.18 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו 8,000 דולר ארה"ב ו-2,000 דינר ירדני מבלי שהצהיר על כך בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 7,300 דולר ארה"ב באב"ת מס' 742204.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר בנעים אורי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום ה-07.03.18, נשמעה בפני חוקרי המכס באותו היום, וכן בפני הוועדה להטלת עיצום כספי ביום ה-14.03.18.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, מסר המפר כי מקור 8,000 הדולר, מקורו בתמורה לעסקה שביצע עם לקוח ירדני של החברה בה עובד עבור שחרור מכולה, כאשר אותו תשלום מיועד היה להפקדה בחשבון הבנק של החברה. לעניין 2,000 דינר, טען שמדובר בכסף אישי שמיועד לצורך השהייה בירדן. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, המפר טען שמכיר היטב את החוק ואת חובת הדיווח על כספים במעבר, שכן נוהג להגיע לירדן כשלוש פעמים בממוצע בחודש במסגרת עבודתו. אך לטענתו, לא היה מודע לשינוי החוק החדש ולהורדת תקרת הדיווח מ-100,000 ₪ ל-12,000 ₪, ולא שם לב לשילוט החדש במקום. הוועדה אינה מקבלת את הסברו של מפר הדיווח בעניין זה, לאור העובדה כי לאחר שינוי החוק מרושת מעבר הגבול בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
6. לכך יש להוסיף, כי המפר הוא מתוקף עבודתו יוצא ונכנס לישראל רבות וכי סביר היה לצפות ממנו שיכיר או לפחות יטרח לברר ויתעדכן בנוגע לחובות הדיווח החלות עליו וינהג לאורן.
7. יחד עם זאת, היות ותיקון לחוק איסור הלבנת הון (תיקון מס' 26 והוראת שעה), התשע"ח-2017, פורסם ונכנס לתוקף יחסית לאחרונה, ביום 7.12.2017 שבמסגרתו ירד סף הדיווח במעברי גבול יבשתיים ל-12,000 ש"ח, הוועדה תתחשב בעובדה זו לעניין גובה העיצום הכספי.
8. בהקשר זה יצוין, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבועה שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. יש לציין כי המפר לא שיתף פעולה באופן מלא עם אנשי המכס. כשנשאל על ידי הבודקים להימצאות כספים, השיב כי יש ברשותו 8,000 דולר ארה"ב בלבד. לאחר בדיקה, נמצאו ונספרו בסך הכל 8,000 דולר ארה"ב ו-2,000 דינר ירדני. המפר הסביר כי אלו כספים אישיים שלו ולכן לא הזכיר אותם כשנשאל. הוועדה אינה מקבלת טענה זו. חובת הדיווח היא ברורה ומחייבת דיווח על כל סכום העולה על 12,000 ₪. השילוט במעבר הגבול אף הוא ברור בהקשר זה.
10. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

11. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
12. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
13. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את קבלת טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה של המפר, את מידת שיתוף הפעולה שלו עם אנשי המכס ואת מכלול נסיבות העניין. כן שקלה הוועדה לקולא את העובדה כי סף הדיווח במעבר הירדן שונה לפני זמן קצר.
14. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח בלבד**.

מקרה 24/18 חלפון אילן

נסיבות המקרה:

ביום 07.03.18 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו 1,200,000 ין יפני, 800 דולר ארה"ב, 200 ליש"ט ו-1,000 דולר אוסטרלי (שווה ערך לסך כולל של 45,790 ₪ על פי השערים היציגים הרלוונטיים ביום התפיסה) מבלי שהצהיר על כך בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 1,000,000 ין יפני באב"ת מס' 742201.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר חלפון אילן (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום ה-07.03.18, נשמעה בפני חוקרי המכס באותו היום, וכן בפני הוועדה להטלת עיצום כספי ביום ה-14.03.18.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי קיבל כספי ירושה מאביו בסך 86,000 דולר, וכי מקורם של כל הכספים שנשא עמו הוא מאותה הירושה. לעניין היעד, טען שהכסף אמור לשמש אותו במהלך ביקורו בישראל ולצורכי הליכים משפטיים כנגד תביעה אפשרית מצד שוכר הדירה אותה משכיר, לכשיצטרך. לתימוכין, הציג בפני הוועדה מספר אסמכתאות בנקאיות על העברות כספים מישראל לתאילנד בסכום כולל של כ-86,000 דולר ארה"ב. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, מסר המפר, כי הוא מכיר היטב את החוק ואת חובת הדיווח על כספים, אך לדבריו, לא ידע כי היה שינוי חקיקה וסך הדיווח במעבר הירדן ירד ל-12,000 ש"ח. לעניין השילוט הקיים במקום, טען שלא שם לב אליו. הוועדה אינה מקבלת את הסברו של מפר הדיווח בעניין זה, לאור העובדה כי לאחר שינוי החוק מרושת מעבר הגבול בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים. המפרט את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
6. יחד עם זאת, היות ותיקון לחוק איסור הלבנת הון (תיקון מס' 26 והוראת שעה), התשע"ח-2017, פורסם ונכנס לתוקף יחסית לאחרונה, ביום 7.12.2017 שבמסגרתו ירד סף הדיווח במעברי גבול יבשתיים ל-12,000 ש"ח, הוועדה תתחשב בעובדה זו לעניין גובה העיצום הכספי.
7. בהקשר זה יצוין, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבועה שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
9. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את קבלת גרסאות המפר בכל הנוגע למקור ויעד הכספים, את

העובדה שמדובר בהפרתו הראשונה ואת מכלול נסיבות העניין. כן שקלה הוועדה לקולא את העובדה כי סף הדיווח במעבר הירדן שונה לפני זמן קצר ל- 12,000 ₪.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח** בלבד.

מקרה 25/18 אבו עראר קמאל

נסיבות המקרה:

ביום 05.03.18 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו 6,455 דינר ירדני ו-3,000 דולר ארה"ב מבלי שהצהיר על כך בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 3,990 דינר ירדני ו-3,000 דולר ארה"ב באב"ת מס' 742372.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אבו עראר קמאל (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום ה-05.03.18, נשמעה בפני חוקרי המכס באותו היום, וכן בפני הוועדה להטלת עיצום כספי ביום ה-13.03.18.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, מסר כי בעקבות הידיעה על אחותו החולה, נעשתה מגבית כספים על ידי קרובי משפחתו ותושבי הכפר בו הוא מתגורר שהגיעה לסכומים בשווי כולל של כ-40,000 ₪. עוד מסר, כי את אותם כספים שיועדו להעברת אחותו לטיפול בבית חולים טוב יותר, קיבל בירדן מקרוב משפחה. לאחר שהאחות נפטרה נאמר למשפחה כי במקרים כאלה כל הוצאות האשפוז משולמות על חשבונו של המלך, כנהוג בירדן ולכן לא היה צורך בכספי התרומה והוחלט להחזירם לתורמים בארץ. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, המפר, מסר שלא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח על כספים, למרות שלדבריו הוא נוהג לצאת לירדן דרך המעבר למעלה מ-24 שנים, הופתע לגלות, לראשונה בחייו כי קיימת במעבר חובת דיווח על כספים. עוד הוסיף, כי מעולם לא נשאל אודות כספים שנשא עמו וכי לא שם לב לשילוט הקיים במקום. הוועדה אינה מקבלת את טענת המפר בעניין זה. זאת לאור העובדה שברחבי המעבר מצויים שלטי הסבר רבים וכן עקב חוסר הסבירות לגבי אי מודעותו של המפר להוראות החוק וחובת הדיווח, בפרט שלטענתו נוהג לחצות את המעבר בתדירות גבוהה ובמשך שנים רבות.
- מעבר לכך, יש לציין שהמפר לא שיתף פעולה באופן מלא עם רשויות המכס. פקיד המכס שפנה אליו, טרם הבדיקה, שאל אותו באופן מפורש על הימצאות כספים ברשותו ונענה על ידי המפר בשלילה.
6. בהקשר זה יצוין תחילה, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבועה שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
8. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי

- חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה. מחד, לא קיבלה הוועדה את טענותיו לעניין אי ידיעתו את חובת הדיווח וראתה בחומרה את העובדה כי לא שיתף פעולה באופן מלא עם המכס. מאידך, החליטה הוועדה לקבל את גרסאות המפר בכל הנוגע למקור ויעד הכספים, התחשבה בנסיבותיו האישיות הקשות כפי שהציגן, ובעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,500 ש"ח** בלבד.
-

נסיבות המקרה:

ביום 06.03.18 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו 1,535 לירות טורקיות, 100 דולר ארה"ב ו-3,350 דינר ירדני מבלי שהצהיר על כך בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 1,250 דינר ירדני באב"ת מס' 742375.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר נופל אימן (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום ה-06.03.18, נשמעה בפני חוקרי המכס באותו היום. המפר לא התייצב לדין בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן "הוועדה") ביום 13.03.18, לאחר שזומן כדין ולכן הוחלט לקיים את דיון הוועדה בהיעדרו.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר בחקירתו תחילה כי קיבל את הכסף מאביו בירדן. לאחר מכן, שינה גרסתו וטען כי הכסף שייך לו וכי מקורו במשכורת שלו ממקום עבודתו בישראל, שנמשכה מחשבון הבנק חודש קודם לכן, הומרה לדינר ירדני והושארה בבית משפחתו בירדן. לעניין יעד הכספים, סירב לנקוב ביעד, ורק מסר שהכסף שייך לו ומיועד בשבילו.
5. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים. המפר לא הציג כל אסמכתא שהיא לגיבוי דבריו. בנוסף לכך לוועדה לא הייתה אפשרות להתרשם מהמפר שכן, לא הופיע בפני הוועדה, לספק הסברים ולשפוך אור נוסף.
6. לעניין המודעות לחובת הדיווח, מסר המפר כי הוא מכיר היטב את החוק ואת חובת הדיווח על כספים, אך חשב שתקרת הדיווח עומדת על 90,000 ₪, וכי לא היה מודע לשינוי החקיקה ושינוי סף הדיווח במעבר ל-12,000 ש"ח. כשנשאל האם הבחין בשלטי ההסבר הקיימים במקום, טען שלא שם לב.
7. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. יצוין תחילה כי מצופה מאדם הנוהג לטוס באופן תדיר שיכיר את חובת הדיווח ויעיין בשלטים מאירי העיניים הפזורים ברחבי המעבר במספר שפות. אולם, כידוע, לשם קביעה כי הופרה חובת הדיווח לא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום החייב בדיווח ולדרך מסירת הדיווח, שהרי אלו הן הוראות החוק.
8. הוועדה אינה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. יחד עם זאת, היות ותיקון לחוק איסור הלבנת הון (תיקון מס' 26 והוראת שעה), התשע"ח-2017, פורסם ונכנס לתוקף יחסית לאחרונה, ביום 7.12.2017 שבמסגרתו ירד סף הדיווח במעברי גבול יבשתיים ל-12,000 ש"ח, הוועדה תתחשב בעובדה זו לעניין גובה העיצום הכספי.
10. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
11. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
12. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של

עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום המזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
12. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה את מכלול נסיבות העניין. מחד ולחומרא, אי קבלת גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים, נסיבות ההפרה, לרבות חוסר מהימנות גרסאות המפר. מאידך ולקולא, התחשבה בעובדה שמדובר בהפרתו הראשונה, היקפה הכספי הנמוך של ההפרה ואת העובדה כי סף הדיווח במעבר הירדן שונה לפני זמן קצר ל- 12,000 ש.
13. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסכום השווה לכספים אשר נתפסו – **1,250 הדינר הירדני, לפי שערם היציג בש"ח ביום התשלום בפועל.**

מקרה 27/18 אבו עראר אמיר

נסיבות המקרה:

ביום 05.03.18 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו סכום כולל של 10,000 דיןר ירדני מבלי שהצהיר על כך בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 7,500 דיןר ירדני באב"ת מס' 742373.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אבו עראר אמיר (להלן: "המפר").
2. לוועדה הגושה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום ה-05.03.18, נשמעה בפני חוקרי המכס באותו היום, וכן בפני הוועדה להטלת עיצום כספי ביום ה-13.03.18.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, טען כי יצא לירדן בעקבות הידיעה על דודתו החולה ובמהלך שהותו שם קיבל מאביו 10,000 דיןר ירדני במזומן. לדבריו, אותם כספים יועדו להעברת דודתו לטיפול בבית חולים טוב יותר, אך הדודה נפטרה והכספים לא נדרשו יותר. לכן רצה להחזיר את הכסף לאביו הנמצא בישראל. לתימוכין, הציג המפר בפני הוועדה מסמך בנקאי שקיבל מאביו המתעד משיכת כסף מזומן מבנק ישראלי. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, מסר המפר שלא היה מודע להוראות החוק ולא הכיר את חובת הדיווח על כספים. בנוסף טען שלא שם לב לשילוט הקיים במקום.
6. הוועדה אינה מקבלת את טענת המפר בעניין זה. זאת לאור העובדה שברחבי המעבר מצויים שלטי הסבר רבים ולאור העובדה שהמפר היה מלווה בבן משפחה קמאל אבו עראר אשר נוהג לחצות את המעבר בתדירות גבוהה ובמשך שנים רבות. לפיכך לא סביר כי לא הכירו את חובת הדיווח.
- מעבר לכך, יש לציין שהמפר לא שיתף פעולה באופן מלא עם רשויות המכס. פקיד המכס שפנה אליו, טרם הבדיקה, שאל אותו באופן מפורש על הימצאות כספים ברשותו, נענה בשלילה.
7. בהקשר זה יצוין תחילה, כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבועה שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
9. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה. מחד, לא קיבלה הוועדה את טענותיו לעניין אי ידיעתו את חובת הדיווח וראתה בחומרה את העובדה כי לא שיתף פעולה באופן מלא עם המכס. מאידך, החליטה הוועדה לקבל את גרסאות המפר בכל הנוגע

למקור ויעד הכספים, התחשבה בנסיבותיו האישיות הקשות כפי שהציגן, ובעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,500 ש"ח** בלבד.

מקרה 28/18 מור ליאור

נסיבות המקרה:

ביום 06.03.18 נכנס המפר לכאורה לישראל מנמל התעופה בן גוריון, דרך המסלול הירוק כשברשותו 28,000 דולר ארה"ב מבלי שהצהיר על כך בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 13,500 דולר ארה"ב באב"ת מס' 661199.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מור ליאור (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום ה-06.03.18, נשמעה בפני חוקרי המכס באותו היום, וכן בפני הוועדה להטלת עיצום כספי ביום ה-14.03.18.
4. לעניין נסיבות המקרה, המפר הגיע לנמל התעופה בן גוריון, עבר דרך המסלול הירוק במטרה להיכנס לישראל והתבקש על ידי בודקי המכס במקום להציג את כבודתו לטובת בדיקה. במהלך הבדיקה נשאל אודות הימצאות כספים ברשותו והשיב בחיוב. בסיומה של הבדיקה, נספרו בסך הכל 28,000 דולר ארה"ב.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען כי הכספים, בסך 28,000 דולר (שווי של כ-97 אלפי ₪ ביום ההפרה), שייכים לחברה של אביו וכי מקורם מתמורה שקיבל עבור מכירה של אבנים בתערוכת תכשיטים בהונג קונג, ויעדם להיות מופקדים בחשבון הבנק של החברה. חשבונית העסקה שהוצגה על ידו לחוקרים הראתה כי תמורת המכירה המדוברת עמדה על 56,000 דולר ארה"ב, ולא כפי שמסר בתחילה. במקביל, נחקר אביו של המפר, אשר היה אתו בתערוכה ואף הגיע אתו לישראל ואישר כי תמורת מכירת האבן הייתה 56,000 דולר ארה"ב וכי התקבול מהרוכש היה במזומן. בנוסף, מסר כי חילק את הכסף עם בנו שווה בשווה, טרם חזרתם לישראל. אביו של המפר אשר הגיע אחרי המפר, נכנס למסלול האדום בנתב"ג ודיווח כחוק על הכנסת הכספים לישראל.
- הוועדה החליטה לקבל את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכסף.
6. לעניין המודעות לחובת הדיווח, מסר המפר כי הוא מכיר היטב את החוק ואת חובת הדיווח על כספים, אך חשב כי תקרת הדיווח עומדת על 100,000 ₪, מכיוון שזה היה הסכום העדכני כאשר יצא מישראל, וכי לא היה מודע לשינוי החקיקה והורדת סף הדיווח ל-50,000 ש"ח. כשנשאל האם הבחין בשלטי ההסבר הקיימים במקום, טען שלא שם לב. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. ראשית, יצוין, כי לאחר שינוי החוק והפחתת סכום הדיווח מרושת נמל התעופה בן גוריון בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית. בנוסף לאמור, מדובר ביהלומן, המודע היטב להוראות החוק בנושא הדיווח. המפר לא התכוון לדווח על הכנסת הכספים ויחד עם אביו פיצלו את הכספים על מנת להימנע מחובת הדיווח. היות ולא היו מעודכנים כי סף הדיווח ירד ל-50,000 ש"ח, הפיצול כאמור לא סייע להם להימנע מהדיווח. הוועדה רואה בחומרה התנהלותם זו של המפר ואביו.
7. מעבר לאמור לעיל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

9. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה את מכלול נסיבות העניין. מחד, התחשבה הוועדה בעובדה כי טענתיו של המפר למקור וליעד הכספים התקבלו, כי מדובר בהפרתו הראשונה וכן את העובדה כי הוראות החוק בעניין חובת הדיווח שונו לפני זמן קצר. מאידך, שקלה הוועדה לחומרה כי מדובר בסכום הפרה לא מבוטל ואת ניסיון פיצול הכספים לשם הימנעות מדיווח.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **20,000 ש"ח** בלבד.
-

נסיבות המקרה:

ביום 07.03.18 נכנס המפר לכאורה לישראל מנמל התעופה בן גוריון, דרך המסלול הירוק, כשברשותו 5,000 דולר ארה"ב ו-13,900 אירו עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 5,000 דולר ארה"ב ו-2,200 אירו, באב"ת מס' 666088.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר Abba Amssami (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח נכון על הכנסת כספים לישראל.
3. המפר לכאורה, אזרח קמרון, עובד משרד האוצר הקמרוני, הגיע לישראל בשליחות יחד עם 3 עובדים נוספים מטעם מדינתו לעבוד בשגרירות המקומית.
4. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום ה-07.03.18, נשמעה בפני חוקרי המכס ביום 08.03.18, וכן בפני הוועדה להטלת עיצום כספי ביום ה-14.03.18 באמצעות בא כוחו, עובד בשגרירות.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר מסר שבתור ראש המשלחת קיבל את הכספים מממשלת קמרון, אותם כספים שייכים לכל חברי המשלחת ומיועדים לטובת שהייתם במדינות אליהם נשלחו.
6. הוועדה מקבלת את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים. לעניין המודעות לחובת הדיווח, אישר המפר כי הוא מודע לחובת הדיווח ומסר שכאשר נחת בישראל הבחין בשלטי ההסבר, וניגש למסלול האדום לדיווח על כספים בסך 12,000 דולר ארה"ב לפקיד המכס במקום. סכום שכאמור נמוך מתקרת 50,000 ש"ח, ושאנינו מצריך דיווח. בעקבות כך, הופנה על ידי הבודקים לעבור דרך המסלול הירוק. כשעבר במסלול הירוק, נקרא לבדיקה אקראית שלאחריה נמצאו כספים בסך 5,000 דולר ארה"ב ו-13,900 אירו. לטענתו, לא זכר מה היה הסכום המדויק שנשא עמו מאחר והוא החזיק בכל הכספים של כל אנשי המשלחת. בנוסף, לגרסתו ולמיטב זכרונו אמר כי הודיע לבודק בעל פה גם על האירו שהחזיק.
7. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין נסיבות אי הדיווח, תוך הדגשה כי על המדווח חלה החובה לוודא כי הינו מגיש דיווח נכון ומדויק.
8. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבועה שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן, נקבעה הוראה המחייבת דיווח על הכנסת והוצאת כספים, בדומה לחובה הקיימת ברוב מדינות העולם, וזאת כחלק משיתוף פעולה ומאמץ בינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את העובדה שטענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, כמו גם גרסתו לעניין נסיבות אי ההפרה.

11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה שלא להטיל על המפר עיצום כספי.

מקרה 30/18 חוסיין גנאים

נסיבות המקרה:

ביום 11.03.18 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו 10,700 דולר ארה"ב, 1,500 דינר ירדני ו-1,450 ₪ מבלי שהצהיר על כך בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 7,900 דולר ארה"ב ו-1,300 דינר ירדני. באב"ת מס' 742214.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר גנאים חוסיין (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום ה-11.03.18, נשמעה בפני חוקרי המכס באותו היום, וכן בפני חברי הוועדה להטלת עיצום כספי ביום ה-14.03.18.
4. המפר, אזרח ישראלי תושב סכנין בן 65, בעלים של חנות לממכר חומרי בניין, יצא לירדן במטרה לקנות סחורה לעסקו, אך בשל איכות ירודה ומחירים לא אטרקטיביים, התחרט.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, מסר כי מקורם מהכנסות מחנות חומרי הבניין שבבעלותו, ויעדם של הכספים היה לרכישת מלאי לחנות. במהלך הדיון בפני הוועדה, הציג המפר מסמך בנקאי המוכיח משיכת כספים בסך 50,000 ₪ מחשבון הבנק הפרטי שלו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין המודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי מכיר היטב את החוק ואת חובת הדיווח על כספים, אך חשב שתקרת הדיווח עומדת על 100,000 ₪, ושאינו חייב בדיווח מכיוון שהחזיק בכספים בשווי נמוך יותר. בנוסף, לא היה מודע לשינוי החקיקה ולשינוי סף הדיווח במעבר ל-12,000 ש"ח. כשנשאל האם הבחין בשלטי ההסבר הקיימים במקום, טען שלא שם לב.
7. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. זאת לאור העובדה כי מעבר הגבול מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
8. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
10. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
12. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה את מכלול נסיבות העניין לרבות היקף ההפרה. הוועדה התחשבה בעובדה שקיבלה את הסבריו של המפר לעניין מקור ויעד הכסף, בעובדה שמדובר בהפרתו הראשונה ובשיתוף הפעולה של המפר. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 2,500 ש"ח בלבד.

מקרה 31/18 גנטוס מופק

נסיבות המקרה:

ביום 11.03.18 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו 21,100 דולר ארה"ב מבלי שהצהיר על כך בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 17,600 דולר ארה"ב. באב"ת מס' 742213.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר גנטוס מופק (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל על המפר עיצום כספי בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום ה-11.03.18, נשמעה בפני חוקרי המכס באותו היום, וכן בפני חברי הוועדה להטלת עיצום כספי ביום ה-14.03.18.
4. המפר, אזרח ישראלי, תושב סנין בן 63, עובד לדבריו כשכיר בחברה בבעלות משפחתית, בתור האחראי על יבוא חומרי גלם מפלסטיק מירדן. לטענתו, יצא לירדן במטרה לקנות סחורה לעסק, אך מאחר ולא מצא סחורה מתאימה, החליט שלא לקנות ולהחזיר את הכסף, אתו יצא לירדן.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, מסר המפר כי מקורם של הכספים מחשבון הבנק של החברה בה הוא עובד, וכי יעדם היה לרכישת סחורה ולתשלום מקדמות לעסק. במהלך הדיון טען בפני חברי הוועדה להטלת עיצום כספי כי ברשותו מסמך המוכיח את משיכת הכספים מחשבון הבנק של חברה, אך לא הביא אותו עמו. הוועדה החליטה לקבל את טענות המפר לעניין זה.
6. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען כי מכיר היטב את החוק ואת חובת הדיווח על כספים, אך חשב שתקרת הדיווח עומדת על 100,000 ש"ח, וכי אינו חייב בדיווח מכיוון שהחזיק בכספים בשווי נמוך יותר. עוד טען כי לא היה מודע לשינוי החקיקה ולשינוי סף הדיווח במעבר ל-12,000 ש"ח. כשנשאל האם הבחין בשלטי ההסבר הקיימים במקום, טען שלא שם לב. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה, זאת לאור העובדה כי מדובר ביבואן ותיק, המכיר היטב את מעבר "נהר הירדן" ומרבה לנסוע לירדן לצרכי עסקים. מעבר לכך, מעבר הגבול מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
7. מעבר לכך, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבועה שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
9. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה את מכלול נסיבות העניין, לרבות סכום ההפרה. מחד, לא קיבלה הוועדה את סיבת אי הדיווח בנסיבות

המקרה ומאידך, התחשבה הוועדה בעובדה שקיבלה את הסבריו של המפר לעניין מקור ויעד הכסף ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **5,000 ש"ח** בלבד.

מקרה 32/18 דניאל מאהר

נסיבות המקרה:

ביום 11.03.18 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול " נהר הירדן " כשברשותו 10,000 דולר ארה"ב ו-10,650 אירו מבלי שהצהיר על כך, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 6,500 דולר ארה"ב ו- 10,500 אירו באב"ת מס' 742211.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר דניאל מאהר (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. המפר, תושב נצרת בן 57, לדבריו, בעלים של חנות ויבואן של מוצרי עישון שונים, את היבוא מבצע בעצמו מירדן, מצרים, וטורקיה. יצא לירדן במטרה לקנות סחורה לעסק, לבסוף החליט שלא לקנות סחורה ולהחזיר את הכסף שהוציא עמו מישראל.
4. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום ה-11.03.18, וכן בפני חוקרי המכס באותו היום.
5. הדיון של חברי הוועדה להטלת עיצום כספי נעשה בהיעדרו של המפר, אשר לא התייצב לדיון.
6. לעניין מקור ועד הכספים, מסר בחקירתו שהכספים שייכים לו ומקורם בעסקו, ויעדם הוא לטובת רכישה אפשרית של סחורה לעסק, שכאמור, לא נרכשה בסופו של דבר. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
7. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען כי מכיר היטב את החוק ואת חובת הדיווח על כספים, אך חשב שאינו חייב בדיווח מכיוון שתקרת הדיווח היא 100,000 ש"ח, ובנוסף לא היה מודע לשינוי החקיקה והורדת סף הדיווח במעבר ל-12,000 ש"ח. כשנשאל האם הבחין בשלטי ההסבר הקיימים במקום, טען שלא שם לב. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. זאת לאור העובדה כי מדובר ביבואן ותיק אשר נוהג לצאת לירדן לעתים תכופות, ולאור העובדה כי מעבר הגבול מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
8. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
10. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר הפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

12. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה את מכלול נסיבות העניין, לרבות את סכום ההפרה, העובדה שקיבלה את הסבריו לעניין מקור ויעד הכסף, בכך שמדובר בהפרתו הראשונה ובשיתוף הפעולה שלו עם המכס.
13. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,000 ש"ח** בלבד.
-

נסיבות המקרה:

ביום 09.03.18 יצא המפר לכאורה מישראל לירדן דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו 10,000 ש"ח ו-3,120 דינר ירדני מבלי שהצהיר על כך בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 10,000 ש"ח ו-650 דינר ירדני באב"ת מס' 742207.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אסעם אחמד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. המפר, אזרח ישראלי, תושב שגב שלום בן 45. לדבריו, עובד כשכיר וכמנהל בסניף מקומי של חברת "מסיעי הנגב".
4. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום ה-09.03.18, וכן בפני חוקרי המכס באותו היום.
5. הדיון בוועדה להטלת עיצום כספי נערך בהיעדרו של המפר, אשר לא התייצב בפניה.
6. לעניין מקור ויעד הכספים, מסר בחקירתו שהכספים שייכים לו ומקורם במשיכת 30,000 ש"ח מחשבונו הפרטי בבנק הפועלים בדימונה. מתוך סכום זה, המיר כ-10,000 ש"ח לדינר ירדני אצל נותן שירותי מטבע מאום אל פחם ואת שאר הדינרים החזיק מבעוד מועד. לדבריו, הכספים מיועדים לטובת שיפוץ בית משפחתו בירדן ועבור תשלום לפועלים שעובדים במקום. עוד מסר, כי בתקופה האחרונה הוא יוצא מישראל לירדן אחת לשבועיים עד חודש לאותה מטרה וכי בכל פעם הוא יוצא עם 2,000-3,000 דינר ירדני. הוועדה החליטה במקרה זה לקבל את גרסתו של המפר בחקירתו לעניין זה.
7. לעניין המודעות לחובת הדיווח, מסר המפר כי הוא חשב שחובת הדיווח היא על כספים בשווי של בין 50,000-80,000 ש"ח. והוא איננו חייב בדיווח מכיוון שהחזיק סכום נמוך יותר. בנוסף, מסר כי לא הבחין בשלטי ההסבר הקיימים במקום, וכי לא היה מודע לשינוי החקיקה ושינוי סף הדיווח במעבר ל-12,000 ש"ח.
- הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. מדובר בטענה שאינה מתיישבת עם העובדה שהמפר נוהג לפקוד את המעבר, לגרסתו, פעם בשבועיים בממוצע, וראוי היה כי יברר מהו סף הדיווח המדויק וידווח כנדרש. מעבר לכך, מעבר הגבול מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
8. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבועה שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
10. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

12. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה את מכלול נסיבות העניין לרבות את היקף הכספי הנמוך של ההפרה, העובדה שקיבלה את הסבריו לעניין מקור ויעד הכסף, שמדובר בהפרתו הראשונה של המפר ובשיתוף הפעולה של המפר עם רשויות האכיפה.

13. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח** בלבד.

מקרה 34/18 אל עטרש עקל

נסיבות המקרה:

ביום 10.03.18 הצהיר המפר לכאורה בכניסתו לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" על סכום בסך 12,800 ש"ח. בספירה נתגלה כי ברשותו 14,150 ש"ח. משמע, נמצאו ברשותו 1,350 ש"ח נוספים עליהם לא דיווח, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 2,150 ש"ח. באב"ת מס' 742208.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אל עטרש עקל (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. המפר, אזרח ישראלי, תושב הנגב בן 25. לדבריו, עובד בחברה אבטחה בשם "בטחון אזרחי" בתור מנהל עבודה. הגיע לישראל ברכב יחד עם שני בני משפחתו לאחר ששהו בירדן בחופשה.
4. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום ה-18.03.10, וכן בפני חוקרי המכס באותו היום, וכן בפני חברי הוועדה להטלת עיצום כספי ביום 19.03.18.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, מסר כי חסך את הכספים שמקורם מעבודתו וכי הם יועדו לתשלום הוצאות במהלך חופשתו. הוועדה החליטה לקבל את טענות המפר לעניין זה.
6. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור הטעות בחישוב סכום הכסף שנמצא ברשותו. יחד עם זאת, הוועדה מדגישה כי על המדווח חלה החובה לוודא כי הינו מגיש דיווח נכון ומדויק.
7. כידוע, הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
9. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי, שקלה הוועדה את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה של המפר, את היקפה הכספי הנמוך של ההפרה, קבלת גרסת המפר לעניין מקור הכספים ויעדם, קבלת גרסתו לעניין הטעות, שיתוף הפעולה של המפר עם רשויות המכס וכן את מכלול נסיבות העניין.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **500 ₪** בלבד.

מקרה 35/18 רועי קאשי

נסיבות המקרה:

ביום 13.03.18 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בן גוריון" כשברשותו כספים העולים על חובת הדיווח ועליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 3,740 דולר ארה"ב.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר קאשי רועי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הגושה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום 13.03.18, נשמעה בפני חוקרי המכס באותו היום, וכן בפני חברי הוועדה להטלת עיצום כספי ביום 19.03.18.
4. המפר, אזרח ישראלי, אשר לטענתו עוסק בהסברה בסרטונים בוטיוב וכן מטייל במקומות רבים בעולם מפאת עיסוקו.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, מסר כי מדובר בכספים שסחך, אשר מקורם מעבודתו, ממיזמים שונים שהקים ומטיליו במדינות שונות.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין המודעות לחובת הדיווח ונסיבות המקרה, טען המפר כי הכיר את חובת הדיווח אך חשב שתקרת הדיווח עומדת על 100,000 ₪, ולכן לא דיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה, זאת לאור העובדה כי מעבר הגבול מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
9. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי היא הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
11. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
12. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
13. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה את מכלול נסיבות העניין לרבות סכום נמוך של ההפרה. הוועדה התחשבה בעובדה שהסבריו לעניין מקור ויעד הכסף התקבלו ובעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
14. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ₪** בלבד.

מקרה 36/18 מחיליה עבד אלמג'יד

נסיבות המקרה:

ביום 11.03.18 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו 4,500 דולר ארה"ב ו-700 ש"ח עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 1,000 דולר ארה"ב ו-700 ש"ח, באב"ת מס' 742210.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מחיליה עבד אלמג'יד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום 11.03.18, נשמעה בפני חוקרי המכס באותו היום, וכן בפני חברי הוועדה להטלת עיצום כספי ביום 19.03.18.
4. המפר, אזרח ישראלי, תושב טורעאן בן 52. לדבריו, עובד כעצמאי בסחר במשאיות ובציוד הנדסי, בישראל ובירדן. הגיע לישראל לאחר ששה בירדן לטובת טקס סיום הלימודים של בנו.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, מסר כי מדובר בכספים שחסך, אשר מקורם בעבודתו וכי הם שייכים לו. לדבריו, כספים אלו יועדו למימון הוצאות במהלך שהייתו בירדן. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין המודעות לחובת הדיווח ונסיבות המקרה, טען המפר כי הכיר את חובת הדיווח אך חשב שתקרת הדיווח עומדת על 80,000 ₪, ולכן לא דיווח. בנוסף, מסר שלא הבחין בשלטי ההסבר הקיימים במקום.
7. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה, זאת לאור העובדה כי מעבר הגבול מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
8. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבועה שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
10. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
12. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה את מכלול נסיבות העניין לרבות סכום נמוך של ההפרה. הוועדה התחשבה בעובדה שהסבריו לעניין מקור ויעד הכסף התקבלו ובעובדה שמדובר בהפרה ראשונה.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.

מקרה 37/18 ז'אן קלוד חורי

נסיבות המקרה:

ביום 13.03.18 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" 2,000 דולר ארה"ב, 6,700 דולר ניו זילנדי ו-1,650 אירו עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 2,000 דולר ארה"ב, 4,618 דולר ניו זילנדי ו-1,650 אירו. באב"ת מס' 742152.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ז'אן קלוד חורי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. המפר, אזרח ישראלי, תושב אבו סנאן בן 49. לדבריו, מנהל מרפאת שיניים בקרית מוצקין. יצא מישראל לצורך טיסה מירדן לניו זילנד, לצורך חופשה.
4. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום 13.03.18, נשמעה בפני חוקרי המכס באותו היום. המפר לא התייצב לדיון בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן "הוועדה") אשר התקיים ביום 19.03.18.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, מסר כי מדובר בכספים השייכים לו שאותם חסך לטובת חופשתו, ומקורם מעבודתו. אותם כספים יועדו להוצאות במהלך שהותו מחוץ לישראל. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
6. לעניין המודעות לחובת הדיווח ונסיבות המקרה, השיב המפר כי הוא מכיר את חובת הדיווח אך חשב שתקרת הדיווח עומדת על 100,000 ש"ח ולכן לא דיווח. בנוסף, מסר כי לא הבחין בשלטי ההסבר הקיימים במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. זאת לאור העובדה כי מעבר הגבול מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים. המפרט את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
7. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבועה שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
9. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה של המפר, את היקפה הכספי של ההפרה, קבלת גרסת המפר לעניין מקור הכספים ויעדם, שיתוף הפעולה של המפר עם רשויות המכס וכן את מכלול נסיבות העניין.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **5,000 ש"ח** בלבד.

נסיבות המקרה:

ביום 13.03.18 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו 21,100 ש"ח עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 9,100 ש"ח, באב"ת מס' 742151.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אבן ברי ג'ומעה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. המפר, אזרח ישראלי, תושב כפר קאסם בן 67. לדבריו, עובד כמאבטח בחברת כוח אדם. יצא לירדן למטרת ביקור משפחתי ולמטרת רכישת שמלות לאחיותיו.
4. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום 13.03.18, נשמעה בפני חוקרי המכס באותו היום, וכן בפני הוועדה ביום 19.03.18.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, מסר כי מדובר בכספים שקיבל משתי אחיותיו למטרת קניית שמלות עבורן, לאירוע משפחתי. לטענתו, בסופו של דבר לא הרגיש טוב ולכן לא רכש עבורן את השמלות ונאלץ לחזור עם הכסף לישראל. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
6. לעניין המודעות לחובת הדיווח טען המפר כי הכיר את חובת הדיווח, אך חשב שתקרת הדיווח עומדת על 100,000 ש"ח, ולכן לא דיווח. בנוסף, מסר כי לא הבחין בשלטי ההסבר הקיימים במקום. המפר הביע חרטה על שלא דיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. זאת לאור העובדה כי מעבר הגבול מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים המפרטים את חובת הדיווח וכן כוללים הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
7. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבועה שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
9. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה של המפר, את היקפה הכספי הנמוך של ההפרה, קבלת גרסת המפר לעניין מקור הכספים ויעדם, שיתוף הפעולה של המפר עם רשויות המכס, נסיבותיו האישיות וכן את מכלול נסיבות העניין.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.

נסיבות המקרה:

ביום 14.03.18 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותה 3,950 דינר ירדני ו-650 ש"ח עליהם לא דיווחה בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיה 1,600 דינר ירדני. באב"ת מס' 742153.

החלטה:

1. הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גב' בריק אומיימה (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. המפרה, אזרחית ישראלית, תושבת אבו סנאן בת 41. לדבריה, מייבאת למחייתה מוצרי ביגוד והנעלה על מנת לשווק אותם בישראל. יצאה לירדן למטרת רכישת סחורה.
4. גרסת המפרה נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום 14.03.18, וכן בפני חוקרי המכס באותו היום. המפרה לא הגיעה לדיון בפני הוועדה.
5. לענין מקור ויעד הכספים, מסרה כי כאשר יצאה מישראל לירדן, יצאה ללא כספים. הכספים בסך 4,000 דינר ירדני, הועברו לבקשתה מנש"מ בעיר נצרת לנש"מ בעמאן, זאת לצורך עסקה לרכישת הסחורה, עסקה שלטענתה בוטלה. הוועדה קיבלה את גרסת המפרה לענין זה.
6. לענין המודעות לחובת הדיווח המפרה טענה כי, לא הכירה את הוראות החוק ואת חובת הדיווח ולכן לא דיווחה. בנוסף, מסרה כי לא הבחינה בשלטי ההסבר הקיימים במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריה של המפרה לענין זה. בעיקר בשל העובדה כי מדובר בסוחרת מנוסה אשר אמורה להכיר חובת דיווח על כספים במעבר גבול. בנוסף לכך, מעבר הגבול מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
7. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבועה שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
8. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
9. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה של המפר, את היקפה הכספי של ההפרה, קבלת גרסת המפר לענין מקור הכספים ויעדם, שיתוף הפעולה של המפר עם רשויות המכס וכן את מכלול נסיבות הענין.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **3,500 ש"ח** בלבד.

נסיבות המקרה:

ביום 17.03.18 יצא המפר לכאורה מישראל מנמל התעופה בן גוריון דרך טרקלין "מצדה" כשברשותו 20,000 דולר ארה"ב עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 5,000 דולר ארה"ב, באב"ת מס' 600517.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר He Zhonggang (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. המפר, אזרח ותייר סיני, בן 64, שהה בישראל לצורך חופשה.
4. גרסת המפר נשמעה בפני בודקי המכס ביום 17.03.18. המפר לא הופיע בפני הוועדה, למרות שזומן אליה כדין.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, מאחר שלא נחקר ולא הופיע בפני הוועדה, לא נשמעה גרסתו לעניין זה.
6. לעניין נסיבות המקרה, המפר הגיע לנמל תעופה בן גוריון ועבר דרך טרקלין מצדה במטרה לצאת מישראל. המפר לווה על ידי נציג חברה פרטית (QAS), אשר מסר לו טופס מכס, ייחודי לנוסעים העוברים דרך טרקלין מצדה. הטופס שנמסר למפר, סכום הדיווח הנקוב על כספים, עמד על 100,000 ש"ח, במקום 50,000 ש"ח. המפר הצהיר בטופס כי אין ברשותו כספים בשווי העולה על 100,000 ש"ח. לאחר קבלת הטופס, החליטו בודקי המכס לבצע בדיקה ומצאו בתיק האישי של המפר כספים בסך 20,000 דולר ארה"ב. המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח ולכן לא דיווח. בנוסף, מסר כי לא הבחין בשלטי ההסבר ובהם מצוין כי סכום הדיווח על כספים עומד על 50,000 ש"ח הקיימים במקום.
7. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. מתחם טרקלין מרושת בשלטים חדשים, גדולים ומאירי עיניים עליהם מצוין סכום הדיווח החדש, 50,000 ש"ח, וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
8. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבועה שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
10. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספי בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות). בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה את מכלול נסיבות העניין. הוועדה התחשבה בעובדה שמדובר בהפרתו הראשונה, בשיתוף הפעולה של המפר עם רשויות האכיפה, בעובדה שלא נמסרה גרסתו לעניין מקור ויעד הכסף ובשאר נסיבות העניין.

12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **3,500** ש"ח בלבד.

מקרה 41/18 אמיליה פלטיניק תרין

נסיבות המקרה:

ביום 15.03.18 נכנסה המפרה לכאורה לישראל מנמל התעופה בן גוריון דרך המסלול הירוק כשברשותה 25,966 דולר ארה"ב ו-1,105 אירו עליהם לא דיווחה בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיה 13,966 דולר ארה"ב ו-1,105 אירו, באב"ת מס' 653621.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גב' אמיליה פלטיניק תרין (להלן: "המפרה").
2. לוועדה להטלת עיצום כספי (להלן "הוועדה") הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. המפרה, אזרחית ישראלית, בת 28. לדבריה, אינה עובדת, יצאה לפני מספר חודשים לטיול מסביב לעולם, וחזרה לישראל.
4. גרסת המפרה נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום 15.03.18. וכן בפני חברי הוועדה ביום 22.03.18.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, מסרה כי מקור הכספים הוא במכירת דירה בעיר אילת, ויעדם לשימוש במהלך שהותה בחו"ל. במהלך הדיון בפני הוועדה, הציגה מסמך בנקאי על משיכות והפקדות סכומי כסף גבוהים במהלך שנת 2017, לטענתה מדובר בכספים שקיבלה על חשבון מכירת הדירה כאמור. הוועדה קיבלה את הסברי המפרה לעניין זה.
6. לעניין המודעות לחובת הדיווח ונסיבות המקרה, המפרה נבדקה בנתב"ג על ידי צוות שוטרים אשר זיהה סכום כסף גדול ברשותה, יידע אותה בדבר חובת הדיווח על כספים בשווי 50,000 ש"ח ומעלה והפנה אותה למסלול האדום לצורך דיווח. המפרה אישר כי הבינה אך יחד עם זאת נכנסה למסלול הירוק, שם נבדקה שוב, הפעם על ידי בודקי המכס. לאחר הבדיקה התגלו בסך הכל 25,966 דולר ארה"ב ו-1,105 אירו. לטענתה, אמרה המפרה כי לא הכירה את הוראות החוק ואת חובת הדיווח ולכן לא דיווחה. בנוסף, מסרה כי לא הבחינה בשלטי ההסבר הקיימים במקום. לאור התנהגותה והתעלמותה מהוראות השוטרים, הוועדה לא קיבלה את הסבריה של המפרה לעניין זה. בדיון בפני הוועדה טענה המפרה למספר נסיבות אישיות וביקשה את התחשבות הוועדה.
7. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבועה שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפר את חובת הדיווח.
8. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
9. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

11. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות העניין, לרבות את היקף הכספי של ההפרה, העובדה מדובר בהפרתה הראשונה, העובדה שקיבלה את הסבריה לעניין מקור ויעד הכסף, חוסר שיתוף הפעולה של המפרה ובנסיבות האישיות של המפרה.

12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **5,000** ש"ח.

מקרה 42/18 שושן שלום

נסיבות המקרה:

ביום 13.03.18 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נתב"ג, כשברשותו 21,000 דולר ארה"ב עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 6,500 דולר ארה"ב, באב"ת מס' 653623.

החלטה:

1. הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר שושן שלום (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. המפר, אזרח ישראלי, תושב ירושלים בן 59. לדבריו, עובד באורגוואי כמשגיח כשרות מטעם הרבנות הראשית.
4. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום 15.03.18, נשמעה בפני חוקרי המכס באותו היום וכן בפני חברי הוועדה, ביום 22.03.18.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, מסר כי מדובר בכספים שקיבל כבנוס ויעדם לכיסוי הוצאות חתונת בנו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
6. לעניין המודעות לחובת הדיווח טען המפר כי הכיר את חובת הדיווח אך חשב שתקרת הדיווח עומדת על 100,000 ש"ח ולכן לא דיווח. בנוסף, מסר כי לא הבחין בשלטי ההסבר הקיימים במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה, זאת לאור העובדה כי מעבר הגבול מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
7. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבועה שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
9. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה את מכלול נסיבות העניין לרבות סכום ההפרה, עובדה שקיבלה את הסבריו לעניין מקור ויעד הכסף, שיתוף הפעולה של המפר עם רשויות המכס ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **5,000 ש"ח** בלבד.

מקרה 43/18 נקיס יורם

נסיבות המקרה:

ביום 14.03.18 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו 6,100 דולר ארה"ב ו-370 ש"ח עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 2,700 דולר ארה"ב. באב"ת מס' 762191.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר נקיס יורם (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. המפר, אזרח ישראלי, תושב ראשון לציון בן 47. לדבריו, עובד למחייטו בעיריית ראשון לציון וכנהג מונית במקביל.
4. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום 14.03.18, נשמעה בפני חוקרי המכס באותו היום וכן בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום 22.03.18, באמצעות מכתב אשר שלח לוועדה באמצעות בא כוח.
5. לענין מקור ויעד הכספים, מסר כי מדובר בכספים השייכים לו ומקורם בהלוואה שנטל מהבנק לטובת הימורים בטאבה. הוועדה קיבלה את טענות המפר לענין זה.
6. לענין המודעות לחובת הדיווח ונסיבות המקרה, הגיע למעבר "בגין" ועבר דרך המסלול הירוק במטרה להיכנס לישראל. בהיותו באולם הנוסעים נקרא על ידי בודקי המכס לבדיקה, במהלכה נשאל אודות כספים חבי דיווח למכס, וענה שיש ברשותו כ-6,000 דולר ארה"ב. בודקי המכס מצאו בכליו 6,100 דולר ארה"ב ו-370 ש"ח.
- המפר הביע חרטה, מסר כי הכיר את חובת הדיווח, אך חשב שתקרת הדיווח עומדת על 100,000 ₪, ולכן לא דיווח. בנוסף, מסר כי לא הבחין בשלטי ההסבר הקיימים במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לענין זה. זאת לאור העובדה כי מעבר הגבול מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים. המפרט את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
7. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
9. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה את מכלול נסיבות הענין לרבות את היקף ההפרה, העובדה שקיבלה את הסבריו לענין מקור ויעד הכסף, העובדה שמדובר בהפרתו הראשונה, שיתוף הפעולה של המפר עם רשויות המכס ונסיבותיו האישיות.

12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000** ש"ח בלבד.

נסיבות המקרה:

ביום 15.03.18 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו 7,300 דולר ארה"ב עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 3,800 דולר ארה"ב. באב"ת מס' 733446.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מוחמד זידאן (להלן: "המפר").
2. לוועדה הגושה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אין דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום 15.03.18, נשמעה בפני חוקרי המכס באותו היום וכן בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום 22.03.18.
4. המפר, אזרח ישראלי, תושב כפר מנדא, בן 50. לדבריו, מזה כ-10 שנים עובד בחברת ליסינג, הגיע לאילת למטרת טיול ונופש, יחד עם אחיו, משם עברו לטאבה דרך מעבר הגבול "בגין".
5. לעניין מקור ויעד הכספים, מסר כי מדובר בכספים שחלקם שייכים לו וחלקם שייכים לאחיו שהיה עמו. לעניין מקורם של הכספים טען שחסך אותם מהמשכורות שקיבל מעבודתו במהלך השנים, וייעדם של הכספים היה לטובת הוצאות החופשה.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
7. לעניין המודעות לחובת הדיווח טען המפר כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח על הוצאת כספים מישראל ולכן לא דיווח. בנוסף, מסר כי לא הבחין בשלטי ההסבר הקיימים במקום.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. זאת לאור הועבדה כי המפר מרבה לעבור דרך מעבר "בגין", כאשר הפעם האחרונה הייתה כשבועיים לפני המקרה הנדון וזאת לאור העובדה כי מעבר הגבול מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
9. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבועה שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
11. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
12. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
13. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה של המפר, את היקפה הכספי של ההפרה, קבלת גרסת המפר לעניין מקור הכספים וייעדם, שיתוף הפעולה של המפר עם רשויות המכס וכן את מכלול נסיבות העניין.
14. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,500 ש"ח** בלבד.

נסיבות המקרה:

ביום 15.03.18 היה המפר לכאורה במגמת יציאה מישראל ברכבו דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו 2,000 דולר ארה"ב, 1200 דינר ירדני ו-370 ש"ח עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 200 דינר ירדני ו-50 ש"ח. באב"ת מס' 742155.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ג'בארין בהיל (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום 15.03.18, נשמעה בפני חוקרי המכס באותו היום וכן בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום 22.03.18.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, מסר כי מדובר בכספים שמקורם מעבודתו, אותם משך מחשבון הבנק שלו והמיר לדולרים ולדינרים, למטרת מימון הוצאות החופשה בירדן. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח ונסיבות המקרה, המפר הגיע למעבר "נהר הירדן" יחד עם רכבו, במטרה לצאת מישראל. לאחר שסיים את ביקורת הדרכונים נקרא לבדיקה על ידי בודקי המכס, במהלכה נשאל אודות כספים חבי דיווח וענה שיש ברשותו כ-13,000 ש"ח, לאחר בדיקה של בודקי המכס התגלו בסך הכל 2,000 דולר ארה"ב, 1200 דינר ירדני ו-370 ש"ח (שווי של כ-13,000 ש"ח).
- המפר הביע חרטה ומסר כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח על הוצאת כספים מישראל, ולכן לא דיווח. בנוסף, מסר כי לא הבחין בשלטי ההסבר הקיימים במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. זאת לאור העובדה כי מעבר הגבול מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים. המפרט את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
6. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבועה שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
8. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה את מכלול נסיבות העניין לרבות את סכום ההפרה הנמוך. מחד, את העובדה שהחליטה לא לקבל את סיבת אי הדיווח בנסיבות המקרה ומאידך, את העובדה שקיבלה את הסבריו לעניין מקור ויעד הכסף ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה. לאור סכום ההפרה הנמוך, אשר עומד במעט

מעל סכום החובה לדווח ולאור העובדה כי מפר חובת הדיווח הביע חרטה על ביצוע העבירה, החליטה הוועדה במקרה זה, לא להטיל עיצום כספי על המפר.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה שלא להשית עיצום כספי על המפר.

מקרה 46/18 פאדי ג'בארה

נסיבות המקרה:

ביום 16.03.18 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו 7,250 דולר ארה"ב עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 3,750 דולר ארה"ב.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר פאדי ג'בארה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הגושה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. המפר, אזרח ישראלי תושב טייבה, בן 24. לדבריו, בעל עסק עצמאי לייבוא חלקי חילוף לטלפונים סלולריים. הגיע למעבר במגמת כניסה לישראל מירדן בה שהה בחופשה.
4. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום 16.03.18, נשמעה בפני חוקרי המכס באותו היום, וכן בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום 22.03.18.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, מסר כי מדובר בכספים השייכים לו שמקורם מעבודתו, והוסיף שאותם כספים נמשכו מחשבון הבנק הפרטי שלו והומרו למט"ח לצרכי החופשה. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
6. לעניין המודעות לחובת הדיווח ונסיבות המקרה, הגיע למעבר "נהר הירדן" וכאשר שה באולם הבידוק, נקרא לבדיקה אקראית של בודקי המכס, במהלכה נשאל אודות כספים חבי דיווח למכס, וענה בשלילה. לאחר בדיקה של בודקי המכס נמצאו בכליו בסך הכל 7,250 דולר ארה"ב.
7. המפר הביע חרטה ומסר כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח על הכנסת / הוצאת כספים, אך חשב שתקרת הדיווח עומדת על כספים בשווי של 100,000 ₪ ומעלה, ולכן לא דיווח. בנוסף, מסר כי לא הבחין בשלטי ההסבר הקיימים במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. זאת לאור העובדה כי מעבר הגבול מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
8. יחד עם זאת, היות ותיקון לחוק איסור הלבנת הון (תיקון מס' 26 והוראת שעה), התשע"ח-2017, פורסם ונכנס לתוקף יחסית לאחרונה, ביום 7.12.2017 שבמסגרתו ירד סף הדיווח במעברי גבול יבשתיים ל- 12,000 ש"ח, הוועדה תתחשב בעובדה זו לעניין גובה העיצום הכספי.
9. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי היא הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
11. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
12. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

12. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה את מכלול נסיבות העניין. מחד, לא קיבלה הוועדה את נימוקיו לעניין סיבת אי הדיווח בנסיבות המקרה. מאידך, התחשבה בעובדה שקיבלה את הסבריו לעניין מקור ויעד הכסף, ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.

13. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,500** ₪ בלבד.

מקרה 47/18 אגבאריה אברהים

נסיבות המקרה:

ביום 15.03.18 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו 42,000 ש"ח עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 30,000 ש"ח, באב"ת מס' 742154.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אגבאריה אברהים (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום 15.03.18, נשמעה בפני חוקרי המכס באותו היום, וכן בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן "הוועדה") ביום 22.03.18.
4. המפר, אזרח ישראלי, תושב אום אל פאחם בן 39. לדבריו, משמש כמנכ"ל חברה העוסקת ביעוץ וניהול פרויקטים להעצמת נשים. הגיע למעבר "נהר הירדן" במטרה לצאת מירדן.
5. לענין מקור ויעד הכספים, מסר כי מדובר בכספים שחלקם שייכים לו וחלקם קיבל ממשפחתו. עוד מסר כי ייעדם העיקרי של הכספים הוא לטובת טיפולים רפואיים לאשתו המתגוררת בירדן ולמטרת חופשה, עם שני חבריו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לענין זה.
6. לענין המודעות לחובת הדיווח ונסיבות המקרה, לאחר שסיים את ביקורת הדרכונים נקרא על ידי בודקי המכס לבדיקה, במהלכה נשאל אודות כספים חבי דיווח למכס. תחילה ענה כי ברשותו 17,000 ש"ח, לאחר בדיקה של בודקי המכס התגלה כי ברשותו סכום של 22,000 ש"ח ולאחר מכן, הוסיף כי ברכב של חברו ישנה שקית ששייכת לו ובתוכה 20,000 נוספים. בסופו של עניין, נמצאו ונספרו 42,000 ש"ח.
7. המפר הביע חרטה ומסר כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח על הכנסת / הוצאת כספים, אך חשב שתקרת הדיווח עומדת על כספים בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה, ולכן לא דיווח. בנוסף, מסר כי לא הבחין בשלטי ההסבר הקיימים במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לענין זה. זאת לאור העובדה שלדבריו, הוא עובר אחת לשבוע דרך מעבר "נהר הירדן", כאשר הפעם האחרונה הייתה כשבוע לפני המקרה הנדון ולאור העובדה שמעבר הגבול מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
8. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבועה שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
10. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

11. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה את מכלול נסיבות העניין. הוועדה שקלה את היקף הכספי של ההפרה, את העובדה שהסבריו לעניין מקור ויעד הכסף התקבלו, בכך שמדובר בהפרתו הראשונה ובנסיבותיו האישיות, כפי שהציג.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.
-

מקרה 48/18 מוסטפא אבו אל היג'א

נסיבות המקרה:

ביום 15.03.18 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו 8,900 דולר ארה"ב עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 5,400 דולר ארה"ב, באב"ת מס' 742217.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מוסטפא אבו אל היג'א (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום 15.03.18, נשמעה בפני חוקרי המכס באותו היום, וכן בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן "הוועדה") ביום 22.03.18.
4. המפר, אזרח אמריקאי תושב אוהיו, בן 44. לדבריו, מתגורר מזה כ-25 שנה בארה"ב ומחזיק בבעלות בחברה המפעילה כספומטים ברחבי ארה"ב. לגרסתו הגיע לישראל לביקור משפחתו בטמרה. קודם לכן שהה בירדן 3 ימים לטובת חופשה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, מסר כי מדובר בכספים שנמשכו מחשבון הבנק של החברה שבבעלותו, בכמה פעמים בחודשים האחרונים, כאשר אותם כספים יועדו למתן עזרה למשפחתו המתגוררת בטמרה. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
6. לעניין המודעות לחובת הדיווח ונסיבות המקרה, לאחר שסיים את ביקורת הדרכונים נקרא לבידוק של בודקי המכס, במהלכה נשאל אודות כספים חבי דיווח למכס וענה שיש ברשותו כ-8,500-8,700 דולר ארה"ב, לאחר בדיקה של בודקי המכס התגלו בסך הכל 8,900 דולר ארה"ב.
7. המפר הביע חרטה ומסר כי לא הכיר את החוק בישראל, וכי לא הבחין בשלטי ההסבר הקיימים במקום. לדבריו, הוא מכיר את חובת הדיווח בארה"ב מעל הסף של 10,000 דולר והניח שספ דיווח דומה קיים גם בישראל. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. זאת לאור העובדה כי מעבר הגבול מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית. יתרה מכך, מצופה מאיש עסקים אשר מכיר את קיומה של חובת הדיווח לברר את סף הדיווח המדויק ולנהוג בהתאם.
8. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
10. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

11. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה של המפר, את היקפה הכספי של ההפרה, גבלת גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים ויעדם, שיתוף הפעולה של המפר עם רשויות המכס וכן את מכלול נסיבות העניין.

12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,500 ש"ח** בלבד.

מקרה 49/18 ברכאת מארון

נסיבות המקרה:

ביום 18.03.18 נכנס המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו 23,500 דולר ארה"ב עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 20,000 דולר ארה"ב. באב"ת מס' 742157.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מארון ברכאת (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום 18.03.18, נשמעה בפני חוקרי המכס באותו היום, וכן בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן "הוועדה") ביום 22.03.18.
4. המפר, אזרח ישראלי תושב נצרת עילית, בן 43. לדבריו, עובד כשכיר ומנהל צוות עובדים בחברה העוסקת בתחום המרקטינג הממוחשב ופרסום באינטרנט. לגרסתו הגיע לישראל מירדן שם שהה בחופשה יחד עם אשתו.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, מסר כי מדובר בכספים שמקורם בהכנסותיו מעבודתו, כאשר אותם כספים נמשכו מחשבון הבנק הפרטי של אשתו, מאחר ואין למפר חשבון בנק משלו, ונחסכו על ידו במהלך 3 השנים האחרונות. לדבריו, אותם כספים יועדו לשיפוץ ולרכישת שملות לאשתו ובנותיו למספר חתונות שעתידות להתקיים במשפחתו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
6. לעניין המודעות לחובת הדיווח ונסיבות המקרה, טען המפר כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח על הכנסת או הוצאת כספים, ולכן לא דיווח. בנוסף, טען כי לא הבחין בשלטי ההסבר הקיימים במקום.
7. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. זאת לאור העובדה כי מעבר הגבול מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
8. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבועה שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
10. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
12. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה את מכלול נסיבות העניין לרבות את סכום ההפרה. הוועדה שקלה את הועבדה שקיבלה את הסבריו לעניין מקור ויעד הכסף ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.
13. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **7,000 ש"ח בלבד**.

מקרה 50/18 חפצדי ניסים

נסיבות המקרה:

ביום 15.03.18 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו 1,000 דולר ארה"ב, 5,380 אירו ו-2,040 ש"ח עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 3,830 אירו, באב"ת מס' 733445.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר חפצדי ניסים (להלן: "המפר").
2. לוועדה הגושה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום 15.03.18, נשמעה בפני חוקרי המכס באותו היום, וכן בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן "הוועדה") ביום 22.03.18.
4. המפר, אזרח ישראלי תושב ירושלים, בן 42. לדבריו, לא עובד מזה 4 שנים ומתפרנס בכספי פיצויים ומתמיכה כספית של אמו. יצא מישראל למטרת הגעה לבית קזינו בטאבה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, מסר המפר כי מדובר בכספים שמקורם בקופת הגמל שלו אותה פדה. אותם כספים יועדו לטובת הימורים בבית קזינו בטאבה.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
7. לעניין המודעות לחובת הדיווח טען המפר כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח על הכנסת / הוצאת כספים, אך חשב שתקרת הדיווח עומדת על כספים בשווי 10,000 דולר/אירו, "כמו בכל העולם", כלשונו ולכן לא דיווח. בנוסף, מסר כי לא הבחין בשלטי ההסבר הקיימים במקום.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. זאת לאור העובדה כי מעבר הגבול מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
9. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבועה שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
11. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
12. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
13. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות העניין לרבות את היקף הכספי של ההפרה. הוועדה התחשבה בעובדה שקיבלה את הסבריו לעניין מקור ויעד הכסף, בכך שמדובר בהפרתו הראשונה ובשיתוף הפעולה של המפר עם רשויות המכס.
14. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח** בלבד.

מקרה 51/18 אסאדי אחמד

נסיבות המקרה:

ביום 21.03.18 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו 4,100 אירו ו-600 דולר ארה"ב עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 1,750 אירו, באב"ת מס' 742159.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אחמד אסדי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום 21.03.18, נשמעה בפני חוקרי המכס באותו היום, וכן בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן "הוועדה") ביום 28.03.18.
4. המפר, אזרח ישראלי המתגורר באיטליה ועובד כאחראי הדרכה ושיווק מוצרים בחברה איטלקית המשווקת מוצרים דנטליים. לדבריו, הוא הגיע לירדן לכנס דנטלי לרופאי וטכנאי שיניים ומשם הגיע לישראל לבקר את משפחתו המתגוררת בדיר אל אסד.
5. לעניין מקור ועד הכספים, מסר כי מדובר בכספים שמקורם בעסקה שנעשתה בין החברה בה הוא עובד, לבין סוחר ירדני וכנציגה של החברה התבקש לאסוף את הכספים ולהעבירם לחברה. בנוסף, טען כי רוב הכספים, למעט 400 אירו שייכים לחברה בה עובד. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
6. לעניין המודעות לחובת הדיווח ונסיבות המקרה, המפר הגיע למעבר "נהר הירדן" במטרה להיכנס לישראל. בהיותו באולם הנוסעים נקרא לבדיקה אקראית של בודקי המכס, במהלכה נשאל אודות טובין או כספים חבי דיווח למכס, וענה בשלילה. לאחר הבדיקה נמצאו בכבודת ידו 4,100 אירו ו-600 דולר ארה"ב.
7. המפר הביע חרטה, ומסר כי הוא מודע להוראות החוק ומכיר את חובת הדיווח על הכנסת/הוצאת כספים, אך חשב שתקרת הדיווח עומדת על כספים בשווי 10,000 דולר, "כמו בנמל התעופה" כלשונו, ולכן לא דיווח. בנוסף, מסר כי לא הבחין בשלטי ההסבר הקיימים במקום.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה, זאת לאור העובדה כי מעבר הגבול מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית. בנוסף, חוסר שיתוף הפעולה של המפר עם בודקי המכס והעובדה שכשנישאל להימצאות כספים ברשותו, השיב בשלילה, חיזקו את המסקנה כי המפר הכיר את חובת הדיווח.
9. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
11. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
12. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

11. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה את מכלול נסיבות העניין. מחד, לא קיבלה סיבת אי הדיווח בנסיבות המקרה. מאידך, התחשבה בעובדה שקיבלה את הסבריו לעניין מקור ויעד הכסף, ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.

12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.

מקרה 52/18 אמיר קוסיני

נסיבות המקרה:

ביום 19.03.18 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו 5,900 אירו ו- 2,000 דולר ארה"ב עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 2,900 אירו ו- 2,000 דולר ארה"ב. באב"ת מס' 742222.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אמיר קוסיני (להלן: "המפר").
2. לוועדה הגושה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום 19.03.18, נשמעה בפני חוקרי המכס באותו היום, וכן בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן "הוועדה") ביום 28.03.18.
4. המפר, אזרח ישראלי תושב נצרת הינו עצמאי העוסק באספקת מזון לחברות. לדבריו, יצא מישראל לירדן לטובת טיול ארוך מסביב לעולם.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, מסר כי מדובר בכספים שמקורם בהכנסותיו ויעדם לטובת הוצאות שונות במהלך חופשתו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
6. לעניין המודעות לחובת הדיווח ונסיבות המקרה, המפר הגיע למעבר "נהר הירדן" במטרה לצאת מישראל. בהיותו בחנות ה"דיוטי פרי" נקרא לבדיקה אקראית של בודקי המכס, במהלך הבדיקה נשאל אודות טובין ו/או כספים חבי דיווח למכס, וענה בשלילה. לאחר הבדיקה נמצאו בכליו 5,900 אירו ו- 2,000 דולר ארה"ב. המפר הביע חרטה, ומסר כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח על הכנסת / הוצאת כספים, אך חשב שתקרת הדיווח עומדת על כספים בשווי 100,000 ש"ח, ולכן לא דיווח. בנוסף, מסר כי לא הבחין בשלטי ההסבר הקיימים במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. זאת לאור העובדה כי מעבר הגבול מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית. בנוסף לכך, טרם הבדיקה, נשאל על ידי בודקי המכס להימצאות כספים חבי דיווח וענה בשלילה.
7. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבועה שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
9. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

11. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה את מכלול נסיבות העניין. מחד, לא קיבלה סיבת אי הדיווח בנסיבות המקרה. מאידך, התחשבה בעובדה כי קיבלה את הסבריו לעניין מקור ויעד הכסף, ובכך שמדובר בהפרתו הראשונה.

12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח** בלבד.

נסיונות המקרה:

ביום 20.03.18 הגיע המפר לכאורה במגמת יציאה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו 4,500 דולר ארה"ב ו-1,950 ש"ח עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 1,600 דולר ארה"ב. באב"ת מס' 742224.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר חוראני עדנאן (להלן: "המפר").
2. לוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס וחוקרי המכס ביום 21.03.18, וכן בפני הוועדה ביום 28.03.18.
4. המפר הינו נגר העובד בחברה לציוד משרדי והגיע למעבר "נהר הירדן" במטרה לצאת מישראל לירדן לצורך רכישת אורגן עבור חברו אשר סוחר באורגנים אותם הוא נוהג לרכוש בזול בירדן.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, מסר כי את הסכום הדולרי קיבל מחבר שלו עבור רכישת אורגן ולעניין הסכום השקלי, טען כי מדובר בכספים ששייכים לו ומקורם בעבודתו, וכי נועדו להוצאות במהלך שהייתו בירדן.
6. הוועדה לא קיבלה את גרסת המפר לעניין זה. הוועדה רואה בחומרה רבה את מעשיו של המפר אשר שימש בפועל כבלדר בשכר ואשר נשא עמו כספים ששייכים לאדם אחר, שמקורם ויעדם איננו ידוע.
7. לעניין המודעות לחובת הדיווח ונסיונות המקרה, המפר הגיע למעבר "נהר הירדן" במטרה לצאת מישראל. לאחר שסיים את ביקורת הדרכונים נקרא על ידי בודקי המכס לבדיקה, במהלכה נשאל אודות כספים חבי דיווח למכס, וענה שיש ברשותו כ-1,500 דולר ארה"ב. לאחר בדיקה של בודקי המכס התגלו בסך הכל 4,500 דולר ארה"ב ו-1,950 ש"ח. עוד מסר כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח על הוצאת כספים מישראל ולכן לא דיווח. בנוסף, טען כי לא הבחין בשלטי ההסבר הקיימים במקום.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. זאת לאור העובדה כי מעבר הגבול מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית. בנוסף, טרם ביצע הבדיקה על ידי אנשי המכס, נשאל המפר האם ברשותו כספים חבי דיווח וענה כי ברשותו סכום כסף הנמוך מהסכום אשר נמצא ברשותו ואשר נמוך מהסכום החב בדיווח במעבר.
9. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבועה שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
9. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה

מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

11. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות העניין. הוועדה התייחסה **בחומרה רבה** לעובדה שהמפר שימש כבלדר בשכר, לעובדה שלא האמינה למקור וליעד הכסף ואף למודעות המפר לחובת הדיווח. מנגד, התחשבה הוועדה כי מדובר בהפרת דיווח ראשונה של המפר.

12. לאור האמור, הוועדה החליטה להשית על המפר עיצום כספי בגובה כל הסכום שנתפס. דהיינו, **1,600 דולר ארה"ב** לפי שערן ביום תשלום העיצום הכספי.

מקרה 54/18 מחאג'נה מחמוד

נסיבות המקרה:

ביום 21.03.18 הגיע המפר לכאורה במגמת יציאה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו 800 דולר ארה"ב, 1,880 ש"ח ו- 2,275 דינר ירדני עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 1,200 דינר ירדני. באב"ת מס' 742158.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מחאג'נה מחמוד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני חוקרי המכס ביום 21.03.18, וכן בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום 28.03.18.
4. המפר עובד כשכיר במפעל ברזל והגיע למעבר במגמת יציאה מישראל לירדן למטרת חופשה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען כי מדובר בכספים ששייכים לו ומקורם מעבודתו, וכי נועדו להוצאות במהלך שהייתו בירדן. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
6. לעניין המודעות לחובת הדיווח טען המפר כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח על הכנסת והוצאת כספים, אך חשב שתקרת הדיווח עומדת על 50,000 ש"ח ולכן לא דיווח. בנוסף, מסר כי לא הבחין בשלטי ההסבר הקיימים במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. זאת לאור העובדה כי מעבר הגבול מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
7. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבועה שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
9. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות העניין לרבות היקף הכספי של ההפרה. הוועדה התחשבה בעובדה שקיבלה את הסבריו לעניין מקור ויעד הכסף, בכך שמדובר בהפרתו הראשונה ובשיתוף הפעולה של המפר עם רשויות המכס.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.

מקרה 55/18 שרבתי דוד

נסיבות המקרה:

ביום 19.03.18 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו 3,478 דולר ארה"ב, 1,850 ש"ח ו-170 דינר ירדני עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 1,850 ש"ח ו-170 דינר ירדני. באב"ת מס' 742223.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר שרבתי דוד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום 19.03.18, באותו היום, וכן בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום 28.03.18.
4. המפר אזרח ישראלי אשר בבעלותו חברה לטקסטיל. במסגרת זאת הוא מייעץ ללקוחותיו ולשם כך הוא יוצא לירדן כפעמיים בשבוע, דרך מעבר נהר הירדן. גם הפעם שהה בירדן למטרות עבודה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען כי מדובר בכספים ששייכים לו, מקורם מעבודתו, ונועדו להוצאות במהלך שהייתו בירדן. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
6. לעניין המודעות לחובת הדיווח טען המפר כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח על הכנסת והוצאת כספים מישראל, אך שכח מסכום נוסף שהיה בכיסו אשר מקורו בתרומות ונועד לצדקה עבור נזקקים לקראת חג הפסח. לכן ענה בשלילה לשאלות הבודקים בדבר הימצאות כספים ברשותו ולא דיווח. בנוסף, מסר כי ראה את שלטי ההסבר הקיימים במקום.
7. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. זאת לאור העובדה כי המפר הכיר את חובת הדיווח, ונוהג לעבור בתדירות גבוהה במעברי הגבול. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבועה שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
9. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות העניין לרבות את ההיקף הכספי של ההפרה. הוועדה התחשבה בעובדה שקיבלה את הסבריו לעניין מקור ויעד הכסף, בשיתוף הפעולה שלו עם רשויות המכס ובעובדה שלא קיבלה את הסבריו לעניין נסיבות אי הדיווח.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 600 ש"ח בלבד.

נסיבות המקרה:

ביום 23.03.18 הגיע המפר לכאורה במגמת כניסה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו 6,320 דולר ארה"ב, ו- 1,350 ש"ח עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 2,820 דולר ארה"ב, ו- 1,350 ש"ח. באב"ת מס' 742161.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ארייט סולטאן (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום 23.03.18, נשמעה בפני חוקרי המכס באותו היום, וכן בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום 28.03.18.
4. המפר, אזרח ישראלי בן 44. לדבריו, עובד כשכיר כנהג אוטובוס בחברה ישראלית, כאשר מטרת נסיעתו הייתה הסעת תיירים לצד הירדני וחזרה לישראל לאחר מכן.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען כי מדובר בכספים ששייכים לחברה בה עובד והם התקבלו מהספק הירדני בעבור הסעת תיירים. לדבריו, את הכסף אמור היה להעביר לחברה בה הוא עובד. מיד בתום הדיון בפני הוועדה, הציג בא כוחו של המפר את טפסי ההזמנה בגין הכספים שנתפסו לדבריו.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
7. לעניין המודעות לחובת הדיווח טען המפר כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ובנוסף מסר כי לא שם לב לשלטי ההסבר הקיימים במקום.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. זאת לאור העובדה כי מעבר הגבול מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
9. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי היא הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוס הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
11. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
12. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
13. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות העניין לרבות את היקף הכספי של ההפרה. הוועדה התחשבה בעובדה שקיבלה את הסבריו לעניין מקור ויעד הכסף, ובעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
14. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 2,000 ש"ח בלבד.

מקרה 57/18 איליה גבריאולוב

נסיבות המקרה:

ביום 22.03.18 הגיע המפר לכאורה במגמת כניסה לישראל לנמל התעופה בן גוריון ועבר דרך "טרקלין מצדה" כשברשותו 125,000 אירו ו- 40,000 דולר ארה"ב, והצהיר בטופס הדיווח כי אין ברשותו כספים מעל לתקרת הדיווח, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 125,000 אירו ו- 25,600 דולר ארה"ב באב"ת מס' 600520.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר גבריאולוב איליה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר הסביר כי ה-125,000 אירו נמשכו מחשבון הבנק שלו ברוסיה וה-40,000 דולר ארה"ב הינם מעבודתו. במעמד הדיווח, באת כוח המפר הציגה אסמכתא המראה, כדבריה, משיכה של 125,000 אירו מחשבון הבנק של המפר. לעניין יעד הכספים, המפר טען, כי ה-40,000 דולר ארה"ב ישמשו אותו ואת משפחתו למחיה במשך החודשיים בהם ישהו בישראל ושהם יתחלקו, באופן שווה, בינו לבין עוד 3 מבני משפחתו וכן מיועדים לחתונה וכמקדמה על הבית ששכרו בהרצליה. לגבי יעד ה-125,000 אירו, המפר טען כי התכוון להעבירם לעוזר שלו בשדה התעופה במוסקבה שהיה אמור להעבירם כמקדמה לעסקת רכישת דירה ברוסיה.
4. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור הכספים, בין היתר לאור האסמכתא שהוצגה בפני הוועדה על ידי באת כוחו של המפר. אולם, הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין יעד הכספים, בין השאר לאור הסתירות בגרסת המפר ואי הצגת כל אסמכתא לוועדה שתבסס את טענותיו לעניין זה. כך, טענת המפר לגבי יעד ה-125,000 אירו לא נתמכה בכל אסמכתא לגבי עסקת הנדל"ן המתגבשת ברוסיה ואף נטען בפני הוועדה, כי המפר לא ביצע העברה בנקאית למוכר הדירה אלא משך הכסף מחשבונו במזומן, מאחר שברוסיה לא תמיד מעוניינים בקבלת תשלום בהעברה בנקאית.
4. לעניין המודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הוא מכיר את חובת הדיווח באופן כללי מאחר שכאיש עסקים הוא סו הרבה, אולם לא היה צורך לברר מהו סף הדיווח בישראל מאחר שידע כי אין צורך להצהיר על ה-40,000 דולר ארה"ב ושכח שיש לו את ה-125,000 אירו.
5. הוועדה אינה מקבלת את טענות המפר בעניין נסיבות אי ההצהרה. הוועדה רואה בחומרה את העבודה שהמפר מילא טופס דיווח כוזב בשפה הרוסית, שפתו, וכי הוא כאיש עסקים אשר סו הרבה ומודע לחובת הדיווח, לא ניסה לברר מהו סף הדיווח בישראל במעמד הגעתו לישראל או בעת מילוי טופס הדיווח, למרות שהיו עליו סכומי כסף משמעותיים. זאת, בפרט לאור העובדה כי המפר מבקר מספר פעמים בישראל, וכדבריו "כל שנה משכירים פה בית וכל שנה מביאים איתנו למחיה בסביבות 40,000 דולר".
5. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבועה שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
6. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן, נקבעה הוראה המחייבת דיווח על הכנסת והוצאת כספים, בדומה לחובה הקיימת ברוב מדינות העולם, וזאת כחלק משיתוף פעולה ומאמץ בינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

7. חוק איסור הלבנת הון, מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.
8. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 חביב שם טוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5), 397 (2005):
"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לענייננו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר.
10. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות העניין. מחד, שקלה הוועדה לחומרה את היקפה הכספי הגבוה של ההפרה, את העובדה שהמפר הגיש טופס דיווח כוזב, הסתירות בהצהרותיו בפני חוקרי המכס ואת העובדה כי גרסת המפר לעניין יעד הכספים לא התקבלה. מאידך, הוועדה החליטה להתחשב בעובדה שקיבלה את הסברי המפר לעניין מקור הכספים אשר נתמכו, באופן חלקי, באסמכתא ואת העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **225,000 ש"ח** בלבד.

מקרה 58/18 תלס ואיל

נסיבות המקרה:

ביום 23.03.18 הגיע המפר לכאורה למעבר הגבול "נהר הירדן" במטרה להיכנס לישראל, כשברשותו 6,650 דולר ארה"ב, 4,310 אירו ו-150 דינר ירדני עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 3,150 דולר ארה"ב, 4,310 אירו ו-150 דינר ירדני. באב"ת מס' 742160.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר תלס ואיל (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום 23.03.18, נשמעה בפני חוקרי המכס באותו היום, וכן בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום 29.03.18.
4. המפר, אזרח ישראלי בן 43. לדבריו, הינו אחד הבעלים של חברה העוסקת בייבוא ובייצוא של פירות יבשים ופיצוחים. טען כי נסע לירדן למטרות עסקים.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען כי מדובר בשארית כספים ששייכים לו, אשר אמורים לשמש אותו בנסיעתו לחו"ל, במידה שקורה לו משהו מבחינה בריאותית. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
6. לעניין המודעות וחובת הדיווח, טען המפר כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ובנוסף מסר כי לא שם לב לשלטי ההסבר הקיימים במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. זאת, לאור העובדה כי מעבר הגבול מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח, לרבות הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
7. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבועה שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
9. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות העניין, לרבות את ההיקף הכספי של ההפרה. הוועדה התחשבה בעובדה שקיבלה את הסבריו לעניין מקור ויעד הכסף, ובעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו. מצד שני, הוועדה התחשבה, בין היתר, בעובדה שהמפר לא הצהיר על סכום הכסף המלא שהיה ברשותו כשנשאל על ידי פקיד המכס.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **5,000 ש"ח** בלבד.

מקרה 59/18 סלאמה אברהים

נסיבות המקרה:

ביום 25.03.18 הגיע המפר לכאורה למעבר הגבול "נהר הירדן" במטרה לצאת לירדן, כשברשותו 12,000 דינר ירדני ו-300 דולר ארה"ב עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 9,550 דינר ירדני ו-300 דולר ארה"ב. באב"ת מס' 742162.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר סלאמה אברהים (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום 25.03.18, נשמעה בפני חוקרי המכס באותו היום וכן בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום 29.03.18.
4. המפר, אזרח ישראלי בן 67. לדבריו, הינו בעלים של מסעדה במזרח ירושלים מזה כ-15 שנים. טען כי נסע לירדן למטרת טיפול בבעיות גב שלו וטיפול אסתטי לאשתו.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען כי מדובר בכספים ששייכים לו, שהוצאו מחשבון הבנק שלו, ושנחסכו על ידו במהלך השנה האחרונה. הכספים כאמור היו אמורים לשמש אותו ואת אשתו במהלך נסיעתם, כאמור.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
7. לעניין המודעות לחובת הדיווח טען המפר כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך חשב שתקרת הדיווח עומדת על 80,000 ש"ח. בנוסף, מסר כי לא שם לב לשלטי ההסבר הקיימים במקום.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. זאת לאור העובדה כי מעבר הגבול מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
9. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבועה שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
11. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
12. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
13. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות העניין לרבות את ההיקף הכספי של ההפרה. מחד, הוועדה התחשבה בעובדה שהמפר לא דיווח כנדרש בחוק על אף שהכיר את חובת הדיווח. מאידך, הוועדה החליטה להתחשב בעובדה כי הסבריו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, ושמדובר בהפרה ראשונה שלו.
14. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,500 ש"ח** בלבד.

מקרה 60/18 עבדו יעקב

נסיבות המקרה:

ביום 25.03.18 הגיע המפר לכאורה למעבר הגבול "נהר הירדן" במטרה להיכנס לישראל, כשברשותו 17,000 ש"ח עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 5,000 ש"ח, באב"ת מס' 742163.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עבדו יעקב (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום 25.03.18, נשמעה בפני חוקרי המכס באותו היום וכן בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום 29.03.18.
4. המפר, אזרח ישראלי בן 28. לדבריו, הינו שכיר בחברה שעיסוקה שירותי שיווק וקידום אתרי אינטרנט. טען כי נסע יחד לירדן עם הבעלים של החברה בה הוא עובד, למטרות עבודה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען כי מדובר בכספים ששייכים לבעלים של החברה בה הוא עובד, מר סער אלול, וכי הוא נשא אותם עליו לבקשת המעסיק שלו. לדבריו, כספים יועדו למטרות עבודה.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
7. לעניין המודעות לחובת הדיווח טען המפר כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ובנוסף, מסר כי לא שם לב לשלטי ההסבר הקיימים במקום.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. זאת לאור העובדה כי מעבר הגבול מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
9. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבועה שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
11. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
12. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה.
13. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות העניין לרבות את היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה התחשבה בעובדה שקיבלה את הסבריו לעניין מקור ויעד הכסף, ובעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
14. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.

מקרה 61/18 אחמד עבדאללה פהים

נסיבות המקרה:

ביום 04.04.18 הגיע המפר לכאורה למעבר הגבול "נהר הירדן" במטרה להיכנס לישראל, כשברשותו 7,200 דינר ירדני עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 4,750 דינר ירדני. באב"ת מס' 742165.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אחמד עבדאללה פהים (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום 04.04.18, נשמעה בפני חוקרי המכס באותו היום וכן בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום 11.04.18.
4. המפר, אזרח ישראלי בן 57 אשר נסע לירדן למטרת חופשה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, אמר כי מדובר בכספים שקיבל בירדן מקרובת משפחה, כדי להעבירם לקרוב משפחה אחר בארץ, לטובת מימון הוצאות חתונת בנו. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין זה.
6. לעניין המודעות לחובת הדיווח טען המפר כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח על כספים מעל לסך של 12,000 ש"ח. בנוסף, מסר כי לא שם לב לשלטי ההסבר הקיימים במקום.
7. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. זאת לאור העובדה כי מעבר הגבול מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
8. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבועה שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
10. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
12. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות העניין לרבות את היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה התחשבה בעובדה שקיבלה את הסבריו לעניין מקור ויעד הכסף, ובעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
13. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.

מקרה 62/18 דראושה עבד אלפתאח

נסיבות המקרה:

ביום 03.04.18 הגיע המפר לכאורה במגמת כניסה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו 4,200 דולר ארה"ב, 300 דינר ירדני ו- 250 ש"ח עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 700 דולר ארה"ב, 300 דינר ירדני ו- 250 ש"ח, באב"ת מס' 742164.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר דראושה עבד אלפתאח (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל על המפר עיצום כספי בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום 03.04.18, נשמעה בפני חוקרי המכס באותו היום וכן בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום 11.04.18.
4. המפר, אזרח ישראלי בן 67. לדבריו, הינו בעלים של חברה ליצור ויצוא מזון לבעלי חיים. יצא לירדן למטרת גביית חוק עסקי מלקוח.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען כי מדובר בכספים שקיבל בירדן מלקוח שלו בעבור חוב עסקי משנת 2016. לדבריו, יעד הכספים הוא להפקדה בחשבון הבנק של החברה. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
6. לעניין המודעות לחובת הדיווח טען המפר לכאורה כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך חשב שתקרת הדיווח עומדת על 80,000 או 100,000 ש"ח כלשונו, וכי לא ידע על שינוי החוק והורדת סף הדיווח ל-12,000 ש"ח. בנוסף, טען כי לא שם לב לשלטי ההסבר הקיימים במקום.
7. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. מדובר באיש עסקים, שבין היתר עוסק ביצוא ולכן מצופה ממנו לכל הפחות להתעדכן טרם יציאתו או כניסתו לארץ בחובות הדיווח על כספים. מעבר לכך, מעבר הגבול מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
8. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבועה שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
10. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
12. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות העניין לרבות ההיקף הכספי של ההפרה. הוועדה התחשבה בעובדה שקיבלה את הסבריו של המפר לעניין מקור ויעד הכסף, ובעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **500 ש"ח** בלבד.

נסיבות המקרה:

ביום 29.03.18 נכנס המפר לכאורה לישראל מנמל התעופה בן גוריון, דרך טרקלין "מצדה", כשברשותו 65,000 דולר ארה"ב ולא דיווח על הכנסת הכספים לישראל, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 50,000 דולר ארה"ב. באב"ת מס' 600522.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר Rennert Leon (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. בפתח הדברים יצוין כי נציג חברת הליווי מסר למפר טופס הצהרה לא עדכני ובו רשום כי סף הדיווח על כספים עומד על 100,000 ש"ח, במקום 50,000 ש"ח. עקב כך ולפנים משורת הדין, התחשבה הוועדה והתייחסה במקרה זה בלבד, אל סף הדיווח הקודם שעמד על 100,000 ש"ח.
4. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום 29.03.18, נשמעה בשנית בפני חוקרי המכס באותו היום, וכן באמצעות ב"כ בפני הוועדה, ביום 11.04.18.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מדובר בכספים השייכים לו ואשר נמשכו מחשבון הבנק של החברה בבעלותו וכי יעדם הוא לטובת הוצאות מחייה בישראל, טיולים ורכישת מתנות.
- לאחר הדיון בוועדה, העביר המפר לוועדה מסמך מטעם החברה המעיד על כך שהחברה נותנת לו על בסיס חודשי סכומי כסף במזומן, באמצעות הבנק, שמקורם ברווחי החברה. הוועדה קיבלה, מחמת הספק, את טענות המפר לעניין זה.
6. לעניין המודעות לחובת הדיווח, המפר לכאורה הגיע דרך טרקלין "מצדה", במטרה להיכנס לישראל. כחלק מהשירות הייחודי הניתן בטרקלין, מלווים בני המשפחה על ידי נציג חברת שירותי קרקע חיצונית, נציג אותה חברה מסר לידי המפר לכאורה טופסי הצהרה למכס על טובין וכספים, המפר לכאורה מילא את הטפסים בשמם של כל בני המשפחה והצהיר כי אין ברשותו אף אחד מהם כספים החייבים בדיווח. המפר מסר כי הוא מכיר את חובת הדיווח על כספים, אך חשב שסוף הדיווח עומד על 20,000 דולר לאדם ולכן לא התקיימה הפרה במקרה זה. כמו כן טען שלא שם לב לשילוט הקיים במקום כי היה עיף ולא מרוכז. הוועדה אינה מקבלת את הסברו של המפר בעניין זה. מדובר באיש עסקים, המרבה להגיע לישראל. המפר הגיע לישראל כשבאמתחתו 65,000 דולר שכאמור שייכים לו וקיבל הזדמנות לדווח על הכספים באמצעות טופס דיווח ייעודי, ובכל זאת, בחר למסור הצהרה כוזבת ולהצהיר שאין ברשותו כספים העולים על סף הדיווח. בנוסף, בנמל התעופה בן גוריון ובטרקלין "מצדה" בפרט, קיים שילוט ברור המפרט את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
7. בנוסף, טען המפר כי סבר שכל אדם רשאי לשאת עליו סכום של עד 20,000 דולר ללא הצהרה על כך, וכיוון שהוא הגיע כחלק מקבוצה של 13 איש, לא הופרה חובת הדיווח במקרה זה. אין בידי הוועדה לקבל טענה זו.
- במספר החלטות קודמות של ועדת העיצומים, קבעה הוועדה כי פעולת פיצול הכספים אף שהיא בין קרובי משפחה, מהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק. פרשנות, לפיה ניתן לפצל את הסכומים המוכנסים לארץ אף שמדובר בחברי משפחה, מרוקנת מתוכן את סעיף 9 לחוק כמו גם את תכלית חובת הדיווח שנקבעה בחוק. פרשנות זו אף מאיינת את סעיף 3(ב) לחוק הקובע, כי עשיית פעולה ברכוש במטרה שלא יהיה דיווח לפי סעיף 9 לחוק או **כדי לגרום לדיווח בלתי נכון** מהווה עבירה פלילית.
8. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה (במקרה זה בלבד,

כאמור, הוועדה מתייחסת לסכום של 100,000 ש"ח); והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

9. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

10. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 חביב שם טוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5), 397 (2005):

"...ידענו כי דיווח הוא מאושייתיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

11. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

12. בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

13. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות סכום ההפרה ומכלול נסיבות המקרה ונסיבותיו האישיות של המפר כפי שהוצגו בפניה. מבחינת נסיבות לקולה שקלה הוועדה את העובדה שמדובר בהפרה ראשונה וכן את העובדה שטענות המפר בכל הנוגע למקור ויעד הכספים התקבלו. מבחינת שיקולים לחומרה, התייחסה הוועדה לכך שמדובר באיש עסקים, המרבה להיכנס ולצאת מישראל ולכן מצופה ממנו להכיר את חובת הדיווח. כמו כן, הוועדה רואה בחומרה את העובדה שמדובר במקרה שבו הצהיר המפר על גבי טופס הדיווח שאין ברשותו כספים מעבר לסף הדיווח.

14. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 30,000 ש"ח בלבד.

נסיבות המקרה:

ביום 02.04.18 הגיע המפר לכאורה במגמת כניסה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין", כשברשותו 22,000 ש"ח עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 10,000 ש"ח. באב"ת מס' 733426.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר טוויל פהד מאג'ד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום 02.04.18, נשמעה בשנית בפני חוקרי המכס באותו היום, וכן בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום 11.04.18.
4. המפר, אזרח ישראלי בן 30. לדבריו, הוא עובד בעסק משפחתי העוסק בהסעת תיירים, בין היתר למצרים. המפר לכאורה יצא למצרים לחופשה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען כי מדובר בכספים השייכים לו ושאותם קיבל במסגרת עבודתו מאדם שאיתו הוא עובד במצרים, לצורך תשלום עבור התיירים בצד הישראלי של מעבר הגבול. לדבריו, אותם כספים יועדו להפקדה בחשבון הבנק של החברה. הוועדה קיבלה, מחמת הספק, את טענות המפר לעניין זה.
6. לעניין המודעות לחובת הדיווח טען המפר כי הכיר את הוראות החוק, אך לא ידע כי סכום חובת הדיווח השתנה מ-100,000 ש"ח ל-12,000 ש"ח וכי לא שם לב לשלטי ההסבר הקיימים במקום.
7. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. זאת לאור העובדה כי מדובר באדם העובר תדיר במעבר לרגל עסקיו וכי מעבר הגבול מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
8. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבועה שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
10. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
12. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות העניין לרבות את היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה התחשבה בעובדה שקיבלה את הסבריו של המפר לעניין מקור ויעד הכסף ובעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.

נסיבות המקרה:

ביום 08.04.18 הגיע המפר לכאורה למעבר הגבול "נהר הירדן" במטרה להיכנס לישראל, כשברשותו 4,950 דולר ארה"ב עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 1,550 דולר ארה"ב, באב"ת מס' 742167.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר יחיא מוחמד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום 08.04.18, נשמעה בשנית בפני חוקרי המכס באותו היום, וכן בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום 11.04.18.
4. המפר, אזרח ישראלי בן 29. לדבריו, יצא לירדן למטרת ביקור משפחתי.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען כי מדובר בכספים שקיבל מקרובי משפחתו בירדן על מנת להעביר למשפחתו. לדבריו, הכספים יועדו למשפחה כמתנה בעקבות חתונת אחותו. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין זה.
6. לעניין המודעות לחובת הדיווח טען המפר כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח. ובנוסף, מסר כי לא שם לב לשלטי ההסבר הקיימים במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. זאת לאור העובדה כי מעבר הגבול מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח וכן כולל הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
7. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבועה שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
9. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות העניין לרבות את היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה התחשבה בעובדה שקיבלה את הסבריו לעניין מקור ויעד הכסף, ובעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **500 ש"ח** בלבד.

מקרה 66/18 אבו טקה מוחמד

נסיבות המקרה:

ביום 09.04.18 הגיע המפר לכאורה למעבר הגבול "נהר הירדן" במטרה להיכנס לישראל, כשברשותו 11,200 דינר ירדני, 800 דולר ארה"ב ו-1,600 ש"ח עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 9,700 דינר ירדני. באב"ת מס' 742168.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אבו טקה מוחמד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום 09.04.18, נשמעה בפני חוקרי המכס באותו היום, וכן בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום 11.04.18.
4. המפר לכאורה, אזרח ישראלי בן 47. לדבריו, הוא הבעלים של חברה לייצור ציוד רפואי. המפר לכאורה גר בארה"ב, ושהה בירדן כחודשיים בטרם נכנס לישראל למטרות עסקים.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען כי מדובר בכספים השייכים לו ומקורם מחשבון הבנק שלו. לדבריו, חלקם הארי של הכספים יועדו לטובת סגירת עסקה בירדן והיתר לטובת הוצאות מחייה במהלך שהייתו שם.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה, בין היתר בהסתמך על האסמכתא שהוצגה בפניה לגבי משיכת הכסף מחשבון הבנק של המפר בירדן. לעניין המודעות לחובת הדיווח טען המפר כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח. לדבריו, התכוון לדווח, אך טרם הגיע תורו. בנוסף, טען כי שם לב לשלטי ההסבר הקיימים במקום, בעקבות עובדת הביטחון שהסבה את תשומת לבו. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. זאת לאור העובדה כי המפר הכיר את חובת הדיווח, ואף קיבל תזכורת במהלך בדיקתו הביטחונית טרם הגעתו לעמדת הדיווח, ובכל זאת בחר שלא לדווח. בנוסף, מעבר הגבול מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית. לעניין טענתו כי חיכה לתורו על מנת להצהיר, הוועדה דוחה טענתו זו שכן לא פנה ביוזמתו להצהיר בעמדת המכס על הכספים כפי שנדרש לעשות.
7. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבועה שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
9. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות העניין לרבות ההיקף הכספי של ההפרה והעובדה שהמפר היה מודע לחובת

הדיווח. הוועדה התחשבה בעובדה שקיבלה את הסברי המפר לעניין מקור ויעד הכסף
ובעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,000**
ש"ח בלבד.

נסיבות המקרה:

ביום 08.04.18 נכנס המפר לכאורה לישראל מנמל התעופה בן גוריון, דרך טרקלין "מצדה", כשברשותו 60,000 אירו. ומסר הצהרה כוזבת על גבי טופס הדיווח, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 48,000 אירו באב"ת מס' 654376.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר Beglikas Sergejus (להלן: "המפר").
2. לוועדה הגושה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום 08.04.18, ונשמעה בשנית בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום 09.04.18.
4. במקרה דנן, לאור נסיבותיו הרפואיות ולבקשתו של המפר לזרז את ההליך, הוועדה נעתרה לבקשתו והתכנסה לדון במקרה תוך יממה אחת מיום ההפדה. הוועדה נערכה באמצעות שיחת ועידה טלפונית מולו.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי מדובר בכספים השייכים לו ומקורם מהכנסותיו ומהכנסות אשתו שהיא בעלת עסק לנדל"ן ובנייה. לעניין יעד, מסר שאותם כספים אמורים לשלם על הניתוח שאותו הוא צריך לעבור, בעלות של כ-50,000 דולר, ויתרת הכספים אמורים לשמש את המשפחה לצורך השהייה בישראל. למעט מסמכים רפואיים המעידים על ניתוח שעתיד לעבור, לא המציא המפר לידי הוועדה אסמכתא כלשהי המסבירה את מקור ויעד הכסף.
- לאור האמור, ולמרות שהתקשתה הוועדה לקבל את גרסתו לעניין מקור הכספים. יחד עם זאת החליטה הוועדה להסתפק בגרסתו ובנסיבות הקיימות לעניין יעד הכספים.
6. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי היה מודע לחובת הדיווח על כספים, בשווי העולה על 100,000 ₪, וזאת בהסתמך על זכרונו מביקורו האחרון בישראל כמה חודשים קודם לכן. לטענתו, סבר כי לא היה עליה לדווח על סכום הכסף שנשא, שכן הגיע יחד עם שני אנשים נוספים וכל אדם רשאי לשאת עליו סכום של עד 100,000 ללא הצהרה על כך.
7. אין בידי הוועדה לקבל טענה זו.
8. בהחלטת ועדת העיצומים בעניין אליעזר מרגולין, קבעה הוועדה כי פעולת פיצול הכספים, אף שהיא בין קרובי משפחה, מהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק. פרשנות, לפיה ניתן לפצל את הסכומים המוכנסים לארץ אף שמדובר בחברי משפחה, מרוקנת מתוכן את סעיף 9 לחוק כמו גם את תכלית חובת הדיווח שנקבעה בחוק. פרשנות זו אף מאיינת את סעיף 3(ב) לחוק הקובע כי עשיית פעולה ברכוש במטרה שלא יהיה דיווח לפי סעיף 9 לחוק או **כדי לגרום לדיווח בלתי נכון** מהווה עבירה פלילית.
9. לעניין זה יש לציין כי ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. כנגד מי שהפר את חובת הדיווח ניתן לנקוט בשני הליכים: הראשון, הגשת כתב אישום בשל ההפרה לפי סעיף 10 לחוק (ובמקרים המתאימים לפי סעיף 3 (ב) לחוק); והשני, ועדת עיצום בהתאם לסעיף 15 לחוק. ההליך בפני ועדת העיצומים מיועד להשית סנקציה מנהלית, מהירה ואפקטיבית אשר אין בצידה הרשעה בפלילים. כל אימת שמתקיימים שני התנאים המצוינים בסעיף 6 לעיל מתקיימים היסודות הנדרשים לקביעה שחובת הדיווח הופרה ולסמכות הוועדה לדון במעשה ההפרה ולהטיל עיצום כספי.
11. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת

- שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
12. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 חביב שם טוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5), 397 (2005):
"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".
13. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
14. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
15. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה. הוועדה שקלה לחומרה את היקף הכספי הגבוה של ההפרה, את העובדה כי לא קיבלה את גרסתו לעניין מקור הכספים, את מודעתו של המפר לחובת הדיווח ואת עובדת פיצול הכספים. מנגד שקלה הוועדה את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה של המפר ואת קבלת גרסתו של המפר לעניין יעד הכספים.
16. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **60,000 ש"ח**.

מקרה 68/18 נתשה עבד אל רחמאן

נסיבות המקרה:

ביום 08.04.18 הגיע המפר לכאורה למעבר הגבול נהר הירדן במטרה לצאת מישראל, כשברשותו 29,870 ש"ח עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 17,870 ש"ח. באב"ת מס' 742166.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר נתשה עבד אל רחמאן (להלן: "המפר").
2. לוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") הוגש בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 08.04.18.
4. המפר עובד כשכיר במסעדה במרכז הארץ ויצא לירדן למטרת ביקור משפחתי.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען כי מקורם מעבודתו וכי נמשכו מחשבון הבנק שלו. לדבריו, הכספים נועדו למתן סיוע כלכלי למשפחתו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
6. לעניין המודעות לחובת הדיווח טען המפר כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך חשב שתקרת הדיווח עומדת על 100,000 ש"ח. בנוסף, מסר כי לא שם לב לשלטי ההסבר הקיימים במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. זאת לאור העובדה כי מעבר הגבול מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
7. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבועה שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
9. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות העניין לרבות את היקף הכספי של ההפרה. הוועדה התחשבה בעובדה שקיבלה את הסבריו לעניין מקור ויעד הכסף, ובעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **5,000 ש"ח** בלבד.

מקרה 69/18 בשארה סאמר

נסיבות המקרה:

ביום 10.04.18 הגיע המפר לכאורה למעבר הגבול "נהר הירדן" במטרה לצאת מישראל, כשברשותו 10,000 דולר ארה"ב עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 6,500 דולר ארה"ב. באב"ת מס' 742170.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר בשארה סאמר (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 10.04.18.
4. גרסתו של המפר לא נשמעה בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") מאחר ולא הגיע לדין ביום 16.04.18.
5. המפר עובד כשכיר בחנות נעלים שבבעלות אחיו ויצא יחד עמו לירדן בדרכם לסין לטובת רכישת סחורה לחנות הנעליים.
6. לעניין מקור ויעד הכספים, טען כי מקורם של הכספים הוא מהעסק וכי הם שייכים לאחיו. לדבריו, נשא את הכספים עליו מטעמי בטחון ולבקשת אחיו, והוסיף כי אותם כספים יועדו לצורך רכישת סחורה לעסק. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
7. לעניין המודעות לחובת הדיווח טען המפר לכאורה כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ובנוסף, מסר כי לא שם לב לשלטי ההסבר הקיימים במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. זאת לאור העובדה כי מדובר במי שהודה כי מרבה לעבור במעבר הגבול "נהר הירדן", וכן בשל העובדה כי מעבר הגבול מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
8. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבועה שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
10. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
12. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות העניין לרבות את היקף הכספי של ההפרה. הוועדה התחשבה בעובדה שקיבלה את הסבריו לעניין מקור ויעד הכסף, ובעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
13. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח** בלבד.

מקרה 70/18 נעימה עבד רבה בחיץ

נסיבות המקרה:

ביום 11.04.18 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותה 3,500 דינר ירדני ו-700 ש"ח עליהם לא דיווחה בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיה 1,100 דינר ירדני ו-700 ש"ח. באב"ת מס' 742171.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גב' נעימה עבד רבה בחיץ (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסת המפרה לכאורה נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום 11.04.18, בפני חוקרי המכס באותו היום, וכן ביום 16.04.18 בפני חברי הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה").
4. המפרה, אזרחית ישראלית, בת 56. לדבריה, איננה עובדת ומשמשת כעקרת בית. יצאה לירדן בעקבות מות אביה שהתגורר בירדן למטרת סידורי ירושה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טענה כי מדובר בכספי ירושה, כספים המיועדים עבורה, ואשר התקבלו מאמה במהלך שהותה בירדן.
6. הוועדה קיבלה, מחמת הספק, את גרסת המפרה לעניין זה.
7. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טענה המפרה כי לא הכירה את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולכן לא דיווחה. בנוסף, מסרה כי לא הבחינה בשלטי ההסבר הקיימים במקום.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריה של המפרה לעניין זה. זאת לאור העובדה כי מעבר הגבול מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
9. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי היא הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוס הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
11. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
12. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
13. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות העניין לרבות את היקף הכספי של ההפרה. הוועדה התחשבה בעובדה שקיבלה את הסבריה לעניין מקור ויעד הכסף, ובעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדה.
14. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **500 ש"ח** בלבד.

מקרה 71/18 בשארה מאהר

נסיבות המקרה:

ביום 10.04.18 הגיע המפר לכאורה למעבר הגבול נהר הירדן, במטרה לצאת מישראל, כשברשותו 10,000 דולר ארה"ב עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 6,500 דולר ארה"ב, באב"ת מס' 742169.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר בשארה מאהר (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 10.04.18. גרסתו של המפר לא נשמעה בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") מאחר ולא הגיע לדיון ביום 16.04.18.
4. המפר הינו בעלים של חנות נעלים ויצא יחד עם אחיו לירדן בדרכם לסין, לטובת רכישת סחורה לחנות.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען כי מקורם של הכספים הוא מהעסק וכי הם שייכים לו, והוסיף כי אותם כספים יועדו לצורך רכישת סחורה לעסקו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
6. לעניין המודעות לחובת הדיווח טען המפר כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ובנוסף, מסר כי לא שם לב לשלטי ההסבר הקיימים במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. זאת לאור העובדה כי מדובר במי שהודה כי מרבה לעבור במעבר הגבול "נהר הירדן", וכן בשל העובדה כי מעבר הגבול מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
7. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבועה שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
9. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות העניין לרבות את היקף הכספי של ההפרה. הוועדה התחשבה בעובדה שקיבלה את הסבריו לעניין מקור ויעד הכסף, ובעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח** בלבד.

מקרה 72/18 כמאל מדהון

נסיבות המקרה:

ביום 11.04.18 הגיע המפר לכאורה למעבר הגבול "ארז" במטרה לצאת מישראל, כשברשותו 23,780 ש"ח עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 11,780 ש"ח, באב"ת מס' 766902.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר כמאל מדהון (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום 11.04.18, נשמעה בפני חוקרי המכס ביום 12.04.18, וכן בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום 16.04.18.
4. המפר הינו תושב עזה הסוחר במוצרי חשמל מיד שנייה, אותם הוא רוכש בישראל ומוכר בעזה. המפר טען כי יצא לעזה לאחר ששהה בישראל למטרת עסקים.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען כי מדובר בכספים השייכים לו ומקורם בהלוואה שנטל ממכר עסקי המתגורר בקלקיליה. לדבריו, אותם כספים נדרשו לו בעקבות מצוקה כספית אליה נקלע, ואמורים לשמש כתשלום שכר העבודה של עובדיו ולכיסוי חוב למועצה המקומית בעזה. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
6. לעניין המודעות לחובת הדיווח טען המפר כי הוא מכיר את החוק ואת חובת הדיווח במעבר, בנוסף, מסר כי ראה את שלטי ההסבר הקיימים במקום ואף דיווח בעבר. לעניין זה, הודה המפר כי מדובר בהחלטה רגעית שגויה, שמקורה בעייפות ואף הביע חרטה.
7. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבועה שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
9. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות העניין לרבות את היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה התחשבה בעובדה שקיבלה את הסבריו של המפר לעניין מקור ויעד הכסף, בעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו, וכן בנסיבותיו האישיות כפי שתיאר בפניה.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.

מקרה 73/18 אחמד עמרי

נסיבות המקרה:

ביום 11.04.18 הגיע המפר לכאורה למעבר הגבול "ארז" במטרה להיכנס לישראל, כשברשותו 5,500 דולר ארה"ב, 1,000 ש"ח, 200 דינר ירדני ו-367 לירות מצריות (שווי של כ-22,000) עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 2,700 דולר ארה"ב.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אחמד עמרי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום 11.04.18, נשמעה בפני חוקרי המכס ביום 11.04.18, וכן בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום 16.04.18.
4. המפר הינו קבלן וסוחר בחומרי בניין, לדבריו נכנס לישראל על מנת לעבור לירדן ומשם לנסוע למצרים על מנת להפגש עם אשתו אשר שוהה שם.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען כי מדובר בכספים השייכים לו ומקורם מעיסוקו בתור קבלן בניין, וכן כי ייעד אותם להוצאות המחייבה השוטפות בעת שהייתו במצרים וכן לשם הנפקת דרכון מצרי לאשתו השוהה במצרים.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
7. לעניין המודעות לחובת הדיווח טען המפר כי הוא לא מכיר את החוק ואת חובת הדיווח במעבר, בנוסף, מסר כי לא ראה את שלטי ההסבר הקיימים במקום וכן כי זו הפעם הראשונה בה הוא עובר במעבר עם סכומי כסף החייבים בדיווח.
8. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי היא הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
10. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
12. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות העניין לרבות את היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה התחשבה בעובדה שקיבלה את הסבריו של המפר לעניין מקור ויעד הכסף, בעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו, וכן בנסיבותיו האישיות כפי שתיאר בפניה.
13. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח** בלבד.

מקרה 74/18 נחאס חנא

נסיבות המקרה:

ביום 15.04.18 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו 39,100 ש"ח עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 27,100 ש"ח. באב"ת מס' 733472.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר נחאס חנא (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום 15.04.18, נשמעה בפני חוקרי המכס באותו היום, וכן בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום 22.04.18.
4. המפר, אזרח ישראלי תושב חיפה בן 57. לדבריו, עובד כשכיר במתנ"ס בעיר חיפה בתור מדריך חברתי. הגיע לישראל לאחר ששהה בטאבה, מצרים לטובת חופשה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, מסר כי מדובר בכספים שמקורם בהלוואה בנקאית שלקח כמה חודשים קודם לכן. עוד מסר, כי עד למועד ההפדה שמר את הכספים בביתו, ולפני הנסיעה המיר אותם לדולרים. לטענתו, כאשר יצא ממצרים, המיר בקזינו שבטאבה את סך הדולרים שהיו ברשותו לש"ח. לגרסתו, ייעדם של הכספים כאמור היו לטובת הוצאות החופשה וההימורים בקזינו בטאבה. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
6. לעניין המודעות לחובת הדיווח ונסיבות המקרה, הגיע עם רכבו למעבר "בגין" במטרה להיכנס לישראל. בבדיקה של כבודתו אשר הייתה בתא המטען ברכבו, נמצא בתוך מזוודה סכום כסף של 39,100 ש"ח במזומן.
7. המפר הביע חרטה, ומסר כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח על הכנסת / הוצאת כספים, ולכן לא דיווח. בנוסף, מסר כי לא הבחין בשלטי ההסבר הקיימים במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. זאת לאור העובדה כי מעבר הגבול מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
8. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבועה שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
10. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
12. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה את מכלול נסיבות העניין לרבות את היקף הכספי של ההפרה. הוועדה התחשבה בעובדה שקיבלה את

הסבריו לעניין מקור ויעד הכסף, בכך שמדובר בהפרתו הראשונה בעובדה כי שיתף פעולה עם רשויות המכס ובנסיבותיו האישיות.
13. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.

מקרה 75/18 מחמוד יחיא סעיד

נסיבות המקרה:

ביום 13.04.2018 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל התעופה בן גוריון ועבר במסלול הירוק כשברשותו 27,000 דולר ארה"ב (שווה ערך ל-94,662 ש"ח) מבלי שהצהיר על כך, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, נתפסו מידי 12,700 דולר ארה"ב (שווה ערך ל-44,526 ש"ח) באב"ת מס' 650035.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מחמוד יחיא סעיד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום 13.04.18, נשמעה בשנית בפני חוקרי המכס ביום 13.04.18 וכן בדיון בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום ה- 22.04.18 באמצעות בא כוחו.
4. המפר הינו אזרח אמריקאי המתגורר בפוארטו ריקו. לפרנסתו הוא מחזיק שם בשמונה תחנות דלק.
5. ההפרה של המפר אשר נידונה בפני ועדה זו מהווה הפרה חוזרת, כמשמעה בסעיף 16 (ד) בחוק, הקובע כי זו הינה "הפרה שנעשתה בתוך שנתיים מהפרה קודמת של אותה הוראה בשלה הוטל על המפר עיצום כספי או שבשלה הורשע". הפרתו הקודמת של המפר אירעה ביום 16.01.2018, עת נתפס בכניסתו לישראל, כשברשותו 260,000 דולר ארה"ב עליהם לא דיווח. הוועדה שהתכנסה לדון בעניין זה ביום 23.01.2018 השיתה על המפר, בגין אותה הפרה, עיצום כספי בסך 250,000 ש"ח (להלן "הוועדה הקודמת").
6. באשר למקור הכספים טען המפר כי מקורם מהכנסותיו מעסקו וכי חלק מהכספים שהביא עמו נמשכו מחשבון בנק שבבעלותו. לתימוכין בגרסתו, המציא המפר בפני הוועדה אישור בדבר משיכת כספים במזומן מהבנק ביום 08.12.2017 בסך של 60,060 דולר ארה"ב. מעבר לכך, המפר המציא לוועדה דפי ריכוז יתרות חשבונות הבנק של תחנות הדלק שבבעלותו, המראות את היקף המשיכות וההפקדות של כספים מיום 18.02.2018 ועד ליום 31.03.2018, מהם ניתן ללמוד על יכולתו הכלכלית של המפר ועל מחזור עסקאותיו. לאור הצגת מסמך בדבר משיכת סכום הכסף בסך 60,060 דולר, החליטה הוועדה לקבל את גרסת המפר לעניין 27,000 דולר נשוא הדיון.
7. לעניין יעד הכספים, הוועדה קיבלה את טענתו של המפר על בסיס אסמכתאות שהוצגו לוועדה הקודמת ביום 23.01.2018, המצביעות על כוונת המפר לבנות בית.
8. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר, כי הוא מכיר את חובת הדיווח לאור עמידתו בפני הוועדה הקודמת, בנסיבות בהן נקבע כי הפר את חובת הדיווח בכניסה לישראל. יחד עם זאת, טען המפר כי הוא סבר שהסכום שנשא עמו אינו עולה כדי סף הדיווח. לטענתו, למד מהדיון בוועדה הקודמת כי סף הדיווח הוא 100,000 ש"ח שכן, הוועדה הקודמת דנה בהפרת דיווח מעל הסף של 100,000 ש"ח.
9. הוועדה אינה מקבלת את טענתו זו של המפר. התיקון לחוק איסור הלבנת הון (תיקון מס' 26 והוראת שעה), התשע"ח-2017, שבמסגרתו ירד סף הדיווח במעבר גבול בנתב"ג ל-50,000 ש"ח פורסם ונכנס לתוקף, ביום 7.12.2017. למרות זאת הוועדה הקודמת הקלה עם המפר ודנה במקרה ההפרה לפי סף הדיווח הישן 100,000 ש"ח וזאת עקב הזמן הקצר שחלף בין תיקון החוק לבין ההפרה, ולפנים משורת הדין. הוועדה הקודמת ברישא של החלטתה ציינה זאת מפורשות:
10. "יצוין כי ביום 7.12.2017 נכנס לתוקף תיקון לחוק אשר קובע כי סף הדיווח במעברי הגבול יעמוד על 50,000 ש"ח ולא על 100,000 ש"ח. עם זאת, ולפנים משורת הדין, כיוון שההפרה בוצעה זמן קצר בלבד לאחר כניסת החוק לתוקף והשלטים בנתב"ג טרם עודכנו, הוחלט לראות בסכום ההפרה את הסכום שעובר את רף הדיווח הישן, של 100,000 ש"ח, בלבד." [הדגשה אינה במקור].

- החלטה זו נשלחה למפר והמפר אף הגיש ערעור על ההחלטה לבית המשפט כך שאין חולק על כך שהמפר היה מודע לסכום החייב בדיווח.
11. יתרה מכך, מצופה מהמפר, אשר לטענתו בונה בית ולשם כך מעביר כספים במזומן בתדירות גבוהה, לברר מה הדין החל בנוגע להעברת הכספים ולשים לב לשלטים. הדברים נכונים ביתר שאת בנסיבות אלה בהן הושת על המפר סכום עיצום משמעותי בוועדה קודמת. לכן, מצופה מהמפר כי יברר מהו בדיוק הסכום שמקים את חובת הדיווח, כיצד והיכן יש לדווח (כך למשל המפר יכול היה להיכנס למסלול האדום ולברר בנוגע לחובה האמורה).
12. מעבר לאמור לעיל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. אין נפקא מינה מה מקור הכספים, למה הם מיועדים, האם מדובר ב"רכוש אסור" על פי חוק איסור הלבנת הון או ב"רכוש גרידא", אלא כאמור, די בכך שאדם נכנס או יצא מן הארץ כשברשותו סכום כסף החייב בדיווח.
13. עם זאת, ולמרות שבהחלטת הוועדה הקודמת נאמר למפר במפורש כי סף הדיווח ירד לסכום של 50,000 ש"ח, התרשמה הוועדה מטענת בא כוח המפר לכאורה כי מדובר בטעות שבתום לב והחליטה כי במקרה זה יש מקום להתחשב.
14. חובת הדיווח הינה חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה וכדי להטיל עיצום כספי. לשם קביעה כי הופרה חובת הדיווח לא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום החייב בדיווח ולדרך מסירת הדיווח, שהרי אלו הן הוראות החוק. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על הכספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
15. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
16. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
17. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי, נשקלו מכלול נסיבות המקרה. הוועדה התחשבה בעובדה כי קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים, בשיתוף הפעולה שלו עם אנשי המכס ובעובדה כי החליטה להתחשב בנסיבות ההפרה, למרות היותה הפרה חוזרת. מאידך, שקלה הוועדה לחומרא את היקפה הכספי הלא מבוטל של ההפרה והאחריות המוטלת על המפר כמי שמעביר במעבר הגבול סכומים גדולים במיוחד במזומן, בתדירות גבוהה, לברר ולבדוק בנוגע לחובת הדיווח ודרכי הדיווח.
18. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **5,000 ש"ח** בלבד.

מקרה 76/18 אבו נאסרה סלים

נסיבות המקרה:

ביום 15.04.18 הגיע המפר לכאורה למעבר הגבול "נהר הירדן" במטרה לצאת מישראל, כשברשותו 6,000 דולר ארה"ב, 6,000 אירו ו-6,150 ש"ח עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 2,500 דולר ארה"ב, 6,000 אירו ו-6,150 ש"ח. באב"ת מס' 742174.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אבו נאסרה סלים (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום 15.04.18, נשמעה בפני חוקרי המכס באותו היום, וכן בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום 22.04.18.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, טען כי מדובר בכספים השייכים לו ומקורם מחשבון הבנק שלו, וכן ממכירת אדמה בבעלותו. לעניין היעד, טען כי הכספים אמורים לשמש במהלך חופשתו בסין.
- הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין מקור הכספים, וזאת בשל העובדה שלא הוצגה בפניה כל תימוכין לגרסתו.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח טען המפר כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח. בנוסף, טען כי שם לב לשלטי ההסבר הקיימים במקום.
- הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. זאת לאור העובדה כי מדובר באיש עסקים, יבואן שמכיר את מעבר הגבול ומרבה לעבור בו. בנוסף, מעבר הגבול מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
6. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי היא הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
8. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות העניין לרבות היקף הכספי של ההפרה. הוועדה התחשבה בעובדה שקיבלה את הסברי המפר לעניין יעד הכספים ובעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **8,000 ש"ח** בלבד.

מקרה 77/18 ג'לאל חאמד

נסיבות המקרה:

ביום 15.04.18 הגיע המפר לכאורה למעבר הגבול "נהר הירדן" במטרה לצאת מישראל, כשברשותו 5,000 דולר ארה"ב, 600 דינר ירדני ו-1,600 ש"ח (שווה ערך לכ-22,095 ש"ח) עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 1,800 דולר ארה"ב, 400 דינר ירדני ו-1,600 ש"ח באב"ת מס' 742173.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ג'לאל חאמד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום 15.04.18, נשמעה בפני חוקרי המכס באותו היום, וכן בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום 22.04.18.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מדובר בכספים שמשך מחשבון הבנק שלו, והם אמורים לשמש אותו במהלך הטיול לסין ותאילנד. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח טען המפר כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח. בנוסף, טען כי לא הבחין בשלטי ההסבר הקיימים במקום.
6. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. מדובר באדם המכיר היטב את מעבר הגבול מאחר והרבה לעבור בו בעבר. בנוסף, מעבר הגבול מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים. המפרט את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
7. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי היא הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
9. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות העניין לרבות ההיקף הכספי של ההפרה. הוועדה התחשבה בעובדה שקיבלה את הסברי המפר לעניין יעד הכספים, בעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו ובשיתוף הפעולה של המפר עם אנשי המכס.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח בלבד**.

מקרה 78/18 סלאמה אל סאנע

נסיבות המקרה:

ביום 14.04.2018 נכנס המפר לישראל, דרך מעבר הגבול בגין, כאשר ברשותו 4,790 ש"ח ו-3,400 דולר ארה"ב במזומן וזאת מבלי שהצהיר על כך, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו מידי הכספים העודפים, בסך של 4,690 ש"ח.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי סלאמה אל סאנע (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 3,400 דולר ארה"ב ו-4,790 ש"ח.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 14.4.18 וכן, בפני חברי הוועדה ביום 22.4.18.
4. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר, טען כי הכספים שייכים לו ולשני חבריו שעמם נסע לחופשה, אך היו עמו, מאחר והוא שמר לכולם על הכספים. המפר הסביר כי מקורם של הכספים שבבעלותו הוא מעבודתו וכי נמשכו מחשבון הבנק שלו והומרו אצל נותן שירותי מטבע. המפר הציג בפני חברי הוועדה תימוכין להמרת הכספים.
5. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולכן לא דיווח. בנוסף, טען כי לא הבחין בשלטי ההסבר המצויים במעבר.
7. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 500 ש"ח בלבד.

מקרה 79/18 טנוס עדנאן

נסיבות המקרה:

ביום 18.04.18 הגיע המפר לכאורה למעבר הגבול "נהר הירדן" במטרה לצאת מישראל, כשברשותו 10,000 דולר ארה"ב עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 6,500 דולר ארה"ב באב"ת מס' 742175.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר טנוס עדנאן (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום 18.04.18, נשמעה בפני חוקרי המכס באותו היום, וכן בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום 22.04.18.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, טען כי מדובר בכספים השייכים לקרוב משפחתו, המחזיק במספר עסקים בירדן, וכי אותם כספים היו אמורים לשמש לטובת תשלום עבור משכורות לעובדיו.
5. הוועדה החליטה שלא לקבל את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים. המפר ו/או מי מטעמו לא הציג בשום שלב תימוכין לגרסתו בחקירה. בנוסף, המפר ו/או מי מטעמו לא הגיע לדיון בפני הוועדה, עובדה אשר מחזקת את היותו של המפר בלדר.
6. לעניין המודעות לחובת הדיווח טען המפר כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, וכי טרם יציאתו לירדן הבין מקרוב משפחתו כי חובת הדיווח היא על כספים שסכומם עולה על 20,000 דולר ארה"ב. בנוסף, טען כי לא שם לב לשלטי ההסבר הקיימים במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם יציאתו מישראל אודות חובת הדיווח במעבר הגבול. בנוסף, המעבר מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
7. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי היא הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
9. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות העניין לרבות ההיקף הכספי של ההפרה. הוועדה התחשבה בעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **11,000 ש"ח** בלבד.

מקרה 80/18 סעיד אימן

נסיבות המקרה:

ביום 23.4.18 נכנס המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "בגין" כשברשותו 4,912 דולר ארה"ב (שווי בש"ח של כ- 17,000 ש"ח) ללא שדיווח עליהם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 2,300 דולר ארה"ב.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר סעיד אימן (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 4,912 דולר ארה"ב.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 23.4.18 וכן, בפני חברי הוועדה ביום 22.4.18.
4. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר, טען כי מקורם של הכספים הוא מעבודתו, וכי נמשכו מחשבון הבנק שלו. הנ"ל הציג בפני חברי הוועדה תימוכין לגרסתו.
5. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולכן לא דיווח.
7. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
8. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח** בלבד.

מקרה 81/18 בליאבסי אליסה

נסיבות המקרה:

ביום 22.04.18 הגיעה המפרה לכאורה למעבר הגבול "בגין" במטרה להיכנס לישראל, כשברשותה 18,200 ש"ח עליהם לא דיווחה בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיה 6,200 ש"ח. הכספים נתפסו באב"ת מס' 690836.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גב' בליאבסקי אליסה (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסת המפרה נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום 22.04.18, נשמעה בפני חוקרי המכס באותו היום, וכן בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום 30.04.18.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, טענה המפרה כי הכספים שייכים לה ולבעלה, וכי משכה אותם במהלך החודשים האחרונים מחשבון הבנק שלהם. לעניין היעד, מסרה כי הכספים אמורים לשמש לטובת תשלום חשבונות שוטפים. במהלך הדיון בפני הוועדה, הציגה המפרה תדפיסי חשבון בנק המצביעים על מספר משיכות מזומנים, במהלך החודשים האחרונים. הוועדה קיבלה את טענות המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח טענה המפרה כי הכירה את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך סברה כי חובת הדיווח היא על כספים שסכומם עולה על 10,000 דולר ארה"ב, "כמו במצרים" כלשונה. בנוסף, טענה כי לא שמה לב לשלטי ההסבר הקיימים במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריה של המפרה לעניין זה. על המפרה היה לבדוק ולהתעדכן טרם יציאתה מישראל ולפני חזרתה אליה לגבי חובת הדיווח במעבר הגבול. בנוסף, מעבר הגבול מרושת בשלטים מאירי עיניים המפרטים את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית. זאת ועוד, על פי רישומי ביקורת הגבולות, המפרה עברה את הגבול למצריים מס' רב של פעמים בתקופה האחרונה כך שנחשפה לא פעם לשלטים הללו.
6. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי היא הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספם בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
8. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות העניין לרבות ההיקף הכספי של ההפרה. הוועדה בחרה להתחשב בנסיבותיה האישיות הקשות של המפרה כפי שהציגה בפניה, את שיתוף הפעולה שלה עם המכס, וכן בעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדה.

11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **2,000** ש"ח בלבד.

מקרה 82/18 שוכרי אסדי

נסיבות המקרה:

ביום 23.04.18 הגיע המפר לכאורה למעבר הגבול "נהר הירדן" במטרה לצאת מישראל, כשברשותו 7,000 דולר ארה"ב ו-2,600 ש"ח עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 3,500 דולר ארה"ב ו-2,600 ש"ח (שווה ערך ל-15,000 ש"ח) באב"ת מס' 742285.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר שוכרי אסדי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום 23.04.18 ובפני חוקרי המכס באותו היום.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, טען כי מדובר בכספים השייכים לו, אשר משך מחשבון הבנק שלו, וכי אמורים לשמש אותו בנסיעתו לתערוכה בסין. הוועדה החליטה לקבל את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח טען המפר כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, בנוסף, טען כי לא שם לב לשלטי ההסבר הקיימים במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם יציאתו מישראל אודות חובת הדיווח במעבר הגבול. בפרט, שמעבר הגבול מרושת בשלטים מאירי עיניים המפרטים את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
6. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי היא הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספם בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
8. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות העניין לרבות ההיקף הכספי של ההפרה. הוועדה התחשבה בעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה וכן בשיתוף הפעולה של המפר עם אנשי המכס.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,000 ש"ח** בלבד.

נסיבות המקרה:

ביום ה- 22.04.18 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר "נהר הירדן" כשברשותו 37,300 אירו ו-1,480 ש"ח (שווה ערך לכ-163,746 ש"ח) מבלי שהצהיר על כך, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 34,800 אירו, באב"ת מס' 742302.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ואכים ג'אכי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום ה- 22.04.18 ובפני חוקרי המכס באותו היום. המפר זומן לדיון שהתקיים בפני הוועדה ביום 30.4.2018 אולם לא התייצב אליו.
4. המפר הינו אזרח ישראלי, משמש כגזברה של עיריית חיפה. לדבריו, חזר מירדן לאחר ששהה בסין, בשליחות מטעם בת חולים מקומי לו הוא מסייע ברכש ציוד רפואי וציוד נוסף לרגל השיפוץ שבית החולים עובר.
5. לעניין מקור הכספים, טען המפר בחקירה כי רק 5,000 אירו מתוך סך הכספים שנתפסו ברשותו שייכים לו אישית, אותם משך מחשבון הבנק שלו. לגבי יתרת הכספים טען כי אלו שייכים לבית החולים, אשר יצא בשליחותו לשם רכישת ציוד בחו"ל כאמור.
- הוועדה לא קיבלה את גרסתו לעניין יעד ומקור הכספים. המפר לא הציג כל אסמכתא שהיא, ולו לכאורית, לגיבוי טענותיו, אשר יהיה בהם כדי להבהיר ממי קיבל את הכספים, מתי ובעבור מה בדיוק. המפר לא התייצב לדיון, כך שלא הייתה לוועדה את האפשרות להתרשם מאמינות גרסתו. לאור כל האמור, התקשתה הוועדה להשתכנע בדבר מקורם ויעדם של הכספים.
6. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר בחקירתו כי הכיר את הוראות החוק וכן את חובת הדיווח, אך סבר כי יש לדווח מעל הסף של 100,000 ש"ח. בנוסף, טען כי למרות שהכיר את חובת הדיווח, לא שיער כי הוא זה שצריך לדווח על אותם כספים השייכים לבית החולים. עוד מסר בחקירתו כי לא שם לב לשלטי ההסבר במקום.
- הוועדה החליטה שלא לקבל את הסבריו של המפר לעניין זה וקבעה, כי המפר נסע לחו"ל בעבור בית החולים מספר פעמים בחצי השנה האחרונה לשם רכישת ציוד וכי סביר היה לצפות ממנו שיכיר או לפחות יטרח לברר מהם חובות הדיווח החלות עליו וינהג לאורן. הדברים אמורים ביתר שאת נוכח השילוט הפזור ברחבי המעבר, המורה על חובת הדיווח. לכך יש להוסיף את התנהלותו של המפר אשר לקתה בחוסר תום לב וחוסר רצון לשתף פעולה עם בודקי המכס וכן ניסיונו שלא לגלות את סכום הכסף המדויק שברשותו.
7. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי היא הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
9. חוק איסור הלבנת הון, מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי

הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.

11. לענין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 חביב שם טוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5), 397 (2005):

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוון של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

12. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, **או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו**, לפי הסכום הגבוה יותר (ראו בעניין זה תקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

12. במקרה זה, לאחר שקילת מכלול נסיבות העניין סבורה הוועדה כי יש להטיל על המפר עיצום כספי משמעותי, שישקף את חומרת המקרה וירתיע אחרים מפני הפרת חובת הדיווח. בעניין **פרג' נ' יו"ר הוועדה להטלת עיצומים** קבע כבוד השופט ימיני: "קיימת מדיניות משפטית להטלת עיצומים כספיים בסכומים גבוהים יחסית, על מנת למנוע מצב בו ישתלם למפרי חוק למיניהם להפר את חובת הדיווח תוך נטילת הסיכון לתשלום עיצום כספי נמוך. רק מדיניות כזו תשרת נאמנה את מטרות החוק אשר עניינו המאבק בתופעת הלבנת ההון ומימון טרור ופשע". (ו"ע (רמלה) 1-08 פרג' נ' יו"ר הוועדה להטלת עיצומים, תק-של 2009(2), 8713 (2009)).

13. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי, שקלה הוועדה את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה, אך מנגד שקלה את היקפה הכספי הגבוה של ההפרה, אי קבלת גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים, נסיבות ההפרה לרבות חוסר שיתוף הפעולה של המפר עם אנשי מכס ואת מכלול נסיבות העניין.

14. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **80,000 ש"ח**.

נסיבות המקרה:

ביום 22.04.18 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך המסלול הירוק בנתב"ג, כשברשותו 28,000 דולר ארה"ב (שווה ערך ל-98,644 ש"ח) עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 13,800 דולר ארה"ב, באב"ת מס' 655594.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר Lukianenko Oleksander (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום 22.04.18, נשמעה בפני חוקרי המכס באותו היום, וכן בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום 30.04.18.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, טען כי מדובר בכספים השייכים לו, אשר נמשכו מחשבון הבנק שלו, לטובת רכישת חלק תקול למכונה אשר נרכשה בישראל והיא נמצאת בשימוש במרפאתו באוקראינה, לתימוכין, הציג המפר מסמכים מתאימים. הוועדה קיבלה את גרסתו לעניין זה.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח טען המפר כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך סבר כי חובת הדיווח היא על כספים שסכומם עולה על 100,000 ש"ח כפי שהיה בנסיעותיו הקודמות. בנוסף, טען כי לא שם לב לשלטי ההסבר הקיימים במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם כניסתו לישראל אודות חובת הדיווח. בנוסף, מעבר הגבול מרושת בכמות גדולה של שלטים מאירי עיניים המפרטים את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
6. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי היא הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספם בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
8. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות העניין לרבות ההיקף הכספי של ההפרה. הוועדה התחשבה בעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו, בעובדה שטענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו ובשיתוף הפעולה של המפר עם המכס.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,500 ש"ח** בלבד.

מקרה 85/18 חניטה פטר

נסיבות המקרה:

ביום 22.04.18 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך המסלול הירוק בנמל התעופה "בן גוריון" כשברשותה 25,500 דולר ארה"ב (שווה ערך ל-88,780 ש"ח) עליהם לא דיווחה, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיה 11,300 דולר ארה"ב באב"ת מס' 650351.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גב' חניטה פטר (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסת המפרה נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום 22.04.18 ובפני חוקרי המכס באותו היום.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, טענה כי מדובר בכספים השייכים לה ולבעלה, אשר הביאה עמה לצורך שימוש אישי, ועל מנת להפקיד בחשבון הבנק הישראלי של בני הזוג. הוועדה קיבלה את טענות המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טענה המפרה כי הכירה את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך סברה כי חובת הדיווח היא על כספים שסכומם עולה על 100,000 ש"ח, כפי שהיה בביקורה האחרון בשנת 2017. בנוסף, טענה כי לא שמה לב לשלטי ההסבר הקיימים במקום.
- הוועדה לא קיבלה את הסבריה של המפרה לעניין זה. על המפרה היה לבדוק ולהתעדכן טרם יציאתה מישראל פרטים אודות חובת הדיווח במעבר הגבול. בנוסף, מעבר הגבול מרושת בכמות גדולה של שלטים מאירי עיניים המפרטים את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
6. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי היא הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
7. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
8. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות העניין לרבות ההיקף הכספי של ההפרה. הוועדה בחרה להתחשב בעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדה וכן בשיתוף הפעולה של המפרה עם אנשי המכס.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **5,000 ש"ח** בלבד.

מקרה 86/18 מחמד מונזר רייס

נסיבות המקרה:

ביום 25.04.18 הגיע המפר לכאורה למעבר הגבול "ארז" במטרה להיכנס לישראל, כשברשותו 18,320 ש"ח, 80 דינר ירדני ו-870 דולר ארה"ב (שווה ערך לכ- 21,848 ש"ח), עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 9,800 ש"ח באב"ת מס' 728594.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מחמד מונזר רייס (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום 25.04.18 ובפני חוקרי המכס באותו היום.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, טען כי מדובר בכספים השייכים לו, אשר אמורים לשמש אותו במהלך שהותו ברמאללה כגון אוכל, בית מלון וכד'. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח טען המפר כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, כאשר לדבריו הפעם האחרונה בה יצא לישראל הייתה בשנת 2006. בנוסף, טען כי לא שם לב לשלטי ההסבר הקיימים במקום. עוד ציין המפר, כי כאשר הגיע למעבר נבדק על ידי עובדי הביטחון ונשאל על כמות הכספים שברשותו ושם הצהיר על הכספים. לכן, המפר ציין כי לא היה צורך עוד לעבור בעמדת המכס ולדווח על הכספים.
6. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם יציאתו מישראל אודות חובת הדיווח במעבר הגבול וכיצד עליו לדווח על הכספים במעבר הגבול. זאת, בפרט, שמעבר הגבול מרושת בשלטים מאירי עיניים המפרטים את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
7. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי היא הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
9. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות העניין לרבות ההיקף הכספי של ההפרה. הוועדה התחשבה בעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו, וכן בשיתוף הפעולה של המפר עם אנשי המכס.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,500 ש"ח** בלבד.

מקרה 87/18 עבד אל ראזק השאם

נסיבות המקרה:

ביום 24.04.18 הגיע המפר לכאורה למעבר הגבול "ארז" במטרה לצאת מישראל, כשברשותו 18,300 ש"ח עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 6,300 ש"ח באב"ת מס' 728593.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עבד אל ראזק השאם (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום 24.04.18, נשמעה בפני חוקרי המכס באותו היום, וכן בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום 30.04.18.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, טען כי מדובר בכספים השייכים לו ומקורם מעבודתו, באמצעותם תכנן לרכוש בישראל מחשבים ניידים לבנותיו, שלבסוף לא נרכשו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח טען המפר כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח ושם לב לשלטי ההסבר הקיימים במקום, אך חשב שזו מיועדת לאנשי מסחר ולא לאחמ"ם. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. תוכן שלטי ההסבר מפרט על מי חלה חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
6. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי היא הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
8. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות העניין לרבות ההיקף הכספי של ההפרה. כן התחשבה הוועדה בעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו, את העובדה שטענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, ואת שיתוף הפעולה של המפר עם אנשי המכס.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,500 ש"ח בלבד**.

מקרה 88/18 שילמן אברהם

נסיבות המקרה:

ביום ה- 27.04.18 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בן גוריון" כשברשותו 16,800 דולר ארה"ב ו-1,200 אירו (שווה ערך ל-65,640 ש"ח) עליהם לא דיווח, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 2,500 דולר ארה"ב ו-1,200 אירו באב"ת 655396.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר שילמן אברהם (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום ה- 27.04.18, נשמעה בשנית בפני חוקרי המכס ביום 29.04.18, וכן בדיון בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום 30.04.18.
4. המפר הינו אזרח ישראלי. לדבריו, עוסק ביעוץ לשלום בית, עבור אנשים פרטיים באוקראינה ורוסיה.
5. לעניין מקור הכספים, המפר טען כי חלק קטן מהם, כ-2,500 דולר ארה"ב קיבל כשכר עבור הייעוץ שנתן וכי את שאר הכספים קיבל מתורם אוקראיני, לצורך העברתם לכנסיות בישראל. המפר הציג בפני חברי הוועדה מכתב תודה וקבלה מהפטריוארכיה היוונית בירושלים, בעבור כספים שהתקבלו. הוועדה קיבלה את טענותיו לעניין זה. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי הכיר את הוראות החוק וכן את חובת הדיווח, אך סבר כי יש לדווח על סכומים אשר מעל ל-100,000 ש"ח. עוד מסר בחקירתו כי לא שם לב לשלטי ההסבר במקום.
6. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה וקבעה כי היה על המפר לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו לישראל אודות חובת הדיווח במעבר הגבול, במיוחד כאשר מדובר בהפרה חוזרת מצדו (2013), בפרט, שמעבר הגבול מרושת בשלטים מאירי עיניים המפרטים את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
7. ממילא, יצוין, כי חובת הדיווח הינה חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה וכדי להטיל עיצום כספי. לשם קביעה כי הופרה חובת הדיווח לא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום החייב בדיווח ולדרך מסירת הדיווח, שהרי אלו הן הוראות החוק.
8. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי היא הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. כנגד מי שהפר את חובת הדיווח ניתן לנקוט בשני הליכים: הראשון, הגשת כתב אישום בשל הפרה לפי סעיף 10 לחוק (ובמקרים המתאימים לפי סעיף 3(ב) לחוק); והשני, ועדת עיצומים בהתאם לסעיף 15 לחוק. ההליך בפני ועדת העיצומים מיועד להשית סנקציה מנהלית, מהירה ואפקטיבית אשר אין בצידה הרשעה בפלילים. לכן, כל אימת שמתקיימים שני התנאים המצוינים בסעיף 12 לעיל, מתקיימים היסודות הנדרשים לקביעה שחובת הדיווח הופרה ולסמכות הוועדה לדון במעשה ההפרה ולהטיל עיצום כספי.
9. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של

עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר.

11. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות האירוע כפי שעולים מתיק הוועדה, לרבות היקפה הכספי, קבלת מקור ויעד הכספים ושיתוף הפעולה שלו עם רשויות המכס.

12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **5,000 ש"ח**.

נסיבות המקרה:

ביום 18.04.28 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו סכום כולל של 30,650 ש"ח ו-240 דינר ירדני (שווה ערך ל 31,860 ש"ח) עליהם לא דיווח, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 18,000 ש"ח ו-240 דינר ירדני. הכספים נתפסו באב"ת מס' 742289.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר סעיד פאוזי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום ה-18.04.28, נשמעה בשנית בפני חוקרי המכס ביום 18.04.29, וכן בדיון בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום ה-18.04.30.
4. המפר הינו אזרח ישראלי, העובד כאמן ילדים במגזר הערבי ומרבה להופיע בישראל ומחוצה לה. משכך, מרבה לטוס ולעבור דרך מעברי גבול שונים ברחבי העולם ובפרט דרך מעבר הגבול "נהר הירדן".
5. ההפרה של המפר אשר נידונה בפני ועדה זו מהווה הפרה חוזרת, כמשמעה בסעיף 16(ד) בחוק, הקובע כי זו הינה "הפרה שנעשתה בתוך שנתיים מהפרה קודמת של אותה הוראה שבשלה הוטל על המפר עיצום כספי או שבשלה הורשע". הפרתו הקודמת של המפר אירעה ביום 05.03.2018, עת נתפס בכניסתו לישראל דרך מעבר "נהר הירדן", כשברשותו סכום כולל של 62,000 ש"ח עליהם לא דיווח, העולים על רף הדיווח הקבוע בחוק. הוועדה לעיצום כספי שהתכנסה לדון בעניין זה ביום 08.03.2018 השיתה על המפר, בגין אותה הפרה, עיצום כספי בסך 2,500 ש"ח.
6. לעניין מקור הכספים, טען המפר כי חלקו הארי של הכספים, כ-5,000 דינר ירדני (שווי של כ-25,000 ש"ח), קיבל בעבור הופעה בירדן ולטענתו, כל הכספים מיועדים להפקדה בחשבון הבנק של העסק. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי הכיר את חובת הדיווח וכן את החוק, שכן נתפס חודש קודם לכן. כן הודה המפר כי כיוון ש"לא היה לו כוח לעמוד ולמלא טפסים" כלשונו, ניסה להימנע מדיווח באמצעות חלוקת הכספים בינו לבין בני משפחתו. לטענתו סבר כי לא היה עליו לדווח על סכום הכסף שנשא, שכן הגיע יחד עם שני אנשים נוספים וכל אדם רשאי לשאת עליו סכום של עד 12,000 ללא הצהרה על כך לפיכך, סבר כי נשיאת כספים עד לסכום של 36,000 ₪ הינה בהתאם להוראות החוק. המפר ביקש את התחשבות הוועדה שכן לדבריו לא הייתה לו כוונה להתחמק מהדיווח אלא רצה לחסוך זמן במעבר וסבר לתומו כי אינו עובר על החוק. אין בידי הוועדה לקבל טענה זו. בהחלטת ועדת העיצומים בעניין אליעזר מרגולין, קבעה הוועדה כי פעולת פיצול הכספים, אף שהיא בין קרובי משפחה, מהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק. פרשנות, לפיה ניתן לפצל את הסכומים המוכנסים לארץ אף שמדובר בחברי משפחה, מרוקנת מתוכן את סעיף 9 לחוק כמו גם את תכלית חובת הדיווח שנקבעה בחוק. פרשנות זו אף מאיינת את סעיף 3(ב) לחוק הקובע כי עשיית פעולה ברכוש במטרה שלא יהיה דיווח לפי סעיף 9 לחוק או **כדי לגרום לדיווח בלתי נכון** מהווה עבירה פלילית.
8. לעניין זה יצוין, כי חובת הדיווח הינה חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה וכדי להטיל עיצום כספי. לשם קביעה כי הופרה חובת הדיווח לא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום החייב בדיווח ולדרך מסירת הדיווח, שהרי אלו הן הוראות החוק.
9. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי היא הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח

- על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. כנגד מי שהפר את חובת הדיווח ניתן לנקוט בשני הליכים: הראשון, הגשת כתב אישום בשל הפרה לפי סעיף 10 לחוק (ובמקרים המתאימים לפי סעיף 3 (ב) לחוק); והשני, העברת הדיווח להחלטת ועדת עיצומים שהוקמה בהתאם לסעיף 15 לחוק. ההליך בפני ועדת העיצומים מיועד להשית סנקציה מנהלית, מהירה ואפקטיבית אשר אין בצידה הרשעה בפלילים. לכן, כל אימת שמתקיימים שני התנאים המצוינים לעיל, מתקיימים היסודות הנדרשים לקביעה שחובת הדיווח הופרה ולסמכות הוועדה לדון במעשה ההפרה ולהטיל עיצום כספי.
11. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
12. חוק איסור הלבנת הון, מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.
13. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר.
14. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היות ההפרה חוזרת. הוועדה שקלה את מודעותו של המפר לחובת הדיווח ואת פיצול הכספים על מנת להימנע מהדיווח. הוועדה התחשבה בהיקפה הכספי הנמוך של ההפרה, בעובדה שטענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו ובשיתוף הפעולה של המפר עם רשויות המכס.
15. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **8,000 ש"ח**.
-

מקרה 90/18 אטומיאן מרינה

נסיבות המקרה:

ביום 30.04.18 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך טרקלין "מצדה" בנתב"ג כשברשותה 31,600 דולר ארה"ב ו-13,000 ש"ח עליהם לא דיווחה בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיה 21,600 דולר ארה"ב. באב"ת מס' 654386..

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גב' אטומיאן מרינה (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסת המפרה נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום ה-30.04.18, בפני חוקרי המכס באותו היום, וכן בפני חברי הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") באמצעות מיופה כוח ביום 09.05.18.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, טענה כי הכספים שייכים לה ולמשפחתה ומקורם מחסכונות. לדבריה, הכספים מיועדים לתשלום בגין טיפולים רפואיים לבעלה. לתימוכין, הציגה מסמכים רפואיים מתאימים. הוועדה קיבלה את גרסת המפרה לעניין זה.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח המפרה כי היא מכירה את החוק לאיסור הלבנת הון ברוסיה העומד על 10,000 דולר ארה"ב לאדם, ומאחר והם משפחה הם לא עברו את סף חובת הדיווח לנוסע. עוד הוסיפה, כי לא הכירה את הוראות החוק בישראל ולכן לא דיווחה. וכן, מסרה כי לא הבחינה בשלטי ההסבר הקיימים במקום.
- הוועדה לא קיבלה את הסבריה של המפרה לעניין זה. זאת לאור העובדה כי בטרקלין מצדה המפרה קיבלה טופס הצהרה למכס על טובין וכספים שבו נדרשה לסמן במידה ובידיה כספים מעל 50,000 ש"ח. המפרה לכאורה לא סימנה את הסעיף הרלוונטי בטופס ההצהרה. יתרה מכך, המפרה הכירה את החובה לדיווח על הכספים ברוסיה ולכל הפחות היה עליה לבדוק את החובה המקבילה בישראל.
6. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי היא הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפר את חובת הדיווח.
7. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
8. ההוראה המחייבת לדיווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את העובדה כי זוהי הפרתה הראשונה של המפרה, את היקפה הכספי של ההפרה, קבלת גרסת המפרה לעניין מקור הכספים ויעדם, שיתוף הפעולה של המפרה עם רשויות המכס וכן את נסיבותיה האישיות כפי שתוארו על ידה.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח** בלבד.

מקרה 91/18 גורג עבדאללה

נסיבות המקרה:

ביום 04.05.18 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו 10,020 דולר ארה"ב עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 6,700 דולר ארה"ב, שווה ערך ל-24,260 ש"ח. הכספים נתפסו באב"ת מס' 742292.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עבדאללה ג'ורג' (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום 04.05.18, נשמעה בפני חוקרי המכס באותו היום, וכן בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום 09.05.18.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, טען כי מקורם בהלוואה בנקאית שנטל, ומיועדים למשפחתו בירדן. לעניין מקור הכספים, הציג המפר לחברי הוועדה מסמכים התומכים בגרסתו. הוועדה החליטה לקבל את גרסת המפר לעניין מקור הכספים ויעדם.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי לא הכיר את הוראות החוק, וכן לא הכיר את חובת הדיווח על הכנסת כספים לישראל.
6. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה וזאת לאור העובדה כי מעבר הגבול מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
7. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי היא הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
9. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות העניין לרבות את היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה התחשבה בעובדה שקיבלה את הסבריו של המפר לעניין מקור ויעד הכסף, בשיתוף הפעולה של המפר עם המכס ובעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח** בלבד.

מקרה 92/18 אדלשטיין שלמה

נסיבות המקרה:

ביום ה- 04.05.18 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל התעופה בן גוריון ועבר במסלול הירוק כשברשותו סכום של 16,870 אירו ו-2,400 ש"ח מבלי שהצהיר על כך, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 6,500 אירו בא.ב.ת. 655073.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אדלשטיין שלמה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. המפר לא הגיע לדיון שהתקיים בפני הוועדה להטלת עיצום כספי ביום 09.05.18 למרות שזומן כדיון. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום 04.05.18 וכן נשמעה בשנית בפני חוקרי המכס ביום 06.05.18.
4. המפר, אזרח ישראלי תושב בני ברק בן 74. לדבריו, עובד בישיבה תורנית בצרפת, בה מעביר שיעורים כפעמיים בחודש.
5. לעניין מקור ועד הכספים, מסר כי הוא אינו הבעלים של הכסף. את הכספים קיבל בישיבה בה הוא מלמד מ-6 אנשים שונים אותם הוא מכיר בתוך מעטפות סגורות. לדבריו מקורם של הכספים מעבודה בישיבה של אותם האנשים שביקשו לשלוח את הכספים למשפחותיהם בישראל. לדבריו עשה זאת ללא כל תמורה לשם עשיית "מצווה".
6. הוועדה התקשתה לקבל את טענת המפר לעניין הלגיטימיות של הכספים מבחינת המקור והיעד שלהם. טענה כללית של המפר שהועלתה בחקירתו (שהכספים מאנשים שהוא מכיר לשם סיוע לבני המשפחה בישראל), לא נגבתה באסמכתא ולו לכאורית כלשהי. מעבר לאמור, לוועדה לא הייתה האפשרות להתרשם מהמפר ומהגרסה שהעלה שכן לא התייצב לדיון בפני הוועדה על אף שזומן כדיון.
7. יתרה מכך, מדוח החקירה עולה כי המפר הסליק את הכספים בתיק של "השטריימל" שהיה בתוך המזוודה וכשנשאל אודות טובין ו/או כספים חבי דיווח למכס, ענה כי ברשותו כ-10,000 אירו על אף שלאחר הבדיקה נמצאו ברשותו 16,870 אירו ו-2,400 ש"ח.
8. לעניין המודעות לחובת הדיווח המפר מסר כי הכיר את חובת הדיווח על העברת כספים במעבר הגבול, אך חשב שתקרת הדיווח עומדת על כספים בשווי העולה על 100,000 ש"ח ולדבריו, לא ידע כי סף הדיווח ירד ל-50,000 ש"ח. בנוסף, המפר הודה כי הכיר את חובת הדיווח על הוצאת כספים בצרפת העומדת על 10,000 אירו וכי הסליק את הכספים במטרה להימנע מדיווח לרשויות צרפת. עוד טען, כי לא הבחין בשלטי ההסבר הקיימים במקום.
9. בנסיבות העניין, הוועדה החליטה לא לקבל את גרסת המפר לפיה לא הכיר את חובת הדיווח. זאת, שכן כשנשאל המפר על ידי נציגי המכס, עם כניסתו לישראל, לפני הבדיקה, האם יש ברשותו כספים החייבים בדיווח, השיב כי ברשותו 10,000 אירו (סכום שהוא מתחת לסף הדיווח 50,000 ₪).
- יתרה מכך, היכרותו את חובת הדיווח, תדירות גבוהה של נסיעותיו, התנהלותו מול פקידי המכס בעת הבדיקה והסתרת הכסף בנסיבות המקרה, מחזקים את העובדה כי המפר בחר להתחמק ממילוי חובת הדיווח גם בישראל.
10. מעבר לאמור, במקרה דנן המפר שימש בפועל כבלדר להעברת כספים עבור שולחיו מבלי לדווח עליהם. תדירות נסיעותיו לצרפת (כל שבת שניה) אף מחזקת עובדה זו. ובכך למעשה מימש המפר את חשש הרשויות מהלבנת הון באמצעות העברת מזומן במעברי גבול, חשש עמו נועדה חובת הדיווח להתמודד.
11. עוד יצוין כי, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי היא הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי

- דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
12. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
13. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 חביב שם טוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5), 397 (2005):
"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוון של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".
14. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
15. בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

16. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

17. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או **עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו**, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

18. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה את מכלול נסיבות העניין לרבות סכום ההפרה. הוועדה שקלה לחומרה את העובדה שהמפר שימש כבלדר

עבור אחרים את העובדה שהכספים הוסלקו בנסיבות המקרה, העובדה כי לא קיבלה את הטענה לעניין מקורם או יעדם של הכספים וכן את סיבת אי הדיווח בנסיבות המקרה. מאידך, התחשבה בעובדה שמדובר בהפרתו הראשונה.

19. לאור האמור, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסכום השווה בשקלים לסכום הכספים אשר נתפסו - **6,500 אירו**.

מקרה 93/18 צפריר שרון

נסיבות המקרה:

ביום 29.04.18 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך המסלול הירוק בנתב"ג, כשברשותו 29,500 דולר ארה"ב עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו \$15,500 דולר (שווה ערך לכ- 55,750 ש"ח), באב"ת מס' 655157.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר צפריר שרון (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום 29.04.18, נשמעה בפני חוקרי המכס באותו היום, וכן בפני חברי הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום 09.05.18 באמצעות מיופה כוח.
4. המפר (אזרח ישראלי) טען כי הוא עובד כאיש מכירות של מוצרי קוסמטיקה בפיליפינים וכי הגיע לישראל למטרת ביקור משפחתי.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען כי מדובר בכספים השייכים לו ושמקורם מעבודתו במכירת מוצרי קוסמטיקה בפיליפינים, אותם חסך במשך 7 חודשים, ויעדם היה להשאירם אצל משפחתו בישראל. הוועדה קיבלה, מחמת הספק, את גרסת המפר לעניין זה.
6. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר לכאורה כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך לא הצהיר על הכספים שברשותו כיוון שעל פי בדיקתו באינטרנט ראה שצריך להצהיר על כספים מעל 100,000 ₪. יש לציין כי בכל מקרה הסכום שהיה ברשותו, 29,500 דולר ארה"ב (כ-105,000 ש"ח) חוצה גם את רף הדיווח הישן. המפר לכאורה מסר כי הוא לא הצהיר על הכספים שהיו ברשותו ביציאתו מהפיליפינים, מכיוון שלא הכיר את החוק הקיים שם.
7. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. טענתו של המפר באשר לבדיקת גובה תקרת הדיווח ברשת האינטרנט, איננה רלוונטית, מאחר וסך כל הכספים שהיו ברשותו של המפר חצו בכל מקרה את רף 100,000 ש"ח וכן לאור העובדה כי מעבר הגבול מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
8. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי היא הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
10. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום כספיים בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
12. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות העניין לרבות את היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה התחשבה בעובדה שקיבלה את הסבריו של המפר לעניין מקור ויעד הכסף ובעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.

12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,500** ש"ח בלבד.

מקרה 94/18 אילנה ברט

נסיבות המקרה:

ביום 29.04.18 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך המסלול הירוק בנתב"ג, כשברשותה 16,400 דולר ארה"ב, עליהם לא דיווחה בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיה 2,400 דולר ארה"ב, באב"ת מס' 655198.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גב' ברט אילנה (להלן: "המפרה").
2. לוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסת המפרה נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום 29.04.18, נשמעה בפני חוקרי המכס באותו היום, וכן בפני חברי הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום 09.05.18.
4. המפרה, אזרחית ישראלית בת 54, המתגוררת בארה"ב. לדבריה, איננה עובדת והיגעה לישראל, על מנת להסדיר תשלום בגין טיפול רפואי לאביה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טענה כי מדובר בכספים שקיבלה מבן זוגה, כספים אשר מקבלת ממנו כבכל חודש ושאותם חסכה, ומקורם מחשבון הבנק שלו. עוד הוסיפה, כי יעדם של הכספים עבור טיפולים רפואיים לאביה. המפרה הציגה מסמכים רפואיים המעידים על מצבו הרפואי של אביה.
6. הוועדה קיבלה את גרסת המפרה לעניין זה.
7. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טענה המפרה כי היא מכירה את החוק ואת חובת הדיווח, אך טענה כי לא הצהירה על הכספים שברשותה, כיוון שחשבה שתקרת הדיווח עומדת על 80,000 ש"ח או 100,000 ש"ח, ולא ידעה שסכום ההצהרה שונה ל-50,000 ש"ח.
8. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי היא הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
9. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
10. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
12. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את העובדה כי זוהי הפרתה הראשונה של המפרה, את היקפה הכספי של ההפרה, קבלת גרסת המפרה לעניין מקור הכספים ויעדם, שיתוף הפעולה של המפרה עם רשויות המכס וכן את נסיבותיה האישיות.
13. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.

מקרה 95/18 וליד אבו חרירה

נסיבות המקרה:

ביום 03.05.18 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו 6,900 דולר ארה"ב (שווה ערך ל- 24,819 ש"ח) עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 3,600 דולר ארה"ב באב"ת מס' 742304.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר וליד אבו חרירה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום 03.05.18, נשמעה בפני חוקרי המכס באותו היום, וכן בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום 09.05.18.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי הכספים אשר היו ברשותו, חלקם שייכים לו וחלקם שייכים לחבריו איתם היה. עוד הוסיף כי הכספים שימשו אותם במהלך חופשתם בירדן. בדיקה של המוכסים העלתה כי בנוסף לכספים שנמצאו ברשות המפר, נמצאו ברשות כל אחד מארבעת חבריו, כ- 1,500 דולר ארה"ב.
5. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין מקור הכספים ומכאן גם לגבי יעדם. לעניין המודעות לחובת הדיווח טען המפר כי לא הכיר את הוראות החוק ולא היה מודע לחובת הדיווח. בנוסף, טען כי לא שם לב לשלטי ההסבר הקיימים במקום.
6. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח. בפרט, שמעבר הגבול מרושת בשלטים מאירי עיניים המפרטים את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
7. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי היא הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
9. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות העניין לרבות היקף הכספי של ההפרה. הוועדה התחשבה בעובדה כי לא קיבלה את הסבריו לעניין מקור הכספים ויעדם, בשיתוף הפעולה של המפר עם רשויות המכס וכן בעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **4,000 ש"ח** בלבד.

מקרה 96/18 נג'אר פארס

נסיבות המקרה:

ביום 08.05.18 הגיע המפר לכאורה למעבר הגבול "נהר הירדן" במטרה להיכנס לישראל, כשברשותו 11,700 דולר ארה"ב ו-600 ש"ח עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 8,300 דולר ו-600 ש"ח באב"ת מס' 742295.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר נג'אר פארס (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום 08.05.18, נשמעה בפני חוקרי המכס באותו היום, וכן בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום 29.05.18.
4. לעניין מקור הכספים, נטען כי מדובר בכספים שלו ושל אשתו, אשר הוצאו מחשבון הבנק של הזוג. לחיזוק טענתו, הציג המפר בפני חברי הוועדה תדפיסים בנקאיים המעידים על משיכות הכסף. לעניין יעד הכספים, טען המפר לכאורה כי הכספים נועדו להוצאות במהלך הטיול וכן למקרה חירום. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח טען המפר כי לא הכיר את הוראות החוק ולא היה מודע לחובת הדיווח. בנוסף, טען כי לא שם לב לשלטי ההסבר הקיימים במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח. בנוסף, המעבר מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
6. בנוסף, הוועדה דחתה את טענת המפר שלא מדובר בהפרה שכן מדובר בכסף של שני בני הזוג, זאת שכן החובה לדווח על הכספים חלה על אדם הנכנס או יוצא מישראל כאשר יש ברשותו כספים העולים על סף הדיווח, אין חולק כי ברשותו של המפר היו כספים העולים על הרף הקבוע בחוק ולכן היה עליו לדווח על הכספים.
7. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי היא הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
9. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות העניין לרבות ההיקף הכספי של ההפרה. הוועדה התחשבה בעובדה כי קיבלה את הסבריו לעניין מקור ויעד הכספים, את שיתוף הפעולה שלו עם בודקי המכס וכן את

העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו. כמו כן התחשבה הוועדה, לעניין גובה העיצום הכספי בכך שמדובר בכספים של שני בני הזוג ובנסיבות האישיות שהוצגו בפניה.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,000 ש"ח** בלבד.

מקרה 97/18 עמאד אלדין אבו שעבאן

נסיבות המקרה:

ביום 06.05.18 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "ארז", כשברשותו 35,000 ש"ח ו-550 דולר ארה"ב (שווה ערך לכ-36,992 ש"ח), עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 23,000 ש"ח ו-550 דולר ארה"ב באב"ת מס' 728595.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עמאד אלדין אבו שעבאן (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום 06.05.18, נשמעה בפני חוקרי המכס ביום 07.05.18, וכן באמצעות שיחת ועידה טלפונית עם חברי הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום 15.05.18.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, טען כי מדובר בכספים שלו אשר מקורם מעבודתו, באמצעותם היה אמור לרכוש סחורה מספק ישראלי. לתימוכין, צירף מסמכים תומכים בגרסתו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח טען המפר כי הכיר את הוראות החוק, היה מודע לחובת הדיווח, ואף דיווח בעבר על כספים במעברי הגבול, אך הפעם שכח לדווח, שכן עוכב זמן רב במעבר. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה מאחר. בשל משלח ידו של המפר הכרוך בכניסה וביציאה מישראל באופן תדיר, כמו גם העובדה כי הוא דיווח בעבר, אין הוועדה יכולה לקבל טיעון של "שכחתי" על הכספים שברשותו מסוחר המודע לחובת ההצהרה.
6. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי היא הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
8. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום כספיים בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות העניין לרבות ההיקף הכספי של ההפרה, את העובדה שמדובר בהפרה ראשונה, את העובדה שטענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, את שיתוף הפעולה של המפר עם אנשי המכס, ואת מודעותו לחובת הדיווח.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **5,000 ש"ח** בלבד.

מקרה 98-99/18 חמודה ופאתנה חמודה

נסיבות המקרה:

ביום ה- 12.05.18 יצאו המפרים לכאורה מישראל דרך מעבר "נהר הירדן" כשברשות המפר 7,000 דולר ארה"ב, 710 דינר ירדני, 110 אירו ו-2,220 ש"ח, וברשות המפרה לכאורה 20,000 דולר ארה"ב מבלי שהצהירו על כך, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 5,300 דולר ארה"ב ומידיה 16,500 דולר ארה"ב באב"ת 742301 ו-742305 בהתאמה.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי:
מר חמודה חמודה
גב' פאתנה חמודה (להלן: "המפרים").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרים בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסת המפרים נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום 12.05.18, נשמעה בפני חוקרי המכס באותו היום, וכן בדיון בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום ה- 22.05.18.
4. המפר אזרח ישראלי, בן 58. לדבריו, בעלים של חברה לשיווק מזון. המפרה, אזרחית ישראלית בת 48. לדבריה, עקרת בית. לגרסתם, נסעו יחד לירדן על מנת לטייל ולרכוש ביגוד לחתונת בנם.
5. לעניין מקור הכספים, נטען על ידי השניים כי מדובר בכספים משותפים אשר נחסכו במשך שנה למטרה ספציפית, וכי נמשכו מחשבון הבנק שלהם. יעדם הוא כאמור לצורך קניית בירדן לחתונת בנם. המפרים הציגו בפני הוועדה תדפיסים בנקאיים שהראו משיכות מזומנים בגובה של כ-142,000 ש"ח במהלך השנה האחרונה. הוועדה קיבלה, מחמת הספק, את גרסתם לעניין מקור ויעד הכסף.
6. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר בחקירתו כי הכיר את הוראות החוק וכן את חובת הדיווח, אך סבר כי יש לדווח על סכומים אשר מעל ל-12,000 דולר, עוד מסר בחקירתו כי לא שם לב לשלטי ההסבר במקום.
המפרה מסרה בחקירתה כי טרם הגעתם למעבר קיבלה את הכספים מבעלה והתבקשה על ידו לשמור אותם. בנוסף, הודתה כי כאשר ראתה שבעלה נבדק, הוציאה את מעטפת הכספים מתחת לבגדיה, ומסרה אותם לאשה שראתה במקום וביקשה ממנה לשמור את המעטפה עבורה, לטענתה פחדה שייקחו לה את הכספים.
הוועדה לא קיבלה את טענות המפרים לעניין זה. במעבר הגבול מצויים שלטים רבים אשר בהן מצוינת חובת הדיווח. נוסף על כך, גם אם סברו שיש לדווח רק מעל 12,000 דולר, הרי שהסכום שהיה ברשותם עולה על סכום זה ולכן היה עליהם לדווח, או לכל הפחות לברר אם יש צורך בדיווח במקרה זה. בנוסף, הוועדה רואה בחומרה את התנהלותם של המפרים במעבר הגבול, את העובדה שהמפר לא הצהיר על הסכום המדויק של הכספים בהזדמנות הראשונה שנשאל לכך ואת ניסיונה של המפרה להעביר את הכספים שברשותה לידי אישה אחרת.
7. מעבר לכך, הוועדה אינה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרים הפרו את חובת הדיווח.
8. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
9. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 חביב שם טוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5), 397 (2005):

"...ידענו כי דיווח הוא מאושייתיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממוקום למקום לבין מקורם של הכספים - לענייננו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

10. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

11. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, **או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו**, לפי הסכום הגבוה יותר (ראו בעניין זה תקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

12. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות האירוע כפי שעולים מתיק הוועדה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. מבחינת נסיבות לחומרה שקלה הוועדה את התנהלותם של המפרים במעבר הגבול כפי שפורטה לעיל. מבחינת נסיבות לקולה שקלה הוועדה את העובדה שמדובר בהפרה ראשונה וכן את העובדה שקיבלה את גרסתם לעניין מקור ויעד הכספים.

13. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרים עיצום כספי כולל בסך של **25,000 ש"ח**.

מקרה 100/18 אלשמי עאקף

נסיבות המקרה:

ביום ה- 13.05.18 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר "נהר הירדן" כשברשותו 1,125 דולר ארה"ב, 25,550 ש"ח ו-160 אירו מבלי שהצהיר על כך, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 18,200 ש"ח באב"ת 742306.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אלשמי עאקף (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום ה- 13.05.18, נשמעה בפני חוקרי המכס באותו היום וכן בדיון בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום 22.05.18.
4. המפר הינו אזרח ישראלי, בן 34. לדבריו, בעלים של סוכנות נסיעות, ונסע לירדן למטרת חופשה פרטית.
5. לעניין מקור הכספים, טען המפר כי הכספים שייכים לו וכי משך אותם מחשבון הבנק שלו לטובת הנסיעה. המפר הציג בפני חברי הוועדה אסמכתאות בנקאיות על משיכות מזומן טרם נסיעתו. הוועדה קיבלה, מחמת הספק, את טענות המפר לעניין זה.
6. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי הכיר את הוראות החוק וכן את חובת הדיווח, אך סבר כי יש לדווח על סכומים אשר מעל ל-100,000 ש"ח. עוד מסר בחקירתו כי לא שם לב לשלטי ההסבר במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו לישראל אודות חובת הדיווח במעבר הגבול, בייחוד כאשר מדובר במפר אשר עיסוקו כסוכן נסיעות מגביר את חובתו לעשות כן. יש לציין כי המעבר מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית וכן כי המפר אמר בחקירתו שהוא יוצא מישראל לירדן בתדירות של כאחת לחודש.
7. ממילא, יצוין, כי חובת הדיווח הינה חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה וכדי להטיל עיצום כספי. לשם קביעה כי הופרה חובת הדיווח לא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום החייב בדיווח ולדרך מסירת הדיווח, שהרי אלו הן הוראות החוק.
8. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של כוונה או מטרה להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי היא הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
10. חוק איסור הלבנת הון, מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת הון בישראל.

11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר.

12. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות האירוע לרבות היקפה הכספי, והתחשבה בעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה וכן בכך שקיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים ובשיתוף הפעולה של המפר עם בודקי המכס. מבחינת נסיבות לחומרה, הוועדה לקחה בחשבון את העובדה שמדובר באדם העובד כסוכן נסיעות ואשר עובר במעבר הגבול בתדירות גבוהה ולכן מצופה ממנו שיתעדכן בהוראות החוק הנוגעות בחובת הדיווח.

13. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,000 ש"ח** בלבד.

מקרה 101/18 גלזר מאיר ירחמיאל

נסיבות המקרה:

ביום ה- 15.05.18 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך "נתב"ג" ועבר במסלול הירוק כשברשותו 20,000 דולר ארה"ב ו- 2,250 פאונד מבלי שהצהיר על כך, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 6,000 דולר ארה"ב ו- 2,250 פאונד.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר גלזר מאיר ירחמיאל (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום ה-15.05.18, נשמעה בשנית בפני חוקרי המכס באותו היום. וכן באמצעות מייצגו בדיון בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום ה-29.05.18.
4. המפר הינו אזרח ישראלי, בן 34. לדבריו, חי בלונדון ועובד בעסק משפחתי לשיווק מוצרים נלווים לתכשיטים. מטרת נסיעתו לטובת ביקור בארץ.
5. לעניין מקור הכספים, טען המפר כי הכספים שייכים לו, וכי משך אותם מחשבון הבנק שלו לטובת תשלום עבור דירה שרכש בארץ. המפר באמצעות בא כוחו הציג מסמכים המוכיחים את משיכת הכספים, וכן מסמכים המעידים על התשלום לטובת הדירה שרכש.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
7. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי הכיר את הוראות החוק וכן את חובת הדיווח, אך סבר כי יש לדווח על סכומים אשר מעל ל-100,000 ש"ח עוד מסר בחקירתו כי לא שם לב לשלטי ההסבר במקום.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו לישראל אודות חובת הדיווח במעבר הגבול, בייחוד כאשר מדובר באיש עסקים אשר עיסוקו מגביר את חובתו לעשות כן. כמו כן, מרבה המפר לצאת ולהיכנס לישראל גם בתקופה שלאחר תיקון החוק, ועל כן חזקה עליו כי מכיר את חובת הדיווח. יש לציין כי המעבר מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
9. ממילא, יצוין, כי חובת הדיווח הינה חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה וכדי להטיל עיצום כספי. לשם קביעה כי הופרה חובת הדיווח לא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום החייב בדיווח ולדרך מסירת הדיווח, שהרי אלו הן הוראות החוק.
10. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
11. כנגד מי שהפר את חובת הדיווח ניתן לנקוט בשני הליכים: הראשון, הגשת כתב אישום בשל הפרה לפי סעיף 10 לחוק (ובמקרים המתאימים לפי סעיף 3(ב) לחוק); והשני, ועדת עיצומים בהתאם לסעיף 15 לחוק. ההליך בפני ועדת העיצומים מיועד להשית סנקציה מנהלית, מהירה ואפקטיבית אשר אין בצידה הרשעה בפלילים. לכן, כל אימת שמתקיימים שני התנאים המצוינים בסעיף 12 לעיל, מתקיימים היסודות הנדרשים לקביעה שחובת הדיווח הופרה ולסמכות הוועדה לדון במעשה ההפרה ולהטיל עיצום כספי.
12. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
13. חוק איסור הלבנת הון, מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת

הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.

14. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר.

15. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות האירוע לרבות היקפה הכספי, והתחשבה בעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה.

16. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 10,000 ₪.

מקרה 102/18 זיקרי סמואל

נסיבות המקרה:

ביום 17.05.18 הגיע המפר לכאורה למעבר הגבול "נתב"ג", עבר במסלול הירוק במטרה להיכנס לישראל, כשברשותו 14,400 אירו עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 2,580 אירו.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר זיקרי סמואל (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 17.05.18, וכן בפני חברי הוועדה באמצעות מיופה כוח יוסף יצחק זיקרי ביום 29.05.18.
4. לעניין מקור ויעד הכספים - המפר טען כי מדובר בכספים שלו שמקורם מעבודתו כקבלן שיפוצים בצרפת, וכן של אחיו אותו הוא ליווה בטיסה. לדבריו, יעדם לרכישת תפילין מהודרים עבור אחיו.
הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח - המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ולא היה מודע לחובת הדיווח וכן שלא היה מודע לכך שיש חובת דיווח גם ביציאה מצרפת. בנוסף, טען כי זו פעם ראשונה שהוא מגיע עם סכום גבוה וכן כי לא שם לב לשלטי ההסבר הקיימים במקום.
הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח. בנוסף, המעבר מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
6. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלו התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
8. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל הוועדה שקלה והתחשבה במכלול הנסיבות של המקרה הזה, ובכלל כך בסכום ההפרה ובנסיבות הבאות:
קבלת גרסת המפר בנוגע למקור ויעד הכספים, שיתוף הפעולה של המפר עם גורמי האכיפה, והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **500 ש"ח** בלבד.

מקרה 103/18 אסף אשר אזולאי

נסיבות המקרה:

ביום 23.05.18 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך המסלול הירוק בנמל התעופה "בן גוריון", כשברשותו 34,000 דולר ארה"ב ו- 1,740 ש"ח (שווה ערך ל- 123,460 ש"ח) עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 21,900 דולר ארה"ב.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אסף אשר אזולאי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס בתאריך 23.5.18, נשמעה שנית בפני חוקרי המכס בתאריך 24.5.18 ונשמעה בשלישית בפני הוועדה ב- 29.5.18.
4. לעניין מקור ויעד הכספים - המפר טען כי מדובר בכספים שלו, אשר חלקם הוצאו מחשבון הבנק שלו, ומקורם מעבודתו, וחלקם התקבלו כמתנה בחתונתו. לדבריו, יעדם לטובת ירח דבש מתוכנן וחלקם נחסכו בביתו. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין זה.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח - המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ולא היה מודע לחובת הדיווח. בנוסף, טען כי לא שם לב לשלטי ההסבר הקיימים במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח. בפרט, שמעבר מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
6. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה. על מנת שייקבע כי היא הופרה חובת הדיווח נדרש כי יתקיימו שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה הנוכחי תנאים אלה מתקיימים שניהם, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר.
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל הוועדה שקלה והתחשבה במכלול הנסיבות של מקרה זה, לרבות סכום ההפרה ובכלל כך בשיתוף הפעולה של המפר עם גורמי האכיפה, ובעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח** בלבד.

מקרה 104/18 אבו עביד חוסאם בהא

נסיבות המקרה:

ביום 24/5/18 הגיע המפר לכאורה למעבר גבול "רבין" עם רכבו במגמת יציאה מהארץ כשברשותו 12,500 אירו (שווי של כ-50,000 ש"ח) עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 10,000 אירו.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אבו עביד חוסאם בהא (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת 12,500 אירו מישראל.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני בודקי וחוקרי המכס ביום 24.05.18, וכן בפני חברי הוועדה ביום 29.05.18.
4. לעניין מקור ויעד הכספים - המפר טען כי מדובר בכספים שלו, אשר מקורם מעבודתו ושאותם חסך בביתו במהלך מספר שנים. המפר טען כי יעדו לצורך חופשה שתכנן בירדן. המפר טען כי המיר את הכספים אצל חלפן כספים. במהלך חקירתו ובמעמד הוועדה לא הציג המפר אסמכתא כלשהי לעניין מקורם של הכספים.
5. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין מקור הכספים. ומחמת הספק, קיבלה את הסבריו לעניין ייעדם.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח - המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ולא היה מודע לחובת הדיווח. בנוסף, טען כי לא שם לב לשלטי ההסבר הקיימים במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח. בנוסף, המעבר מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. ממילא, יצוין, כי חובת הדיווח הינה חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה וכדי להטיל עיצום כספי. לשם קביעה כי הופרה חובת הדיווח לא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום החייב בדיווח ולדרך מסירת הדיווח, שהרי אלו הן הוראות החוק.
10. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
11. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
12. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום של דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר.

13. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל הוועדה שקלה והתחשבה במכלול הנסיבות של מקרה זה, לרבות גובה ההפרה. מחד, לא קיבלה הוועדה את הסבריו לעניין מקור הכספים, ולקחה בחשבון את חוסר שיתוף הפעולה מצדו מול בודקי המכס. מאידך, התחשבה הוועדה בעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.

14. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 20,000 ש"ח בלבד.

מקרה 105/18 בז'ה שמי

נסיבות המקרה:

ביום 24.05.18 הגיע המפר לכאורה למעבר הגבול "נתב"ג", עבר במסלול הירוק במטרה להיכנס לישראל, כשברשותו 1,610,000 ין יפני (שווה ערך ל 50,000 ₪) וכן 5,000 דולר ארה"ב עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 5,000 דולר ארה"ב.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר בז'ה שמי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 24.05.18 ובפני חברי הוועדה ביום 29.05.18.
4. לעניין מקור ויעד הכספים - המפר טען כי מדובר בכספים שלו שמקורם בעבודתו ביפן, שם הוא גר מזה למעלה מ-20 שנה וכי הוא מביא אותם איתו לארץ לצרכי מחייה ועבור הבן שלו שמשרת כאן בצבא.
הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח - המפר טען כי הכיר את הוראות החוק שכן הוא מגיע לארץ פעמים רבות ומביא עמו כספים, אך לא היה מודע לתקרת הדיווח המעודכנת. לטענתו, בירר עם עובדי המכס, אותם הוא מכיר, בחודש פברואר 2018 האם סכום ההצהרה ירד אך נענה בשלילה. בנוסף, טען כי לא שם לב לשלטי ההסבר הקיימים במקום.
הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה.
על המפר, אשר מגיע לישראל פעמים רבות כשברשותו כספים ואף היה מודע לכך שהחוק עתיד להשתנות, היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח העדכנית. בנוסף, המעבר מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
6. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
8. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל הוועדה שקלה והתחשבה במכלול הנסיבות של מקרה זה, לרבות סכום ההפרה, ובכלל כך בנסיבות הבאות:
שיתוף הפעולה של המפר עם גורמי האכיפה, העובדה שהתקבלה גרסתו בדבר יעד ומקור הכספים וכן העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **500 ש"ח** בלבד.

מקרה 106/18 מורוז יבגני

נסיבות המקרה:

ביום 26.5.18 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל התעופה "בן גוריון" כשברשותו כספים העולים על חובת הדיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 10,810 דולר ו-1,015 אירו.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מורוז יבגני (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 10,810 דולר ו-1,015 אירו.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 26.5.18 וכן, בפני חברי הוועדה ביום 29.5.18.
4. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר, טען כי מקורם של הכספים הוא מירושה שקבל מאביו. ויעדן לטובת רכישת דירה למגורים בישראל. הנ"ל הציג בפני חברי הוועדה תימוכין לגרסתו.
5. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולא דיווח מסיבה לא מובנת מבחינתו.
7. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 5,000 ש"ח בלבד.

מקרה 107/18 אלסאנע סלימאן

נסיבות המקרה:

ביום 25.5.18 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים העולים חובת הדיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 3,980 ד"ר ירדני.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אלסאנע סלימאן (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 3,980 ד"ר ירדני.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 25.5.18 וכן, בפני חברי הוועדה ביום 29.5.18.
4. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר, הסביר כי מדובר בכספים אשר שייכים לו, כאשר חלקם נמשכו מחשבון הבנק, וחלקם בהלוואה שנטל. לדבריו, ייעד אותם לצורך עזרה כלכלית לביתו אשר מתגוררת בירדן.
5. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך סבר כי סף הדיווח עומד על 100,000 ש"ח, ולכן לא דיווח. עוד הוסיף, כי לא שם לב לשילוט המצוי ברחבי המעבר.
7. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
8. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 1,000 ש"ח בלבד.

מקרה 108/18 בטי לוי

נסיבות המקרה:

ביום 28.05.18 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך המסלול הירוק בנמל התעופה "בן גוריון", כשברשותה 22,500 דולר ארה"ב (שווה ערך ל-90,984 ש"ח), עליהם לא דיווחה בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיה 8,400 דולר ארה"ב, באב"ת 664764.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גב' בטי לוי (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. המפרה השמיעה את טיעוניה בפני בודקי המכס ביום 28.05.18, בפני חוקרי המכס ביום 29.05.18 ובפני חברי הוועדה ביום 06.06.18.
4. לעניין מקור ויעד הכספים - המפרה טענה כי מדובר בכספים שלה, אשר מהווים תמורה למכירת 2 נכסי נדל"ן בארה"ב, כספים אשר נמשכו מחשבון הבנק שלה. במהלך הדיון בוועדה הוצגו בפני חברי הוועדה תדפיסים בנקאיים המעידים על משיכת הכספים. הוועדה קיבלה את טענות המפרה לעניין זה.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח - המפרה טענה כי הכירה את הוראות החוק אך חשבה כי חובת הדיווח עומדת על 100,000 ש"ח ולא הייתה מודעת להורדת סף הדיווח. בנוסף, טענה כי לא שמה לב לשלטי ההסבר הקיימים במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריה של המפרה לעניין זה. על המפרה היה לבדוק ולהתעדכן טרם כניסתה לישראל אודות חובת הדיווח. בפרט, שהמערב מרושת בשילוט מאיר עיניים המפרטים את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
6. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
7. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
8. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל, הוועדה שקלה את מכלול הנסיבות של מקרה זה, לרבות את היקף הכספי של ההפרה. כן שקלה הוועדה את העובדה שטענותיה לעניין מקור ויעד הכסף התקבלו, את שיתוף הפעולה עם גורמי האכיפה והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה מצד המפרה. כן התחשבה הוועדה בנסיבותיה האישיות של המפרה כפי שהציגה בפניה.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **1,500 ש"ח** בלבד.

מקרה 109/18 שירב ניר

נסיבות המקרה:

ביום 28.05.18 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך המסלול הירוק בנמל התעופה "בן גוריון" כשברשותו 2,300,000 ין יפני ו-7,000 דולר ארה"ב (שווה ערך לכ- 100,000 ש"ח) עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 800,000 ין יפני ו-7,000 דולר ארה"ב.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר שירב ניר (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 28.05.18 ובפני חברי הוועדה ביום 06.06.18.
4. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר חי ועובד ביפן מזה 16 שנה טען כי מדובר בכספים שלו, אשר נמשכו מחשבון הבנק שלו ביפן, ומטרתם, פתיחת עסק בישראל ותשלום על דירה. במהלך הדיון בוועדה הציג המפר לחבריה רישיון עסק לברים ומסעדות (בשפה היפנית), שטרות מכר על בעלות ב-5 דירות ביפן, מסמכים בנקאיים על משיכת הכספים ותצהיר מאחד משותפיו העסקיים ביפן. המפר ביקש את התחשבות לעובדה שהוא מנוע לחתום על חוזה להשכרת מקום לעסק החדש בגלל שהכספים תפוסים. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח - המפר טען כי הכיר את הוראות החוק אך לא היה מודע לגובה תקרת הדיווח וסבר כי סף הדיווח עומד על סכום של 100,000 ש"ח. בנוסף, טען כי לא ראה את שלטי ההסבר הקיימים במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח. בפרט, שמעבר הגבול מרושת בשלטים מאירי עיניים המפרטים את אופן הדיווח ברמה המעשית.
6. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח..
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
8. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שקלה הוועדה את מכלול הנסיבות המקרה, לרבות ההיקף הכספי של ההפרה, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה, קבלת ההסבר לעניין מקור ויעד הכספים שנתמך באסמכתאות מפורטות ובשיתוף הפעולה של המפר עם אנשי המכס.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,000 ש"ח** בלבד.

מקרה 110/18 הירש אלי ז'ק

נסיבות המקרה:

ביום 30.05.18 הגיע המפר לכאורה לנמל התעופה בן גוריון במטרה להיכנס לישראל ועבר דרך המסלול הירוק כשברשותו 28,980 אירו (שווה ערך ל-120,603 ש"ח) עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 16,980 אירו באב"ת מס' 664714.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר הירש אלי ז'ק (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. המפר לא הגיע לדיון שהתקיים בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה").
4. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום 30.05.18, ובשנית בפני חוקרי המכס ביום 31.05.18 וכן באמצעות מכתב לוועדה באמצעות רו"ח שלו.
5. המפר, אזרח ישראלי בן 45, עולה חדש מצרפת. לדבריו, הוא הבעלים של חברה ישראלית שקונה משרדים ובנוסף, בבעלותו עסק לממכר שמשיות ואוהלים בצרפת.
6. לעניין מקור ויעד הכספים, טען כי 21,000 אירו שייכים לו, מקורם מעסקיו שבצרפת ויעדם למשפחתו בארץ. לגבי יתר הכספים, מסר שמדובר בכספים של אביו שהוצאו מחשבון הבנק שלו, ואמורים להימסר חזרה לאביו. לפני תחילת הדיון בוועדה, המפר שלח למזכירות אישור משיכת כספים מחשבון החברה שלו.
7. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקורם של הכספים בהתבסס על המסמכים כאמור. באשר ליעד הכספים, המפר בחר שלא להופיע בפני הוועדה ולכן לא הייתה לוועדה האפשרות להתרשם מגרסת המפר לעניין זה.
8. לעניין המודעות לחובת הדיווח כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך חשב שתקרת הדיווח עומדת על 120,000 ש"ח. בנוסף, מסר שלא שם לב לשלטי ההסבר המוצבים ברחבי הטרמינל.
9. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. זאת לאור העובדה כי מעבר הגבול מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
10. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
11. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
12. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
13. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
14. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות העניין לרבות את ההיקף הכספי הגבוה של ההפרה. הוועדה התחשבה בעובדה שקיבלה את הסבריו לעניין מקור הכסף אשר נתמכו במסמכים, בעובדה שמדובר בהפרה ראשונה מצדו ובשיתוף הפעולה של המפר עם רשויות המכס.

14. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 20,000 ש"ח בלבד.

מקרה 111/18 ראמי כסאב

נסיבות המקרה:

ביום 03.06.18 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול ארז, כשברשותו 25,770 ש"ח ו-100 דולר ארה"ב (שווה ערך ל 26,126 ש"ח) עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 14,120 ש"ח.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ראמי כסאב (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 03.06.18 ובפני חברי הוועדה ביום 06.06.18.
4. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר, סוחר תושב עזה טען כי מדובר בכספים שלו, אשר הוצאו מחשבון הבנק שלו, ומטרתם לצורך רכישת סחורה בישראל. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח - המפר טען כי הכיר את הוראות החוק, ואף דיווח בעבר על כספים שהכניס, אך הפעם שכח לדווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. מדובר בסוחר המכיר את חובת הדיווח, עובר לעתים תכופות, ואף דיווח בעבר על כספים.
6. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
8. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל שקלה הוועדה את מכלול הנסיבות של המקרה, לרבות את ההיקף הכספי של ההפרה, את העובדה כי הוועדה קיבלה את ההסבר אודות מקור ויעד הכספים, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה וכן בשיתוף הפעולה של המפר עם אנשי המכס.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,000 ש"ח** בלבד.

מקרה 112/18 מילביס מוסטפא

נסיבות המקרה:

ביום 04.06.18 הגיע המפר לכאורה למעבר הגבול "נהר הירדן", במטרה להיכנס לישראל, כשברשותו 9,900 דיןר ירדני ו- 8,400 דולר ארה"ב עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 9,900 דיןר ירדני ו-4,900 דולר ארה"ב.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מילביס מוסטפא (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. לעניין מקור ועד הכספים – המפר, תייר פנסיונר אשר טוען כי הכספים נמשכו מחשבונות הבנק שלו בירדן ובארה"ב, ומטרתם לצורך רכישת תכשיט עבור אשתו לרגל יום נישואיהם וכן להוצאות מחייה שוטפות בעת שהייתו בישראל. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
4. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח - המפר טען כי הכיר את הוראות החוק, אך סבר כי לאחר שנבדקה כבודתו במכונת השיקוף טרם ביקורת הגבולות, אין עליו להצהיר על הכספים שנשא עמו וכי לא ראה את השילוט הקיים במעבר המורה על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח. בפרט, שמעבר הגבול מרושת בשלטים מאירי עיניים המפרטים את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
5. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
6. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
7. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר.
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל הוועדה שקלה והתחשבה במכלול הנסיבות של מקרה זה, ובכלל כן בנסיבות הבאות:
שיתוף הפעולה מצדו של המפר עם גורמי האכיפה והעובדה שמדובר בהפרה ראשונה מצדו.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,000 ש"ח** בלבד.

מקרה 113/18 אבו רומאן בהאא אלדין

נסיבות המקרה:

ביום 05.06.18 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו 5,000 דינר ירדני ו-1,400 ש"ח (שווה ערך לכ 26,590 ש"ח) עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 2,900 דינר ירדני.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אבו רומאן בהאא אלדין (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 05.06.18 ובפני חברי הוועדה ביום 06.06.18.
4. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר טען כי מדובר בכספים שלו, אשר מקורם במכירת קרקע בירדן, והם נועדו לשם החזר חובות בישראל. המפר הציג בפני חברי הוועדה שטר מכר של הקרקע המדוברת. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח - המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח, ובנוסף, טען כי לא שם לב לשלטי ההסבר הקיימים במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח. בפרט, שמעבר הגבול מרושת בשלטים מאירי עיניים המפרטים את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
6. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספי בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
8. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי הוועדה שקלה את מכלול הנסיבות המקרה, לרבות ההיקף הכספי של הפרה, העובדה כי הוועדה קיבלה את ההסבר אודות מקור ויעד הכספים, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה ובשיתוף הפעולה של המפר עם אנשי המכס.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח** בלבד.

מקרה 114/18 עמרני רזיאל

נסיבות המקרה:

ביום 07.06.18 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך המסלול הירוק במעבר הגבול "בן גוריון", כשברשותו 21,600 דולר ארה"ב (שווה ערך ל 77,112 ש"ח) עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 7,500 דולר ארה"ב.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עמרני רזיאל (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל. ביום 12.06.18, המפר השמיע את טיעונו בפני חברי הוועדה באמצעות באת כוחו.
3. לעניין מקור ויעד הכספים - נטען כי המפר חי בארה"ב ומדובר בכספים שלו ומטרתם לטובת תשלום שכר דירה לילדיו, אחד מהם חייל. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
4. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח - נטען כי המפר לא הכיר את הוראות החוק ולא היה מודע לחובת הדיווח. בנוסף, נטען כי לא שם לב לשלטי ההסבר הקיימים במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר ובאת כוחו לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח במעברי הגבול. בפרט, שמעבר הגבול מרושת בשלטים מאירי עיניים המפרטים את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
5. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
6. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית הסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
8. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל הוועדה שקלה והתחשבה במכלול הנסיבות של מקרה זה, לרבות שיתוף פעולה של המפר עם גורמי האכיפה, ההסברים על מקור ויעד הכספים וכן בעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,000 ש"ח** בלבד.

מקרה 115/18 אלון מיכאל

נסיבות המקרה:

ביום 04.06.18 נכנס המפר לישראל דרך המסלול הירוק במעבר הגבול בנמל התעופה "בן גוריון", כשברשותו 30,000 דולר ארה"ב (שווה ערך ל 110,810 ש"ח) עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 16,000 דולר ארה"ב באב"ת 664569.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אלון מיכאל (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 04.06.18 ובפני חברי הוועדה ביום 12.06.18.
4. לעניין מקור ויעד הכספים - המפר טען כי מדובר בכספים שלו, בהם זכה בקזינו בלאס וגאס, המפר הציג במהלך חקירתו אישור על קבלת הכספים מהקזינו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח - המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ולא היה מודע לחובת הדיווח. בנוסף, טען כי לא שם לב לשלטי ההסבר הקיימים במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה.
6. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח, בפרט שמעבר הגבול מרושת בשלטים מאירי עיניים המפרטים את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
7. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
9. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל, שקלה הוועדה והתחשבה במכלול הנסיבות של מקרה זה, לרבות העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו ושהסבריו לעניין מקור ויעד הכסף התקבלו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **5,000 ש"ח** בלבד.

מקרה 116/18 כבהה עלא אלאדין

נסיבות המקרה:

ביום 11.06.18 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו 800 ש"ח, 7,100 דולר ארה"ב, 2,500 ריאל סעודי ו-1,210 דינר ירדני (שווה ערך ל – 35,994 ש"ח) עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 6,300 דולר ארה"ב באב"ת 742309.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר כבהה עלא אלאדין (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 11.06.18 ובפני חברי הוועדה ביום 12.06.18.
4. לעניין מקור ועד הכספים – המפר, תושב סעודיה טען כי מדובר בכספים שלו, אשר נמשכו מחשבון הבנק שלו, ואמורים לשמש אותו ומשפחתו במהלך ביקורו בארץ ולצורך שיפוץ ביתו בברטעה בצפון. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח - המפר טען כי מכיר את הוראות החוק אך חשב שהסכום עליו צריך לדווח הוא 90,000 ש"ח ומעלה כפי שהיה בביקורו האחרון בישראל ב 2009 ולכן לא דיווח. בנוסף, טען כי לא שם לב לשלטי ההסבר הקיימים במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה.
6. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר הגבול אודות חובת הדיווח, בפרט שמעבר הגבול מרושת בשלטים מאירי עיניים המפרטים את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
7. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
9. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל הוועדה שקלה והתחשבה במכלול הנסיבות של מקרה זה לרבות ההיקף הכספי של העבירה, שיתוף הפעולה של המפר עם גורמי האכיפה והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **2,000 ש"ח** בלבד.

מקרה 117/18 שאחדה אדהם

נסיבות המקרה:

ביום 14.06.18 הגיע המפר לכאורה למעבר הגבול "ארז" במטרה לצאת מישראל, כשברשותו 27,620 ש"ח עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 15,620 ש"ח באב"ת 728599.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר שאחדה אדהם (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. המפר השמיע את טיעונו לראשונה בפני חוקרי המכס ביום 14.06.18 וכן בפני חברי הוועדה ביום 24.06.18.
4. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר, סוחר של מוצרי פלסטיק מעזה, טען כי מדובר בכספים שלו, אשר הוצאו מחשבון הבנק שלו, לטובת רכישת סחורה בישראל. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח - המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ולא היה מודע לחובת הדיווח. בנוסף, טען כי לא שם לב לשלטי ההסבר הקיימים במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה.
6. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח. בפרט שמעבר הגבול מרושת בשלטים מאירי עיניים המפרטים את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
7. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל הוועדה שקלה והתחשבה במכלול הנסיבות של מקרה זה, לרבות העובדה שהוועדה קיבלה את הסבריו של המפר באשר למקום ויעד הכספים, שיתוף הפעולה של המפר עם גורמי האכיפה והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,500 ש"ח** בלבד.

מקרה 118/18 בראכת מחמד

נסיבות המקרה:

ביום 19.06.18 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "ארז", כשברשותו 5,000 דולר ארה"ב, 860 דינר ירדני ו-3,200 ש"ח (שווה ערך ל 25,857 ש"ח) עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 3,000 דולר ו-2,850 ש"ח.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר בראכת מחמד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 19.06.18, ובאמצעות מיופה כוחו רו"ח זאהד צור בפני חברי הוועדה באמצעות שיחת ועידה טלפונית ביום 24.06.18.
4. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר, סוחר ויבואן של ממתקים מעזה, טען כי מדובר בכספים שלו, אשר הוצאו מחשבון הבנק שלו, לטובת רכישת סחורה לעסקו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח - המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ולא היה מודע לחובת הדיווח. בנוסף, טען כי לא שם לב לשלטי ההסבר הקיימים במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה.
6. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח. בפרט, שמעבר הגבול מרושת בשלטים מאירי עיניים המפרטים את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית. יתרה מזאת, המפר טס לטענתו לחו"ל כל חצי שנה כך שנחשף לא פעם לשלטים המצויים במעברי הגבול.
7. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל הוועדה שקלה והתחשבה במכלול הנסיבות של מקרה זה, לרבות העובדה שהוועדה קיבלה את הסבריו של המפר באשר למקור ויעד הכספים, שיתוף הפעולה של המפר עם גורמי האכיפה, והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **4,000 ש"ח** בלבד.

מקרה 119/18 פרואנה ריאד

נסיבות המקרה:

ביום 11.06.18 הגיע המפר לכאורה למעבר הגבול "ארז" במטרה לצאת מישראל, כשברשותו 2,500 דינר ירדני, 400 דולר ארה"ב ו-150 ש"ח (שווה ערך ל 14,166 ש"ח) עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 400 דינר ירדני ו-100 ש"ח באב"ת 728598.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר פרואנה ריאד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 11.06.18 ובפני חברי הוועדה ביום 24.06.18.
4. לעניין מקור ויעד הכספים - המפר טען כי מדובר בכספים שלו, אשר הוצאו מחשבון הבנק שלו למטרות רפואיות לטיפול בבנו החולה. במהלך הוועדה הוצגו בפני חברי הוועדה מסמכים המעידים על מצבו הרפואי של הבן. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח - המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ולא היה מודע לחובת הדיווח. בנוסף, טען כי לא שם לב לשלטי ההסבר הקיימים במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה.
6. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח. בפרט שמעבר הגבול מרושת בשלטים מאירי עיניים המפרטים את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
7. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
9. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל הוועדה שקלה והתחשבה במכלול הנסיבות של מקרה זה, לרבות העובדה שהוועדה קיבלה את הסבריו של המפר באשר למקור ויעד הכספים, שיתוף הפעולה של המפר עם גורמי האכיפה, ההיקף הכספי של העבירה, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה, וכן בנסיבותיו האישיות הקשות כפי שהוצגו בפני חברי הוועדה.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 200 ש"ח בלבד.

מקרה 120/18 נסאסרה ג'מעה

נסיבות המקרה:

ביום 15.06.18 הגיע המפר לכאורה למעבר הגבול "נהר הירדן" במטרה לצאת מישראל, כשברשותו 19,600 ש"ח עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 7,600 ש"ח, באב"ת מס' 742310.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר נסאסרה ג'מעה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום 15.06.18 וכן בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום 24.06.18. גרסת המפר לא נשמעה בפני חוקרי המכס ביום 15.06.18, לאור סירובו לשתף פעולה עם חוקריו, ובכלל כן סירובו לענות על שאלות ולחתום על טופס הודעתו.
4. המפר, אזרח ישראלי בן 41, נבדק יחד עם חברו במהלך יציאתם לירדן. לדבריו, מחזיק בבעלותו חברה לעבודות חקלאיות.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, גרסתו הראשונית של המפר ניתנה במעמד ספירת הכספים בפני בודקי המכס. שם נאמר על ידו, כי כל הכספים שייכים לו ויעדם לטובת תשלום משכורות לעובדיו בישראל. כמו כן, המפר וחברו, הצהירו בפני בודקי המכס כי הכספים שנמצאים ברשותם שייכים להם אישית. במהלך הדיון בפני הוועדה, המפר שינה את גרסתו, וטען כי רק 10,000 ש"ח מסך הכספים שייכים לו, וכי שאר הכספים שייכים לחברו שעמו יצא לירדן. עוד ציין, כי חברו חולה ויש לו בעיות שהוא לא מעוניין לדבר עליהן בפני חברי הוועדה, וזו הסיבה שהכספים של חברו היו אצלו.
6. עקב גרסאותיו הסותרות, ולנוכח העובדה כי לא הציג בפני אנשי המכס ו/או חברי הוועדה אסמכתאות שיכלו להסביר את מקורם של הכספים, התקשתה הוועדה לקבל את טענות המפר לעניין מקור הכספים.
7. לעניין המודעות לחובת הדיווח, יש לציין תחילה את התנהלותו הבלתי תקינה של המפר בפני אנשי המכס כשבחר לא לשתף פעולה עם אנשי המכס. במהלך הדיון בפני הוועדה, טען כי ב-7 השנים האחרונות הוא לא נסע לחו"ל, לא הכיר את הוראות החוק או את חובת הדיווח, ובנוסף מסר כי לא שם לב לשלטי ההסבר הקיימים במקום.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. זאת, לאור התנהלותו של מול אנשי המכס וכן, לנוכח העובדה כי מעבר הגבול מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח והכולל הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
9. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
9. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה.

11. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות העניין כפי שהן עולות מתיק הוועדה וכפי שנשמעו מפי המפר במהלך הדיון בפניה, לרבות את היקפה הכספי של הפרה. מחד, הוועדה התחשבה בעובדה שהסבריו של המפר לעניין מקור הכסף לא התקבלו. כמו כן, הוועדה לקחה בחשבון את התנהגותו של המפר כלפי עובדי המכס וסירובו לשתף פעולה. מאידך, הוועדה התחשבה בעובדה שמדובר בהפרה ראשונה של המפר.

12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,800 ש"ח** בלבד.

מקרה 121/18 נימרי ג'ורג'

נסיבות המקרה:

ביום 13.06.18 הגיע המפר לכאורה למעבר הגבול "נהר הירדן" במטרה לצאת מישראל, כשברשותו 21,500 ש"ח ו-100 דינר ירדני עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 10,000 ש"ח. הכספים נתפסו באב"ת 768684.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר נימרי ג'ורג' (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס בתאריך 13.06.18, נשמעה שוב בתאריך זה בפני חוקרי המכס, וכן בפני הוועדה לעיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום 24.6.18.
4. לעניין מקור ויעד הכספים - המפר טען כי מדובר בכספים שלו, אשר נמשכו מחשבון הבנק שלו, עבור לימודי אשתו לתואר שני באוניברסיטה בירדן וכן לטיול בירדן. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח - המפר טען כי הכיר את הוראות החוק אך חשב שתקרת הדיווח עומדת 100,000 ש"ח ומעלה, ולכן לא דיווח. בנוסף, טען כי לא שם לב לשלטי ההסבר הקיימים במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה.
6. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח. בפרט, שמעבר הגבול מרושת בשלטים מאירי עיניים המפרטים את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
7. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
9. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי, שקלה הוועדה והתחשבה במכלול הנסיבות של מקרה זה, לרבות בשיתוף הפעולה של המפר עם גורמי האכיפה והעובדה, כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו ושהסבריו לעניין מקור ויעד הכסף התקבלו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 500 ש"ח בלבד.

מקרה 122/18 עיסא הישאם

נסיבות המקרה:

ביום 19.06.18 הגיע המפר לכאורה למעבר הגבול "נהר הירדן" במטרה להיכנס לישראל, כשברשותו 4,200 דולר ארה"ב, 3,600 אירו ו-11,000 ש"ח עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 8,800 ש"ח, 1,500 דולר ארה"ב ו-3,600 אירו.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עיסא הישאם (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 19.06.18 ובפני חברי הוועדה ביום 24.06.18.
4. לעניין מקור ויעד הכספים – לדבריו, עובד כמנהל חשבונות, טען כי מדובר בכספי הלוואה שקיבל ממעסיקו, אותם כספים הומרו למט"ח ויועדו לצורך נסיעה משפחתית לחו"ל. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח - המפר טען כי הכיר את הוראות החוק אך חשב שתקרת הדיווח עומדת על 80,000 ₪ ולכן לא דיווח. בנוסף, טען כי לא שם לב לשלטי ההסבר הקיימים במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה.
6. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח. בנוסף, המעבר מרושת בכמות גדולה של שילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל הוועדה שקלה והתחשבה במכלול הנסיבות של מקרה זה, ובכלל כך בעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,000 ש"ח** בלבד.

מקרה 123/18 אזברגה אסאמה

נסיבות המקרה:

ביום 21.06.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו 4,200 דולר ארה"ב, 3,250 דינר ירדני ו-500 ש"ח (שווה ערך לכ- 32,000 ש"ח), מבלי לדווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 3,250 דינר ירדני ו-1,000 דולר ארה"ב.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אסאמה אזברגה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 21.06.18 ובפני חברי הוועדה ביום 24.6.19.
4. לעניין מקור ויעד הכספים – טען המפר כי מקורם של הכספים מחשבון הבנק שלו, והציג בפני חברי הוועדה אישור על משיכה בנקאית של הכספים. כמו כן הציג המפר אישורים על המרת הכספים. לעניין היעד, מסר שמטרת הכספים לטובת טיול משפחתי עבור אשתו וילדיו.
הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח - המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק, ואת חובת הדיווח על כספים, ולכן לא דיווח. בנוסף, טען כי לא שם לב לשלטי ההסבר הקיימים במקום.
הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה.
מעבר הגבול מרושת בשלטים מאירי עיניים המפרטים את חובת הדיווח ואת אופן הדיווח ברמה המעשית. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
6. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
8. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה והתחשבה במכלול הנסיבות של מקרה זה, לרבות בהיקפה הכספי של ההפרה, בעובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,500 ש"ח** בלבד.

נסיבות המקרה:

ביום ה- 25.06.18 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך המסלול הירוק בנמל התעופה "בן גוריון", ועבר במסלול הירוק כשברשותו 27,000 דולר אמריקאי (שווה ערך לכ- 97,632 ש"ח), עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידי 13,000 דולר ארה"ב.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר sha raul lalitkuma (להלן: "המפר").
2. לוועדה הגושה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים מישראל.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 25.6.18 ובפני חברי הוועדה ביום 1.7.18.
4. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר, טען כי מקורם של הכספים מעבודתו כיהלומן בשיתוף עם אביו ויעדם רכישת סחורה ומח"ה.
5. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח - המפר טען כי הכיר את הוראות החוק, ואת חובת הדיווח על כספים, אך סבר כי סכום הדיווח עומד על 100,000 ש"ח, ולכן לא דיווח. בנוסף, טען כי לא שם לב לשלטי ההסבר הקיימים במקום.
7. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. בפרט שמעבר הגבול מרושת בשלטים מאירי עיניים המפרטים את חובת הדיווח ואת אופן הדיווח ברמה המעשית. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן אודות חובת הדיווח טרם הגעתו למעבר.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
10. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
12. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, את שיתוף הפעולה של המפר עם גורמי האכיפה, והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
13. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **5,000 ש"ח** בלבד.

מקרה 125/18 דוד פייסחבויץ'

נסיבות המקרה:

ביום ה- 22.06.18 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך המסלול הירוק בנמל התעופה "בן גוריון", ועבר במסלול הירוק כשברשותו 20,000 דולר ארה"ב (שווה ערך לכ- 72,340 ש"ח), עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידי 6,000 דולר אמריקאי.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר דוד פייסחבויץ' (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים מישראל.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 22.6.18, ובאמצעות ב"כ בפני חברי הוועדה ביום 1.7.18.
4. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר, אזרח ישראלי עובד מחוץ לישראל ומגיע ארצה רק בשבתות וחגים. המפר הסביר בחקירתו כי מקורם של הכספים מעבודתו וממכירת 2 דירות בבעלותו, ויעדם לטובת הוצאות מחייה של משפחתו בישראל.
5. בא כוחו של המפר הציג בפני חברי הוועדה אישור משיכה בנקאית על סך 166,000 דולר ארה"ב מבנק ברוסיה ואישור על תשלום מיסים כחוק על מכירת הדירות.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח - המפר טען כי הכיר את הוראות החוק, ואת חובת הדיווח על כספים, אך מכיוון שחש עייף ומבולבל, שכח לדווח. בנוסף, טען כי לא שם לב לשלטי ההסבר הקיימים במקום.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. בפרט, שמעבר הגבול מרושת בשלטים מאירי עיניים, המפרטים את חובת הדיווח ואת אופן הדיווח ברמה המעשית.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
11. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת ברוב מדינות העולם), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
12. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
13. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי הוועדה קיבלה את הסברי המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את שיתוף הפעולה של המפר עם גורמי האכיפה, והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
14. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,000 ש"ח בלבד**.

מקרה 126/18 חמדאן אלי מוחמד

נסיבות המקרה:

ביום 28.6.18 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו 10,900 דולר ארה"ב, 5,350 דולר ו-1,150 ש"ח (שווה ערך ל-68,423 ש"ח) מבלי שדווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, ובהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 4,600 דולר ארה"ב ו-5,350 דולר ירדני.

החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר חמדאן אלי מוחמד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת סכום של 10,900 דולר ארה"ב, 5,350 דולר ירדני ו-1,150 ש"ח לישראל ביום ה-28.6.18 בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני חוקרי המכס ביום 28.6.18. כמו כן טען המפר בפני חברי הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום 8.7.18.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מקורם מקצבת ביטוח לאומי בארצות הברית שלו ושל רעייתו, ויעדו לטובת הוצאות שהייה שלו בישראל וכן לחתונת נכדם. בנוסף, בגלל מצבו הרפואי הקשה של המפר, הוא זקוק לכספים זמינים במידי לשם אשפוזים אפשריים. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי לא היה מודע לחובת הדיווח, ולכן לא דיווח. עוד טען המפר, כי לא ראה את שלטי ההסבר הקיימים במקום. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר החובה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר בישראל אודות חובת הדיווח במעברים השונים באתרים רשמיים של מדינת ישראל.
- יתרה מכך, מעבר הגבול מרושת בשלטים מאירי עיניים המפרטים את חובת הדיווח וכן הסברים על אופן הדיווח ברמה המעשית.
6. המפר ביקש את התחשבות הוועדה לאור העובדה כי מצבו הבריאותי קשה ביותר וכי הוא זקוק לכספים זמינים לשם אשפוז אפשרי בבית חולים בישראל.
7. יצוין, שאין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו.
8. העברת כספים דרך מעברי גבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול מעבר לסכום הקבוע.
9. חוק איסור הלבנת הון מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.
10. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל. הוראה מחייבת דומה נחקקה במדינות רבות אחרות, לרבות ברוסיה, בארצות הברית, ובמדינות אירופה. החלת חובת הדיווח מתחייבת גם מן הכללים שנקבעו על ידי ה-FATF, הארגון הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור. יישום של המלצות אלו נדרש והכרחי, על מנת שמדינת ישראל תוכל להימנות עם המדינות המשתפות פעולה ונוטלות במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

11. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר. הוועדה מוסמכת גם להטיל עיצום בגובה מחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה היא ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (ראו בעניין זה תקנה 12 לתקנות).

12. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי הוועדה קיבלה את הסבריו של המפר לעניין מקור הכספים ויעדם, העובדה כי מדובר בהפרתו הראשונה וכן בשיתוף הפעולה של המפר ואשתו עם המכס. כן התחשבה הוועדה בנסיבותיו האישיות ומצבו הרפואי הקשה של המפר.

13. לפיכך, החליטה הוועדה, על בסיס כל השיקולים שפורטו לעיל להטיל על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח** בלבד.